

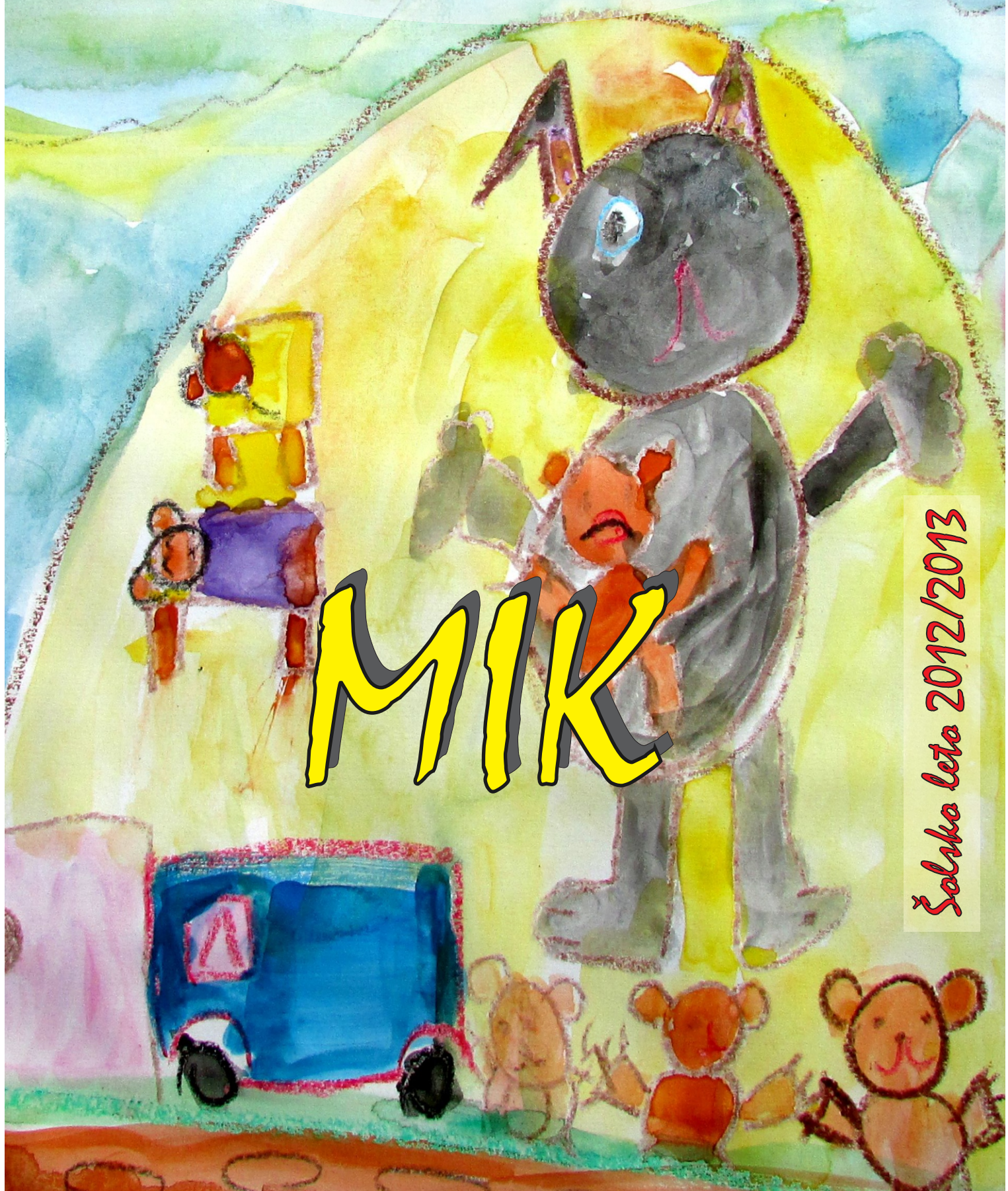

Glasilo učencev

OŠ Miklavž na Dravskem polju

MIK

Šolsko leto 2012/2013

Glasilo učencev
OŠ Miklavž na Dravskem polju

UVODNIK

Šolsko leto se počasi končuje. Do poletnih počitnic nas loči le še nekaj dni. Pred nami so topli meseci, ko si bomo nekoliko oddahnili od učenja in uživali v brezskrbnosti. Za nami ostaja leto, v katerem se je zgodilo veliko lepega, novega in zanimivega. V številnih dejavnostih smo dokazovali svojo ustvarjalnost in uspešnost, hkrati pa spoznavali, kako pomembno je sodelovanje, medsebojna pomoč, razumevanje, strpnost in prijateljstvo.

Nastajale so zgodbe, pesmi in dramska besedila, v katera smo zapisali svoja razmišljanja in jih objavili v šolskem glasilu MIK, ki je sedaj pred vami. V njem so zbrani literarni in likovni prispevki učencev, dogajanje v šoli pa so v fotografski objektiv ujeli tudi mladi fotografi.

Vabimo vas, da preberete sestavke o šolskih utrinkih, mladih poteh, o starših, da stopite v svet pravljic in se prepričate tudi o tem, kako uspešni smo bili na tekmovanjih.

Želimo vam prijetno branje in lepe počitnice.

Uredništvo

“Treba je mnogo preprostih besed,

kakor:

kruh,

ljubezen,

dobrota,

da ne bi slepi v temi

na križpotjih zašli

s pravega pota.”

(Tone Pavček)

KAZALO

	Stran
UVODNIK	1
ŠOLSKI UTRINKI	2
MLADE POTI	30
NAŠI STARŠI.....	37
MLADI PESNIKI	39
PRAVLJIČNI SVET.....	46
MED BESEDAMI	51
ZA BISTRE GLAVE	54
REZULTATI TEKMOVANJ	57

Uredniški odbor: Matija Pečnik, Anja Marovt, Špela Žgajner, Urška Bračko, Tonja Čižič, Kristian Vrabec, Aljaž Zalenik, Aljaž Verbek, David Vabšek, Lara Rantuša, Lucija Čander, Nina Šubernik, Žiga Motaln

Mentorica: Marija Kolarič

Računalniško oblikovanje in priprava za tisk: Matjaž Žuran

Lektoriranje: Marija Kolarič

Naslovnica: Gaja Kirbiš, 1. b

Tisk: OŠ Miklavž na Dravskem polju

Število izvodov: 200

Junij 2013

Š O L S K I U T R I N K I

RAZMIŠLJANJE UČENCEV PRVIH RAZREDOV

1. A RAZRED

LIJA: »Sem Lija in rada hodim v šolo. Uči me učiteljica Jerneja. Rada poslušam pravljice, rišem in pišem. Rada se igram s prijateljicami ledene babe.«

KLARA: »V šoli sem se naučila računati in pisati. Rada slikam, se igram s prijateljicami. Pri glasbi rada plešem in igram na instrumente.«

PATRIK: »V šoli najraje ustvarjam izdelke iz papirja in se igram z igračami. Rad imam matematiko in računske zgodbe.«

GAŠPER: »V šoli rad pišem po i-tabli, izdelujem plakate, rišem in pišem. Računam že do 20. Igram se s prijatelji. Zelo rad berem.«

TARA: »V šoli rada poslušam pravljice in se gibam ob glasbi. Všeč mi je, ko igram v lutkovni predstavi. V odmoru se rada igram s sošolci in rišem.«

ISABELA: »V šoli rišem, se učim, pišem in se igram. Rada delam slikopise in plakate. Všeč mi je,

ko lahko delam na i-tablo. Veliko pojem, nastopam na proslavah in igram na instrumente. Znam že brati in računati do 20. Jem zdravo prehrano.«

ENEJ: »V šoli se rad igram, rišem in pišem.«

PATRICK: »V šoli mi je všeč takrat, ko pišem po i-tabli in ko imam telovadbo.«

KIMI: »V šoli rad rišem in se igram z lego kockami.«

ŽAN LUKA: »V šoli mi je všeč, ko preskakujem kolebnico, berem, plešem in se igram.«

ALJA: »V šoli rada preskakujem kolebnico, telovadim, pišem po tabli, rišem, pojem in pri glasbi plešem.«

NUŠA: »Všeč mi je, ko telovadim, pišem, plešem in pojem.«

JAKOB: »V šoli rad telovadim, plešem in pišem.«

FILIP: »V šoli rad berem, plešem, pojem. Rad imam matematiko in slovenščino.«

VERONIKA: »V šoli rada pišem po i-tabli, telovadim, rada pišem povedi in pri matematiki računam.«

1. B RAZRED

LUKA: »Rad imam računanje, telovadbo in igro s prijatelji.«

ANA: »Rada imam matematiko, slovenščino in likovno vzgojo. Rada se igram s prijatelji. Najbolj zabavno je, ko ustvarjamo igro.«

NEŽA: »V šoli rada računam. V odmoru sestavljam lego kocke. Sestavila sem stekleno hišico.«

MATIJA: »Rad rišem, izdelujem. Všeč mi je, ko podaljšamo igralne minutke in ko se mi učiteljica nasmehne.«

VANESA: »Všeč mi je pouk. Rada rišem in se zunaj igram.«

MAJ: »Všeč mi je, ko se učim črke, da bom sam bral. V šoli sem rad zunaj in se igram.«

JURE: »Všeč mi je, ko rišemo, se igramo in računamo.«

LINA: »Všeč mi je, ko računam, rišem. Najbolje se počutim, ko pripovedujem zgodbe. S prijateljicami se rada igram Winksice.«

INES: »Všeč mi je, ko rišem, pišem mavrične črke, se s prijateljicami igram šolo.«

ALJAŽ: »V šoli se počutim lepo. Najlepše mi je, ko se z Majem igra s kockami. Najraje se učim črke.«

SARA: »V šoli se počutim fajn. Najraje računam. Rada se z Najo igram s kockami.«

NEJC: »V šoli se v redu počutim. Najboljše je, ko se igram s kockami.«

1. C RAZRED

ANA: »Rada se učim in berem.«

LUKA LAMPRET: »Učim se računati. Rad rišem.«

TIM: »Igram se s svojimi sošolci in rad hodim v športni oddelek.«

LANA: »Rada računam in rišem. V šoli imam prijatelje.«

KALISTA: »V šoli mi je lepo, ker počnemo različne stvari in veliko ustvarjamo.«

LINA: »Veliko sem se naučila.«

LUKA BUČAR: »Dobro se počutim. Imam veliko prijateljev.«

NIK: »Učim se in tudi igram.«

ZARA: »Veliko se naučim.«

ANEJ: »Rad hodim v šolo. Veliko se naučim, lahko pa se tudi igram.«

RENE: »Veliko se naučim in imam prijazni učiteljici.«

ELA: »Rada sem v šoli. Imam prijatelje.«

TIAN: »Veliko se naučim in telovadim.«

JANA: »Imam prijatelje in se z njimi igram.«

VERONIKA: »Učim se, telovadim in ustvarjam.«

TIA: »Veliko se naučim.«

LEON: »V šoli se učim, rišem in računam.«

ZOJA: »Veliko ustvarjamo in se veliko naučimo.«

URŠKA: »Najraje se igram in računam.«

NAJA: »Najraje računam in pišem besede ter se s prijateljicami igram »Mija in jaz.«

GAJA: »Rada računam in pišem besede ter se s prijatelji igram s kockami.«

NITA: »Najraje se igram in pišem črke.«

DENIS BENJAMIN: »Najraje s kockami delam velike stolpe.«

VALENTINA: »Rada računam in se igram s kockami.«

NIKA: »Rada računam in se z Najo igram s kockami.«

DAŠA: »Počutim se v redu. Najraje se igram s kockami. V šoli bi imela živega kužka.«

DENIS: »Rad se igram s kockami. Rad imam, ko beremo pravljice.«

SADIK: »Učim se in igram.«

URŠKA: »V šoli sem rada. Učim se, rišem, plešem in imam prijatelje.«

NUŠA: »Rada hodim v šolo. Učim se, plešem, pišem, rišem in se učim brati.«

MANUELA: »V šoli se učim in igram.«

MIHAELA: »Spoznavam nove prijatelje, se z njimi igram in se učim.«

BENJAMIN: »V šolo hodim, zato da se kaj novega naučim.«

Avtorica risbe: Veronika, 3. c

Avtorica risbe: Lora, 3. c

MISLI DEVETOŠOLCEV OD ZAKLJUČKU OSNOVNE ŠOLE

V vseh devetih letih sem s svojimi sošolci preživel veliko lepih skupnih trenutkov – veliko smo se presmejali, kar nas je tu in tam spravilo tudi do solz. Spomnim se še, ko sem kot majhen otrok stopil skozi velika vrata podružnične šole v Dobrovcah, kjer smo vsi prejeli rumeno kapo z logotipom šole in plišasto igračko »Šviga zajčka«, ki ga skrbno hranim še sedaj. Takrat smo skupaj sedli v šolske klopi in začeli našo devetletno skupno pot, ki pa se, na našo žalost, letos končuje. Vedno nam bodo ostali v spominu pravi šolski hodniki, ki smo jih s svojo radostjo in veseljem, ki je kar žarela od nas, zlahka okrasili. Spomnili se bomo vseh doživljajev iz šolskih klopi, ki smo jih zapustili za naslednje generacije, ki bodo iz teh klopi še pridobivale znanje. Nihče ne ve, ali se med nami morda sprehaja bodoči predsednik države ali morda velika filmska zvezda. Vsekakor pa bodo v našem spominu zapisani učitelji, ki so nam včasih s šalami ali anekdotami popestrili ure pouka ali pa nam ga zagrenili. Upam, da se trdna prijateljstva, ki smo jih tukaj sklenili, ne bodo nikoli končala in bomo v starosti te anekdote s hodnikov in učilnic z navdušenjem pripovedovali tudi našim zanamcem.

Zame je osnovna šola pomenila zelo veliko prelomnico v življenju, saj sem ob obširni paleti znanja pridobil tudi veliko izkušenj in vrednot, ki bodo dobra »popotnica« za prihodnje izobraževanje in predvsem za najpomembnejšo stvar – za življenje. Šolo zapuščam z občutkom hvaležnosti in zadovoljstva, ki ju spremlja kanček žalosti, ker odhajam drugam.

Matija Pečnik, 9. b
Avtorica risbe: Melisande, 3. c

Prvi razred. Prvi šolski dan. Kar ne morem verjeti, da se je osnovnošolska zgodba začela že pred devetimi leti. Bili smo še majhni in se še nismo povsem zavedali, kaj pomeni beseda šola. V teh letih smo sklepali nova prijateljstva in se veselili vsakega novega dne.

V petem razredu smo se že počutili odrasle, saj sta dva predstavnika razreda zastopala naš razred na šolski skupnosti. Dobro smo se počutili tudi v naslednjih šolskih letih. Veliko smo se učili, smejali, se zabavali, pripovedovali zgodbe ... Vse pa ni bilo vedno rožnato. Včasih je kdo koga tudi brnil, uščipnil, potisnil ali spotaknil. Jok se je hitro spremenil v smeh, jeza pa v dobro voljo. Dobivali smo ocene, ki so bile za marsikoga velik problem. Začeli smo menjavati razrede, vsako uro. Bilo je zelo zanimivo. Presrečni smo bili tudi, ko smo lahko šli na igrišče in igrali med dvema ognjema.

Leta so minevala in mi smo se spreminjali. Iz majhnih prvošolcev smo postali veliki devetošolci. Vse, o čemer smo sanjali, se nam je uresničilo. Postali smo »glavni« v šoli.

S kakšnimi občutki zapuščam Osnovno šolo Miklavž na Dravskem polju? Zanimivo vprašanje. Občutki so zelo mešani. Po eni strani sem vesela, ker grem naproti novim dogodivščinam. Spoznala bom nove ljudi, nove prijatelje. Naenkrat se bom znašla v novi šoli, v novem okolju. Po drugi strani pa sem žalostna, saj se poslavljam od sošolcev, učiteljev, prijateljev, ki sem jih spoznavala v času šolanja.

Lara Droždek, 9. a

Avtorica risbe: Alja, 3. c

Zapuščamo osnovno šolo. Približuje se dan, ko bomo postali srednješolci. V teh dneh s sošolci obujamo spomine na pretekla leta. Marsikaj smo doživeli. Velikokrat smo se skregali, a se spet

pobotali. Med nami so se spletale prijateljske vezi. Zaradi mnogih prijetnih, a tudi manj prijetnih dogodkov se bomo radi spominjali teh časov. Spomini na osnovnošolska leta nas bodo vedno spremljali in postali del nas.

Iz šole odhajamo žalostni, saj zapuščamo sošolce, s katerimi se ne bomo več videli, hkrati pa smo srečni, ker se podajamo novim dogodivščinam naproti.

Nika Breznik, 9. b

Avtorica risbe: Sara Rudl, 1. b

Moji občutki ob koncu osnovne šole so mešani. Nekateri so dobri, nekateri manj. Najbolj bom pogrešala sošolce in njihove »brezvezne« smešne šale. Pogrešala bom tudi učitelje in njihove razlage učne snovi pri urah. Če bi lahko, bi ostala v tej šoli, saj so nas vsi tukaj čuvali in skrbeli za nas kot za majhne otroke.

Gabrijela Sagadin, 9. a

Devet let osnovne šole, devet let učenja, devet let vstajanja ob sedmi uri zjutraj, predvsem pa devet let prijateljstva. Zdaj, po devetih letih, se bodo naše poti razšle. Ko bom zapustil to šolo, se bom vedno rad spominjal svojih sošolcev. Tudi učiteljev, ki so mi podali ogromno znanja.

Včasih se mi je zdelo učenje in pisanje domačih nalog nesmiselno, vendar sedaj vidim, da so učitelji imeli prav, ko so nas »gnjavili« s tem.

Devet let je bilo zelo lepih. Sedaj odhajam že v tretjo šolo, vendar mi bosta Podružnica Dobrovce in miklavška šola ostali v zelo lepem spominu.

Aljaž Jager, 9. a

Vse se je začelo leta 2004, ko sem prvič vstopila v šolo. Takrat sem začela spoznavati sošolke, sošolce in učitelje. Leta so minevala. V četrtem razredu smo dobili ocene, v petem so se nam pridružili učenci iz Dobrovc in v devetem razredu smo se začeli zavedati, da nam ostane le še eno leto do zaključka šolanja na tej šoli. Na začetku šolskega leta smo se s pedagoginjo pogovarjali o vpisu v srednjo šolo in kmalu smo na informativnih dnevih spoznavali šole naše prihodnosti.

V OŠ Miklavž sem se čudovito počutila. Spoznala sem veliko prijateljic in prijateljev, predvsem pa najboljšo prijateljico. To šolo bom težko zapustila, saj me nanjo veže veliko lepih spominov. Veselim se srednje šole, vendar vem, da bom pogrešala svojo osnovno šolo.

Aleksandra Šprah, 9. a
Avtor risbe: Nej Hudin, 3. b

NAŠI UČENCI SO V ODDAJI "1, 2 ODER 3" NA NEMŠKI TELEVIZIJI ZDF OSVOJILI PRVO MESTO

Lara Čvan, Matic Terzer in Anja Topolovec so v mesecu januarju na nemški televiziji ZDF v Münchnu sodelovali v oddaji "1, 2 oder 3", na temo »Trd kot kamen«. Oddaja je ves čas potekala v nemškem jeziku, učenci pa so pokazali odlično znanje nemškega jezika in naravoslovja. Premagali so ekipe iz Avstrije in Nemčije ter osvojili prvo mesto. Z mentorico, go. Ines Pečnik, so si v Nemčiji vzeli čas še za ogled znamenitosti, ob vrnitvi v domači kraj pa poželi navdušenje in prejeli veliko čestitk. Prijetne občutke smo z njimi delili starši, vrstniki, sorodniki, učitelji, ravnateljica šole, ga. Dušanka Mihalič Mali, in župan Občine

Miklavž, g. Leo Kremžar, ki jim je pripravil lep sprejem. O njihovem uspehu smo lahko prebrali v Večeru, povabljeni pa so bili tudi v oddajo »Radijski ringaraja« na Radiu Slovenija 1.

Lara, Matic in Anja, tudi mi, mladi novinarji, vam iskreno čestitamo za dosežen uspeh.

Kdo vas je navdušil za sodelovanje v oddaji »1, 2 oder 3«?

LARA: »Spomnim se, da ko sem bila stara štiri leta, sem že gledala to oddajo. Najprej sem si želela biti med gledalci, kasneje, z leti, pa je rasla želja po sodelovanju.«

MATIC: »Navdušili so me ati, učiteljica nemščine, mama, prijatelji ...«

ANJA: »Nihče se o oddaji ni pogovarjal z menoj, ampak sem sama začela gledati to oddajo in želela sodelovati.«

Dokazali ste, da dobro obvladate nemški jezik. Kljub vsemu pa ste se najbrž pripravljali na kviz. Koliko časa so trajale te priprave?

MATIC: »Pripravljati se nismo mogli, ker nismo poznali teme.«

ANJA: »Gledala sem oddajo, navajena sem govoriti nemško. Vadili smo doma.«

LARA: »Že leta spremljam to oddajo. Ko pa sem izvedela, da bom sodelovala na tej oddaji, sem jo spremljala vsak teden. Prav tako sem tudi na internetni strani televizijske hiše ZDF igrala igrico 1, 2 oder 3 start klar.«

Kakšni so bili vaši prvi vtisi ob vstopu v studio in kdo vas je sprejel?

MATIC, LARA, ANJA: »V studiu sta nas sprejela Flo in še gospod, ki je bil zelo smešen. V studiu smo videli veliko reflektorjev. Ogled v živo se nam je zdel zelo zanimiv.«

Kako ste se počutili, ko ste prišli na oder?

LARA: »Dobili smo natančna navodila, kaj vse moramo spremljati. Najbolj nenavadno pa je bilo, ko se je oder premaknil.«

MATIC: »Ko smo prišli na oder, nas je bilo strah in imeli smo malo treme.«

ANJA: »Strah me je bilo, da bomo zadnji, upala sem, da bomo vsaj drugi. Na koncu pa smo bili prvi.«

Opišite, kako je potekala oddaja.

LARA, ANJA, MATIC: »Oddaja je potekala po točno določenem scenariju. Tema oddaje je bila »Trd kot kamen«. Nastopal je gost, ki je brusil posebne dragocene kamne. V oddaji so tudi govorili o kamnih, ki imajo luknjice, o vidri itd. Odgovarjali smo na vprašanja in bili pri tem zelo uspešni. Še posebej smo se razveselili zadnjega

vprašanja, kjer smo za pravilen odgovor dobili dvojne točke.«

Kako ste se počutili ob zmagi?

ANJA: »V redu, bila sem zelo vesela, ker smo zmagali.«

LARA: »Ko so v studiu ugasnili luči in vprašali, kdo je zmagovallec, sem že seštevala točke. Ko pa so nas razglasili za zmagovalce in ko so spustili lističe, sem bila zelo srečna.«

MATIC: »Bilo je perfektno in nepozabno.«

Kakšno nagrado ste dobili za prvo mesto?

ANJA, LARA, MATIC: »Za prvo mesto smo dobili zlato medaljo in lego pokal Piet Flose. Potem smo se fotografirali z voditeljem oddaje in v dar prejeli fotografijo ter podpis. Vsi tekmovalci smo za pridobljene točke dobili denar, ki ga bomo porabili skupaj s svojim razredom. Prav tako smo še prejeli veliko praktičnih nagrad.«

Kdo se je z vami še veselil vaše zmage?

MATIC: »Moji sorodniki, ko so izvedeli, in učiteljica.«

ANJA: »Z nami se je veselila učiteljica Ines Pečnik in moji sorodniki ter prijatelji.«

LARA: »Z nami se je zmage veselila tudi naša učiteljica nemščine, gospa Ines Pečnik. Doma pa mama in ata z vsemi sorodniki in prijatelji. Z Maticem sva bila tudi zelo vesela sprejema v razredu.«

Koliko časa ste bili v Nemčiji, kaj vse ste si ogledali in kje ste bivali?

LARA, MATIC, ANJA: »V Nemčiji smo bili dva dni. Bivali smo v mladinskem hotelu München-Park. Ogledali smo si SeaLife, BMW muzej, olimpijski stolp, Allianz Areno, Marienplatz in se vozili s podzemno železnico.«

Gospa učiteljica Ines Pečnik, tudi vam iskreno čestitamo za dosežen uspeh.

Letos niste prvič sodelovali v oddaji »1, 2 oder 3«. Kdaj ste se odločili za sodelovanje na tem tekmovanju?

»Hvala za čestitke. Za sodelovanje v oddaji sem se odločila po pogovoru s kolegico iz Beltincev. Prijavila sem se z internetno prijavnico in počakala na odgovor, na katerega je bilo treba čakati kar štiri mesece, vendar se je splačalo. Kasneje je vse potekalo brez težav, vsi dogovori so potekali po mailu, tudi rezervacija letala in drugi, s tem povezani dogovori.

V tej oddaji smo letos sodelovali že tretjič. Začeli smo leta 2011, takrat so šli z menoj v München Robert Wochl, David Kraljič in Tina Ulaga. Tisto leto smo prvič prinesli s seboj v Miklavž lego pokal tjulnja Pieta. Lani so v oddaji sodelovali Ana Sporiš, Jan Kovačič in Tomaž Ulaga, ki so prinesli domov bronaste medalje. To leto pa so tjulnja Pieta in zlate medalje prinesli domov Matic Terzer, Anja Topolovec in Lara Čvan.«

Zakaj ste letos za tekmovanje izbrali prav te učence?

»Učenci morajo imeti dobro predznanje nemškega jezika, saj v oddaji ni prevajalcev. Tako v oddaji sodelujejo učenci, ki znanje nemškega jezika že prinesejo od doma oz. so doma tudi v stiku z nemškim jezikom. Takšen je izbor učencev, to je pogoj, da so učenci izbrani.«

Kako ste se počutili med oddajo?

»Med oddajo mi je bilo zelo prijetno. Učenci so se zelo dobro izkazali, pokazali so veliko poznavanje naravoslovne tematike in nemškega jezika. Najbolj pa sem bila vesela zmagoslavne fontane iz svetlikajočih papirčkov, ki je »izbruhnila« za našimi zmagovalci.«

Avtor risbe: Lenart Peterin, 3. b

Kaj vam pomeni sodelovanje v oddaji »1, 2 oder 3« in zmaga učencev? Kako se počutite ob tako prijetnem dogodku?

»Sodelovanje v oddaji učencem daje potrditev, da je njihovo znanje nemškega jezika primerljivo z učenci nemško govorečih držav. Učenci so to sodelovanje sprejeli z velikim navdušenjem in izbrani učenci znajo ceniti ta izbor. Njihova zmaga mi pomeni potrditev, da je odločitev sodelovati v oddaji pravilna.

Moji občutki so pozitivni, veseli me, da učenci to sodelovanje sprejemajo z navdušenjem, dokler bo tako, bomo v oddaji zagotovo sodelovali.«

Sprehodili ste se tudi po mestu. Ste učence vodili vi ali vodič?

»Učence sem po Münchnu vodila sama, ogledali smo si Marijin trg, Olimpijski stadion, SeaLife in muzej BMW, seveda brez nakupa spominkov ni šlo. Vozili smo se s podzemno železnico in železnico. Bilo je naporno, vendar zelo zanimivo.«

S kakšnimi vtisi ste zapuščali Nemčijo?

»Vtisi so neponovljivi, zmeraj sem po tem sodelovanju zelo zadovoljna. Všeč mi je, da so učenci tako lepo sprejeli to naše sodelovanje.«

Ime naše šole ste ponesli v svet, bili ste tudi na sprejemu pri županu Občine Miklavž, čestitke sprejemate od vsepovsod. Kako se ob tem počutite?

»To je samo še ena potrditev, da delamo prav. Potrditev s strani občine oz. župana pa je tista pika na i, ki je mogoče pri vsem tem še manjkala. Sedaj vem, da je odločitev, da začnemo sodelovati z nemško televizijo, bila pravilna. Dokler bodo otroci želeli v tej oddaji sodelovati, bomo, seveda, z dovoljenjem naše ravnateljice, tudi enkrat na leto potovali v München.«

Anja Marovt, 7. b,

Špela Žgajner, 7. a, Kristian Vrabec, 7. a

PROJEKT »POZDRAV PTICE MIRU«

V letošnjem šolskem letu se je naša šola pridružila projektu »Pozdrav ptice miru«.

V soboto, 22. 9. 2012, smo se učenci, učitelji in nekateri starši zbrali v šoli, da bi v okviru tega projekta razmišljali o pomenu prijateljstva, ljubezni, strpnosti, o sprejemanju drugačnosti in o medsebojnih odnosih. O vsem, kar je povezano z besedo mir.

Ura je odbila 8.30 in vsi smo se zbrali pred šolo. Najprej je pevski zbor zapel pesem Malo miru, devetošolci in tretješolci so izrekli lepe misli o miru, o pomenu miru pa sta spregovorila tudi ravnateljica šole, gospa Dušanka Mihalič Mali, in župan Občine Miklavž, gospod Leo Kremžar, nato pa slovesno

otvorila drevored miru, v katerega so devetošolci posadili dve drevesi. Tega dne smo namreč tudi obeležili svetovni dan miru.

Kulturni program se je končal, mi pa smo odšli v učilnice, kjer so nastajali najrazličnejši izdelki, povezani s ptico miru. V ustvarjalnih delavnicah smo izdelovali ptice iz papirja, origamija, brali in pisali zgodbe, lepe misli o miru, jih prevajali v angleški in nemški jezik, se pogovarjali o vrednotah, reševali učne liste, si ogledali filme, pekli piškote ter odšli na pohod.

Preden smo odšli domov, smo počakali nekaj trenutkov pred šolo, nato pa videli prekrasen prizor. V zrak so spustili golobe. Občudovali smo njihov let in si želeli, da bi na svojih krilih v svet ponesli vse lepe misli, ki smo jih napisali v tem dopoldnevu.

Razmišljali smo o pticah miru, ki naj nas vodijo v svet prijaznosti, v svet, kjer lahko živimo v sožitju in drug drugemu podajamo roko.

Preživeli smo lep dan.

Lucija Čander, Nina Šubernik, Tonja Čičič, 6. a

PROJEKT MIKLAVŽEVANJE V OSNOVNI ŠOLI MIKLAVŽ

Tudi letos smo imeli v šoli projekt Miklavževanje z ustvarjalnimi delavnicami, s prireditvijo »Na oblaku sreče« in z darilnim bazarjem.

V sredo, 28. 11. 2012, smo imeli dan odprtih vrat. V ustvarjalnih delavnicah so se nam pridružili naši starši, babice in dedki.

V šoli je bilo zelo živahno. Izdelovali smo različne stvari, ki smo jih decembra predstavili in ponudili

obiskovalcem na darilnem bazarju. Pri delu smo se vsi zelo potrudili in tudi uživali.

Z Nino sva bili zelo radovedni in zato sva se podali raziskovat po šoli, da bi videli, kaj vse je nastajalo in kaj so oblikovali spretni prsti učencev in staršev ter učiteljev.

Vam zaupava? Videli sva zelo lepe izdelke: svečnike iz lesa, izdelke iz gline, iz papirja in kartona, zvončke, darilne vrečke, voščilnice, nakit, venčke, stojala za servietke, izdelke za srečo, verižice in zapestnice iz različnih materialov, vaze, smrekice, broške, obarvane kamne in škatlice za bonbone, sovice za svinčnike, punčke iz kuhalic, lavandrovčke, snežene može, palčke, okrašene stekleničke, različne posodice, zvezdice in najrazličnejše okraske za jelke ... Veliko lepega.

Po šoli je zadišalo tudi po pecivu. Misliva, da ni bilo nikogar, ki si ne bi želel poskusiti vsaj kakšen košček tega peciva. Seveda naju je zanimalo, kdo so spretni slaščičarji. Že kmalu sva izvedeli, kajti iz kuhinje so začeli prihajati učenci, devetošolci, ki so tega dne pisala zamenjali s kuhalicami.

tudi miklavška društva, in sicer: Aktiv kmečkih žena, GLOG, Društvo vinogradnikov in čebelarji, ki so, tako kot učenci, svoje izdelke ponudili obiskovalcem, prostovoljne prispevke pa dali v šolski sklad.

Srečni smo, ker smo naredili lepe izdelke, ki so bili vseč tudi obiskovalcem darilnega bazarja. Tega dne, 4. decembra, pa smo prav tako imeli prireditev »Na oblaku sreče«, ob kateri smo razmišljali o sreči. Učenci so se nanjo pripravljali kar dolgo časa. Kulturni program se je začel ob 17. uri, obiskovalci pa so v večnamensko dvorano začeli prihajati že prej. Zelo hitro se je do zadnjega kotička napolnila tribuna in tudi prostor pred tribuno. Ko se je začel kulturni program, sta gledalce pozdravila ravnateljica, gospa Dušanka

Mihalič Mali, in župan Občine Miklavž, gospod Leo Kremžar, ter vsem zaželela veliko sreče. Nato pa se je nadaljeval kulturni program, ki sta ga lepo povezovali Lara in Urška. Z njima so učenci od prvega do devetega razreda stopili v svet plesa, petja in lepih misli. Izrečenih je bilo veliko lepih besed o sreči, prijateljstvu, prijaznosti ... Spoznali smo tudi dečka in deklico, ki sta iskala oblak sreče. Nista ga našla. Spoznala pa sta, da je sreča v drobnih stvareh, v stisku roke, v nasmehu, v objemu ...

Program je bil zelo lep. Nastopajoči so bili nagrajeni z močnim aplavzom.

Veseliva se že naslednjega Miklavževanja.

Lucija Čander in Nina Šubernik, 6. a

4. decembra smo imeli tudi darilni bazar. Šolske mize so se spremenile v stojnice, na katerih smo razstavili izdelke. V avli šole so se nam pridružila

MI PA RADI USTVARJAMO

Učenci 2. a, PODRUŽNICA DOBROVCE

Avtorica risbe: Naja Trunk, 1. b

Avtor risbe: Matija Petek, 1. b

Avtor risbe: Luka Ljubec Audić, 1. b

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Zimski čas ne prinese le snega, temveč tudi veliko veselja, kamor sodijo kepaje, »ribanje«, smučanje, sankanje, bordanje ...

Vsako leto nas v šoli razveselijo z novico o zimskem športnem dnevu. Učenci se lahko odločamo med več možnostmi, saj nam ponudijo smučanje, sankanje, fitnes, drsanje.

Jaz sem športni dan preživela v Ledni dvorani v Mariboru, kamor smo se odpravili drsat.

Sposodila sem si drsalke in jih hitro obula. Podobno so storili tudi moji sošolci, nato pa smo vsi nestrpno čakali, kdaj bodo odprli vrata drsališča.

Približeval se nam je zimski športni dan. V letošnjem šolskem letu sem imela možnost izbirati med smučanjem, sankanjem, fitnesom in drsanjem. Odločila sem se za drsanje.

Z avtobusom smo se pripeljali do Ledne dvorane, kjer smo si lahko izposodili drsalke. Na žalost sem najprej dobila eno številko prevelike, zato sem jih morala zamenjati. Ko sem si jih obula, sem si na roke nadela še rokavice. Kmalu so odprli vrata, ki so odpirala pot na led. Drsalcji smo se veseli zapodili na ledeno površino. Moj prvi korak se je končal s padcem. A takšen je bil le začetek, kajti že kmalu zatem sem lahkotno drsala v krogih. Zelo dobro sem drsala in počutila sem se odlično. Drsala sem ob prijateljici Tiji. Bilo je zelo zabavno. Seveda pa so bili z nami na ledu tudi nagajivi sošolci, ki so nam hoteli malo

Ko smo to končno dočakali, smo veselo stopili na led. Ob glasbi smo začeli drsati. Z menoj so drsale tudi moje sošolke. Najprej smo bile malo nerodne, nato pa smo se počasi privadile na led. Drsališče je bilo polno, saj so se nam pridružili še učenci iz OŠ Fram. To nas ni motilo, saj je bilo za vse dovolj prostora. Drsali smo v krogu in pazili, da ne pademo. Bilo je zares lepo. Čeprav je v tej dvorani mrzlo, nas je drsanje ogrelo, počasi pa tudi utrudilo, zato smo si nekoliko odpočili, se najedli, nato pa se znova podali na led, kjer smo dokazovali svoje drsalno znanje in spretnosti. Nekateri drsalcji so se zaradi varnosti in boljšega občutka držali za roke. Ni najbolj prijetno pasti in občutiti ledene in trde podlage ter pogledov prisotnih. Nekateri so, žal, pristali na mrzli ploskvi, a se hitro pobrali in znova uživali na drsalkah v ritmu glasbe.

Čas je prehitro mineval in morali smo zapustiti drsališče. Po končanem drsanju smo vrnili drsalke in se odpravili domov. Preživela sem lep in nepozaben dan.

Maja Pernek, 7. a

Avtor risbe: Korab Totaj, 3. b

ponagajati. Takšni so pač fantje. Toda to me ni zmotilo in sem še naprej lepo drsala v krogu ter ob glasbi resnično uživala. Na žalost je čas, namenjen drsanju, prehitro minil in tako smo nenadoma po zvočniku slišali obvestilo, da moramo zapustiti drsališče, saj se je v tem trenutku drsanje končalo. Smola. Jaz pa bi še tako rada naredila en krog. Samo en krog. Ko sem to svojo željo želela uresničiti, me je ustavil varnostnik in mi pokazal pot proti izhodu. Tudi prav. Odšla sem proti garderobi, vrnila drsalke ter odhitela na avtobus, kjer so me že čakale sošolke, sošolci in učiteljica.

Ta športni dan mi je bil zelo všeč.

Valerija Vabšek, 6. a

Avtorica risbe: Valentina Tašner Džaić, 1. b

Treniram smučanje, zato sem se odločila, da bom tudi tokrat smučala.

Pot nas je vodila na Areh. Ko smo prispeli, smo si obuli smučarske čevlje, nadeli rokavice in čelade ter se s smučmi in palicami odpravili na smučišče. Učitelji so nam podali še navodila, opozorili na varnost na smučišču, nato pa smo se podali na progo.

Začeli smo se smučati. Med prvimi sem zapeljala po zasneženi strmini in bila tudi prva na cilju. Počakala sem svojo prijateljico, a ker je še nekaj časa ni bilo, sem se sama odpravila na sidro ter prijateljico počakala na zgornjem delu. Kmalu se

mi je pridružila in obe sva se veselo spuščali po pohorskih strminah.

Po nekaj vožnjah smo se vsi učenci zbrali na vrhu Ruške proge in se tam predajali smučarskim podvigom. Bilo je lepo. Seveda tudi brez malice ni šlo. Po njej sem si privoščila krajši počitek, nato pa se znova odpravila na smučišče in smučala. Vreme nam je bilo naklonjeno. Bilo je zelo lepo.

To je bil najboljši športni dan, ker sem se zabavala in se družila s prijateljicami.

Tina Ulaga, 6. a

Odločil sem se, da bom ta dan izkoristil za fitnes. Najprej smo prisluhnili trenerju, ki nam je povedal, kaj bomo delali. Dobili smo ključke omaric, se preoblekli in odšli v telovadnico. Ko se nam je ponovno pridružil trener, je vključil radio in glasba je preplavila prostor. Pred nami je bila ura aerobike. Vzeli smo blazine in se začeli razgibavati. Zelo sem se trudil, da bi sledil trenerjevim navodilom. Bilo je nekoliko naporno, a sem se dobro počutil. Potem smo odšli v drug prostor, kjer smo videli fitnes naprave, kolesa, uteži ... Najbolj mi je bila vseč tekalna steza. Tudi tukaj smo se pošteno spotili. Po vadbi smo odšli v garderobe, se preoblekli, nekaj časa posedeli ter si odpočili. Nekateri so si še ogledovali želvice, nato pa se odpravili proti avtobusu, ki nas je odpeljal proti šoli.

Ta dan mi je bil vseč. Čeprav sem bil utrujen, vem, da sem naredil nekaj dobrega za svoje zdravje.

Klemen Kokol, 7. a
Avtor risbe: Nejc Kopic, 1. b

EVROPSKA VAS

Učenci naše šole so tudi v letošnjem šolskem letu sodelovali v projektu Evropska vas. Predstavili so Poljsko z vsemi njenimi značilnostmi.

Na Poljskem je študiral politologijo tudi Simon Rajbar, ki je v pogovoru podrobneje predstavil nam tako znano, a hkrati oddaljeno in neznano deželo.

Kaj ste študirali na Poljskem?

»Na Poljskem sem študiral politologijo. Za razliko od Slovenije je bil tam urnik popolnoma odprt, kar pomeni, da si je vsak študent sam izbral, kateri predmet bo opravljal, v katero smer bo v svojem študiju usmerjen, npr. v politično filozofijo, teorijo strank, parlamenta, sociologijo, psihologijo ...«

Kaj se vam je zdelo na Poljskem še posebej zanimivo?

»Zanimivi so vsekakor ljudje. Slovencem so po eni strani zelo blizu, saj so tudi sami slovanskega rodu, po drugi strani pa se od nas zelo razlikujejo, saj sta naša zgodovina in doživetje sveta precej različna. Najzanimivejši pa so stari trgi v vseh mestih, ki so si v centru tudi zelo podobni.«

Kakšne so temperature na Poljskem?

»Temperature so nekoliko nižje kot pri nas, posebej v zimskih mesecih. Tako smo tudi mi kakšen dober teden živeli pri 25 stopinjah, kar pa ni bilo slabo, saj so temperature v najhladnejših dneh na severu države bile še nižje. Poleti je tukaj morda malo hladneje kot pri nas, tako da so temperaturna nihanja zelo podobna. Poleg tega ni veliko hribov in gor, ki bi ustavile veter, zato je občutek morda hladnejši.«

Katero je vaše najljubše mesto na Poljskem?

Študiral sem v Wroclawu, zato ima pri meni posebno mesto. Vsekakor si je potrebno pogledati še Krakov, ki je staro civilizacijsko in kulturno jedro Poljske, ter, seveda, Varšavo, kjer lahko z enega mesta vidimo boj med prastarim centrom, starim socialističnim spalnim naseljem ob njem ter velikimi steklenimi stolpnici bank vmes.«

Kateri so najbolj priljubljeni športi na Poljskem?

»Najljubši šport je tako kot povsod tudi na Poljskem nogomet, čeprav v njem, tako kot mi, ravno ne blestijo.«

Kakšni so pogoji za kmetijstvo na Poljskem?

»Pogoji za kmetijstvo na Poljskem so odlični. Prst je izjemno rodovitna. Tam je bilo morje, ogromno hranilnih snovi in tudi geografsko imajo dobre pogoje (vse je ravno, vse površine je možno obdelati). Seveda zaradi vetra ne more uspevati vse, prav tako moramo v mislih imeti podnebje in temperature, vendar je Poljska agronomsko zelo bogata država.«

Kakšne so cene v primerjavi s cenami v Sloveniji?

»Predstavljajte si, da so vsi splošni izdelki tretjino cenejši (hrana, prevozna sredstva ipd.), še posebej tisti, ki so poljskega izvora. Vse, kar je uvoženo, ima malo višjo ceno (tj. tudi hrana, vendar ne veliko dražje od Poljske). Vse "luksuzne" stvari, ki so uvožene (oblačila, parfumi ipd. – tj. stvari, ki življenjsko niso nujne), stanejo skorajda isto, če ne kar enako kot pri nas. Razlika so le poljski izdelki, ki imajo na trgu nižjo vrednost. Na splošno pa so stvari za tretjino cenejše.«

Kakšne so hiše?

»Odvisno od tega, kje jih gledamo. Vse stare hiše v starih mestnih jedrih so zelo lepe, saj so kulturni spomeniki in so tudi arhitekturno zelo razgibane. Posebej v zahodni Poljski se v sami arhitekturi in njenim dodatkom vidi vpliv Nemcev in Čehov.«

Hvala za vaše odgovore. Zelo ste nam pomagali pri predstavitvi Poljske.

Učenci 7. razreda: Matic Brunec,
Robert Wochl in Gašper Šerbinek, 7. b
Avtorica risbe: Gaja Kirbiš, 1. b

PUST NASMEJANIH UST

Na pustni torek sem se zbudila okrog 6.30 zjutraj. Oblekla sem se in odšla k babici, kjer sem se naličila in namaskirala. Pripravljala sem se pol ure. Bila sem trebušna plesalka. Oblečena sem bila v črno krilo s cekinčki, obraz pa mi je zakrivala tančica. Ob 8.00 sem šla v šolo, ki je tega dne v svoje učilnice sprejela gusarje, klovne, čebelice Maje, muhe, pikapolonice in še druge zanimive maškare. Tudi nekateri učitelji so si nadeli pustne maske.

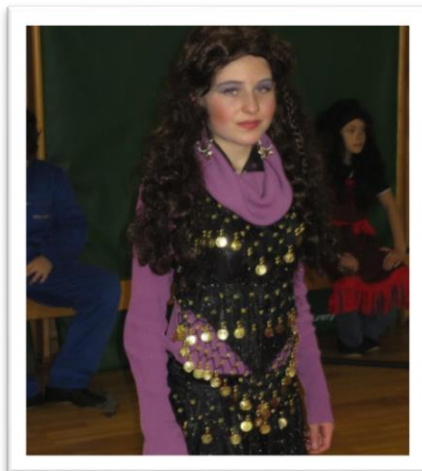
Z razredničarko smo si učenci 6. b razreda najprej ogledali nekaj pustnih fotografij, ki so predstavljale pustovanje po svetu in pri nas. Po ogledu smo odšli v

jedilnico, kjer smo pojedli odlične krofe in spili mleko. Po malici smo se še lahko ličili, nato pa odšli na plesne vaje. Učili smo se ples, ki smo ga kasneje predstavili drugim učencem šole.

Plesati smo se učili dve uri. Vmes smo imeli petminutni odmor. Učila nas je plesna učiteljica Niki. Imeli smo lepo in zanimivo koreografijo. Po vajah smo imeli predstavitev. Vsak razred je v telovadnici pokazal, kaj se je naučil. Najprej smo začeli učenci šestih razredov, nato sedmih, sledili so osmošolci in za konec še učenci devetih razredov. Plesu je sledil pohod pustnih mask. Strokovna žirija, ki sta jo sestavljala ravnateljica šole, gospa Dušanka Mihalič Mali, in učitelj športne vzgoje, gospod Miro Kaležič, je izbrala štiri najizvirnejše in najlepše maske. Nagrade so dobili: rožica, deček, oblečen v žensko, ranjenec in stevardesa z odprtim obrazom. Na koncu smo učenci dobili še srčke s čokoladicami, nato pa se fotografirali s plesnimi učitelji. Po veselem pustnem rajanju smo učenci in učitelji zapustili telovadnico in se odpravili domov.

Ko sem bila doma, smo se Nuša, Lucija in jaz odločile, da bomo obiskale nekaj hiš. Kmalu se nam je pridružil še moj bratec. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Maša Pogorelec, 6. b

ZELIŠČA TETE PEHTE NA SEJMU ALTERMED V CELJU

V okviru EKOŠOLE smo na sejmu Altermed v Celju predstavniki naše šole s podružnico ter vrtcem Vrtiljak predstavili eko izdelke, degustacijo zeliščnih namazov, domačega kruha in gledališko predstavo.

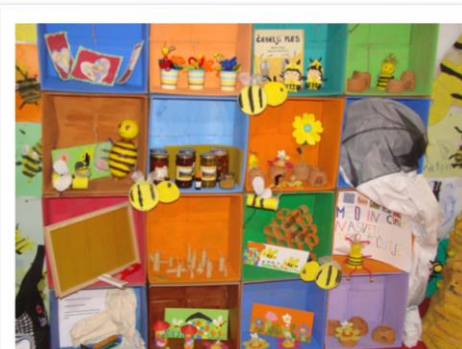
Štiri učenke smo z učiteljicama, go. Darjo Nerat in go. Jyoti Jöbstl, v Celje prispele v zgodnjih jutranjih urah, ko je bilo še precej hladno, a smo se hitro ogrele, saj je bila pred nami priprava stojnic.

V veliki hali smo poiskale stojnice, da razstavimo svoje stvari. Razstavo smo poimenovali ZELIŠČA TETE PEHTE.

Naša stojnica je bila zelo bogata. Na mizah so se znašli izdelki naših učencev od 1. do 9. razreda, in sicer vlakec zdravja, različne rožice in čebelice iz odpadnega materiala, sivkini mošnjički, slike zeliščnih rožic z verzi o zdravju, čebelji magnetki, posodice za shranjevanje zelišč, herbariji, napotki za zdravilno uporabo različnih zelišč, recepti za namaze in hrana naših babic, sestavljanke in spomin zeliščnih rož. Zelo lepe in bogato obložene mize je pripravil tudi vrtec Vrtiljak. Obiskovalcem smo predstavili veliko posušenih zelišč, ki so nam jih posodile gospe iz društva GLOG. Mimoidočim smo ponudile sveže kuhan zeleni čaj in različne zeliščne namaze, ki so jih naši učenci vnaprej pripravili pod vodstvom učiteljice, ge. Leandre Mernik. Oboje so obiskovalci pridno poskušali in tudi hvalili.

Učenke smo predstavile izdelavo lavandrovčkov. Med predstavitvijo sta nam učiteljici dali nekaj prostega časa in dekleta smo se odločila, da pogledamo, kaj predstavljajo še ostali. Bilo je kar nekaj zanimivih stvari.

Popoldne so prišle še učenke iz 4. in 6. razreda v spremstvu ge. učiteljice Blanke Širovnik in ge. učiteljice Lidije Vinter. Prikazale so izdelavo vrtnic iz papirja, predstavile pripravo zeliščnih namazov in na odru zaigrale gledališko igro na eko temo. Ko je bila ura že 18.00, nas je čakalo samo še pospravljanje stojnice in vožnja proti domu.

Patricia Nerat, 9. b

ŠPORT ŠPAS, DRUŽENJE IN GIBANJE VSEH GENERACIJ

V soboto, 11. 5. 2013, smo imeli na šoli prireditev Šport špas. Za čudovito prireditev je poskrbela organizatorica, učiteljica Irena Kos. Kljub slabemu in deževnemu vremenu se nas je zbralo pred šolo veliko ljudi vseh generacij. Vzdušje, ki sem ga občutila med šolarji in starši, je bilo veselo in umirjeno.

Naše prireditve so se udeležili tudi člani Prostovoljnega gasilskega društva Miklavž, Rdečega križa, Aktiva kmečkih žena, vinogradniki, čebelarji, predstavniki Fan plac Gelija in Lekarne Miklavž.

Avtor risbe: Jure Malajner, 1. b

Ta dan se je začel tako, da smo se učenci najprej zbrali v svojih matičnih učilnicah, kjer smo pojedli malico in spili sok. Nato smo se pripravili na evakuacijo. Pomočnik ravnateljice, gospod Zvonko Trstenjak, je preko šolskega zvočnika dejal, da morajo učenci nemudoma zapustiti šolo in se zbrati pred njo. Ravnali smo po navodilih, zapustili učilnice in odšli na zbirno točko pred šolo. Vse je potekalo tako, kot bi šlo zares.

Nekoliko časa smo ostali zbrani še na tem mestu, saj so gasilci morali »pogasiti požar«. Ko je učiteljica Irena Kos povedala, da je vaja zaključena, smo se vrnili pred šolo.

Tam sem kot napovedovalka vse prisotne lepo pozdravila. Lepe misli so z nami delili ravnateljica šole, gospa Dušanka Mihalič Mali, župan Občine Miklavž, gospod Leo Kremžar, in organizatorica prireditve, učiteljica, gospa Irena Kos. Nato je za ogrevanje poskrbel gospod Mitja Dragšič. Sledil je pohod po miklavških poteh. Vodili so jih pohodniki in planinci. Vsi smo med pohodom, kljub slabemu

vremenu, uživali ob lepotah, ki nam jih ponuja narava.

Naša prireditev ni bila tekmovalno naravnana, vendar so tudi tokrat podelili nagrade najstarejšemu in najmlajšemu udeležencu ter najštevilčnejši družini. To prijetno dolžnost sta opravili naša ravnateljica in organizatorica. Nagrado za najmlajšega obiskovalca je prejela Ana Planinc, nagrado za najstarejšega obiskovalca pa gospod Milan Vuk. Prav tako so podelili nagrado za najštevilčnejšo družino, ki jo je prejela družina Kirbiš.

Nadaljevali smo s športnimi igrami, ki so se zaradi slabega vremena odvijale v prostorih šole. Otroci iz vrtca in prvošolci so stopili v svet otroštva svojih babic in z njimi spoznavali igre, ki so se jih igrali nekoč.

Avtorica risbe: Neža Krašna, 1. b

Učenci od 2. do 3. razreda so se odpravili v telovadnico, kjer so igrali igrivo košarko, s Sebastianom in Danielo pa so osvajali plesne korake zumba.

Vsi udeleženci druženja smo si lahko napolnili želodčke z dobrotami, ki so jih ponujali predstavniki društev, ter z zelenjavnim golažem, ki ga je s svojo kuharsko skupino pripravila učiteljica, gospa Jyoti Jöbstl.

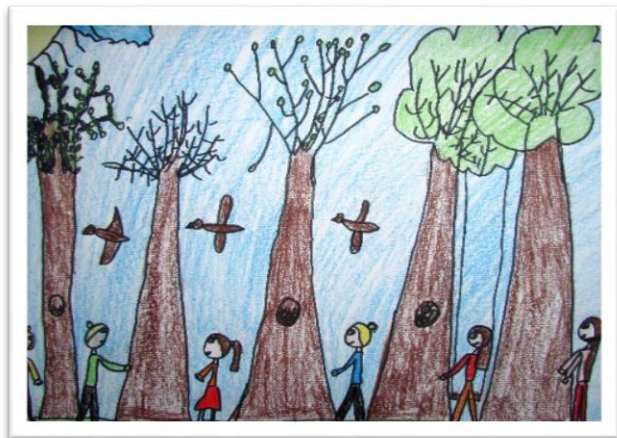
To sobotno dopoldne smo preživeli v čudoviti družbi in s prekrasnimi ljudmi. Pridružili smo se številnim Slovencem, ki spoštujejo vrednote medgeneracijskega sodelovanja in druženja. Skupaj smo delili občutke in športne misli. Upam, da bo še v tem, mojem zadnjem osnovnošolskem letu, več podobnih dogodkov.

Urška Bračko, 9. a

SKRBIMO ZA ČISTO OKOLJE

Bila je sončna sobota. Učenci, starši, učitelji in lovci smo se zbrali na polju na začetku Dobrovc. Dobili smo rokavice in vrečke. Ob poljskih poteh smo začeli pobirati odpadke. Našli smo veliko plastenk, pločevink, mrežo, nogavice, star kos kovine in dva avtomobilska sedeža. Čez eno uro smo imeli odmor. Žanov dedek nam je pripeljal rogljičke. Jaz sem dobil polnjenega s čokolado. Nadaljevali smo s pobiranjem smeti in prišli do naše podružnične šole. Tam nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal v Rače do lovskega doma. V domu smo dobili malico: hrenovko, gorčico, kečap in kruh. Ko smo pojedli, smo na bližnjem igrišču našli majhno žogico, ki smo si jo podajali. Potem smo se z avtobusom odpeljali proti domu. Z mamo sva odšla še peš do Žana, ker sva tam zjutraj pustila avto. Takrat je začelo močno deževati. Na čistilni akciji mi je bilo zelo všeč. Za nagrado smo od lovcev vsi učenci dobili priročnik o pticah, ki živijo pri nas, in sledeh in stopinjah gozdnih živali.

Teo Rižnar, 3. a

Avtorica risbe: Alja, 3. c

Z mamo sva se udeležila čistilne akcije z lovci iz Rač. Dobili smo se na začetku Dobrovc. Dobili smo rokavice in plastične vrečke. Po polju in v gozdu smo pobirali smeti. Za malico smo se posladkali z rogljički, ki jih je pripeljal Žanov dedek. Ko smo pojedli, smo delali naprej in prišli do šole. Počakali smo avtobus, ki nas je odpeljal do Rač. Tam smo pojedli klobase in kruh. Po kosilu smo našli žogo, ki smo si jo podajali. Čez nekaj časa smo se odpeljali nazaj v Dobrovce. Dominikova mama naju je odpeljala domov. Čistilna akcija mi je bila zelo všeč, ker smo jedli dobre rogljičke.

Sašo Rečnik, 3. a

Avtor risbe: Žan, 3. c

V soboto smo šli na čistilno akcijo. Na srečo ni deževalo. Našli smo veliko odpadkov, vendar jih je bilo manj kot lani. Učiteljica in Žan sta v gozdu zašla, ker je Žan raziskoval lovsko opazovalnico. Sašo, Žan, Teo in Luka so našli kost z ostanki mesa in ličinkami. Pri šoli nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal v Rače. Tam je bil velik keson z našimi smetmi. Po malici smo se igrali. Na igrišču smo izmučili učiteljico. Tekali smo in metali žogo v koš. S staro šminko smo risali po tleh. Bila je zelo doživeta čistilna akcija.

Urša Tušek, 3. a

Avtorica risbe: Lora, 3. c

Za čisto okolje skrbimo tako, da hodimo veliko peš, ločujemo odpadke, iz katerih naredimo nove stvari. Varčevati moramo tudi z elektriko in pitno vodo. Lahko se udeležimo tudi čistilne akcije. Tudi tovarne imajo čistilne naprave, ki čistijo dim, ki pride iz nje. Kmetje ne bi smeli veliko škropiti na poljih in mi sami si moramo pridelati veliko sadja in

zelenjave. Jesti bi morali čim več hrane, ki jo pridelamo v Sloveniji. Zelo moramo skrbeti, da bo voda čista, ker če pijemo umazano vodo, lahko hudo zbolimo. Ne smemo posekati dreves, ki so zdrava, ker nam drevesa čistijo zrak. Mi doma tudi ločujemo odpadke. Imamo rumeno vrečo, ostale odpadke, steklo, nevarne odpadke in kompost.

Urška Bajrić, 3. a

Za čisto okolje skrbimo vsi, tako da ne mečemo odpadkov v naravo. Udeležujemo se raznih čistilnih akcij. Ločujemo odpadke, ker iz predelanih lahko naredimo nove stvari. Vode ne pustimo teči brez potrebe. Tudi luči ugasnemo, če je svetloba. Na to navajamo tudi najmlajše. Ločujemo odpadke doma, v šoli, na vasi ... Tudi sam lahko pripomoreš k temu. Onesnaženo okolje povzročijo izpušni plini

avtomobilov, odpadne vode iz tovarn, kurjenje, gnojenje s strupenimi snovmi na območju podtalnice. Zaradi strupenih snovi lahko pada kisli dež.

Ema Staklenac, 3. a
Avtor risbe: Maj Čičić, 1. b

GLEDALIŠKA PREDSTAVA »TOTALKA«

Učenci 6., 7., 8. in 9. razredov smo si v SNG Maribor ogledali gledališko predstavo Totalka. Že vstop v to lepo hišo kulture je bil nekaj posebnega in nepozabnega. V garderobnem prostoru smo pustili plašče, bunde in nahrbtnike, nato pa počakali, da se odpro vrata dvorane. Ko se je to zgodilo, smo vstopili v staro dvorano. Bilo je zelo vznemirljivo in dobro sem se počutil, saj sem lahko sedel v loži. Na mehkih sedežih smo čakali na začetek predstave. Kmalu so ugasnile luči v dvorani, osvetljen je bil le oder. Totalka se je začela.

Z glavnima (in edinima) igralcema, najstnikoma, smo se znašli sredi mračnega gozda, kjer je »odštekana« Mila med divjo vožnjo po gozdni cesti podrla nič hudega slutečega tekača, ki jo je

odnesel z nekaj praskami. Mila je bila histerična, avto pa je utrpel »totalko«. Tu se je zgodba začela zapletati in nastala je prava zmeda, ki jo je povzročila Mila zaradi svojega obnašanja in govorjenja. Hudo ji je bilo tudi zaradi tega, ker bi že morala biti na prvem zmenku.

Medtem ko sta najstnika čakala na vlečno službo, sta se pogovarjala o marsičem. S skrivnostnim neznancem, ki ga je Mila poimenovala Tarzan, se je zapletala v zanimive in skrivnostne dialoge. Pogovarjala sta se o serijskem morilcu, ki naj bi strašil v gozdu, a se je za njim izgubila vsaka sled, o izginuli prijateljici, hrani, o stvareh, ki zadevajo mlade, najstnike ...

Mila se je med čakanjem na vlečno službo želela poljubljati z neznancem, a je on njen predlog zavrnil.

Vzdušje je postajalo čudno, skrivnostno, nejasno. Čakal sem, kako se bo zgodba nadaljevala, a se je predstava končala. Konca zgodbe nisem najbolje razumel. Morda pa je avtor želel, da gledalci sami razmišljamo o meji med domišljijo in resničnostjo. Gledališka predstava mi je bila všeč. Četudi nisem dneva preživel za šolskimi klopmi, sem se veliko naučil in zato si želim, da bi bilo takšnih kulturnih dni čim več.

Aljaž Verbek, 8. a
Avtor risbe: Denis Benjamin Kozjek, 1. b

**OBISK TELEVIZIJSKIH HIŠ POP TV, KANAL A, RTV SLO TER RADIA SLOVENIJA,
IZBIRNI PREDMET VZGOJA ZA MEDIJE – TELEVIZIJA, marec 2013**

Učenci izbirnega predmeta **vzgoja za medije - televizija** smo se v mesecu marcu odpravili na ekskurzijo v Ljubljano. Najprej smo si ogledali televizijsko hišo POP TV. Sprejela nas je ga. Elizabeta Šebela ter nam razkazala prostore televizije.

V studiu oddaje 24 ur

Na sceni oddaje Preverjeno,
brez voditeljice Alenke Arko

Ogledali smo si največji studio POP TV-ja, kjer snemajo različne oddaje in šove, ter studio Kanala A, kjer snemajo oddajo Svet.

Pot nas je vodila naprej do RADIA SLOVENIJA, kjer nas je sprejel g. Matic Jerman, ki nas je peljal po prostorih radia, ogledali smo si prostore RADIA SLOVENIJA 1 in VAL-a 202. Ogled smo zaključili z obiskom RTV SLO. Ga. Maruša Kobal nas je peljala po prostorih televizije in nam razložila, čemu služijo določeni rekviziti in pripomočki, ki jih uporabijo za različne oddaje. Sprehodili smo se po prostorih televizije, kjer so imeli pripravljene scene za različne oddaje: DNEVNIK, ODMEVI, DOBRA URA Z, MOJA SLOVENIJA. Obiskali smo uredništvo oddaje Infodrom.

V studiu Radia Slovenija 1

Uredništvo oddaje Infodrom

Naše druženje se je zaključilo ob 18.30, ko smo prispeli v Miklavž, polni prijetnih vtisov in bogatejši za izkušnjo več.

Pred RTV SLO, v zasneženem marcu

Pred ogledom RTV SLO

Učenci izbirnega predmeta
vzgoja za medije - televizija z učiteljico Ines Pečnik

OGLED RADIA CENTER, DECEMBER 2012
IZBIRNI PREDMET VZGOJA ZA MEDIJE – RADIO

Učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije - radio smo imeli v mesecu decembru priložnost spoznati radijsko postajo Center. Sprejela nas je prijazna Ana Praznik, nekoč članica skupine BePop.

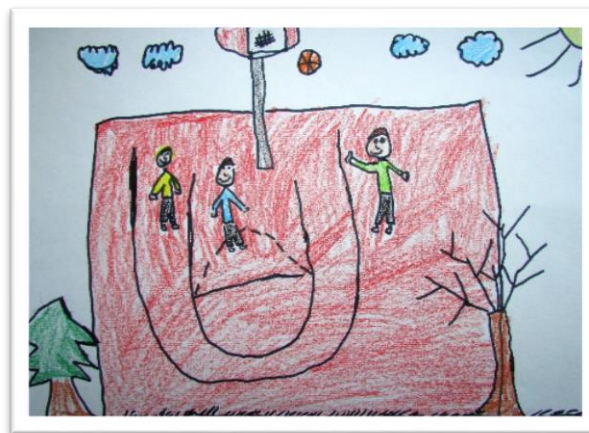

Učenci in učenke z Ano Praznik na Radiu Center

Bili smo tudi v studiu, kjer snemajo reklame za naročnike z različnih koncev Slovenije. Ana nas je spoznala z novinarjem Goranom Obradovičem, ki nam je predstavil delo novinarja na radiu. Izvedeli smo, kaj pomeni biti novinar, koliko ur traja delovnik, kaj vse novinar počne in še več.

Veseli nas, da smo izvedeli veliko o Radiu Center in o delu moderatorja ter novinarjev. Radio Center smo zapustili s prijetnimi občutki.

Učenci in učenke izbirnega predmeta radio z učiteljico Ines Pečnik

Avtor risbe: Miha, 3. c

LIKOVNO USTVARJANJE NA PODRUŽNICI DOBROVCE

LIKOVNO USTVARJANJE ZA NATEČAJ **LUČKA IN PRIJATELJI** NA PODRUŽNICI ŠOLI DOBROVCE

NA PODRUŽNICI ŠOLI
DOBROVCE S(M)O
USTVARJALI UČENCI 1.-4.
RAZREDA V ODDELKIH PB.

Lučko že dobro poznamo in radi
jo imamo, zato smo želeli
praznovati skupaj z njo in
njenimi prijatelji.

Zavihali smo rokave
in se lotili dela.

Ko smo izdelali junake, smo jih še
pobarvali ...

... in okrasili.

"Spekli" smo tudi torto in z njo
presenetili Lučko.

Zabava se je lahko pričela! ☺

Poglejte, to so naši prijatelji:

Nam so tako všeč, da smo jih postavili na razstavo. Zdaj bodo pozdravljali vse mimoidoče in jim s svojimi nasmeški polepšali dan. ☺

Prispevek pripravila: Danijela Grahornik, učiteljica OPB

Avtorica risbe: Urška Drevenšek, 1. b

V ODDELKU PODALJŠANEGA BIVANJA NA PODRUŽNICI DOBROVCE SMO IZDELOVALI JEŽKE IZ VOLNE, ZMAJE IZ PAPIRJA IN AVTE IZ ODPADNE EMBALAŽE.

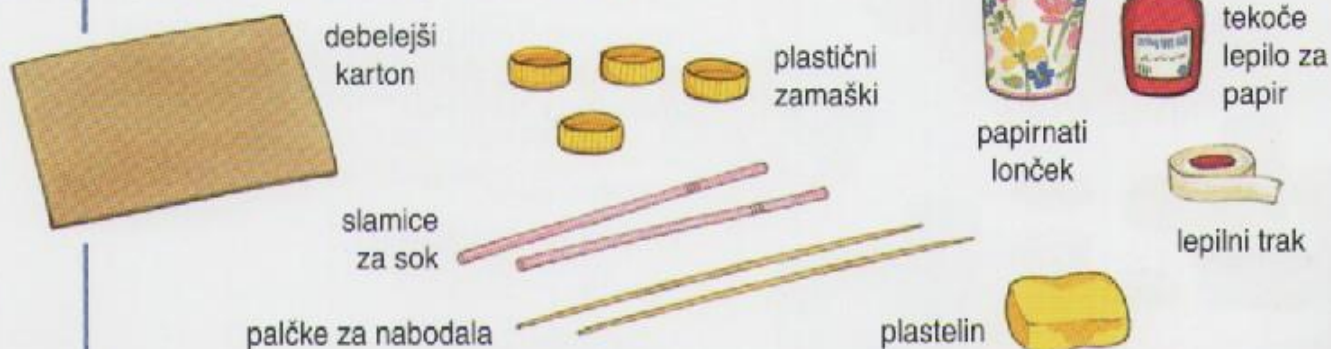

AVTO NA VETER

Priporočena starost: vsaj devet let

Stopnja težavnosti: 😊

Potrebščine in materiali

POSTOPEK IZDELAVE

Avtorica navodil za izdelavo avta na veter: učiteljica Marjana Petko

ŠOLA V NARAVI

Vedno se rada udeležim šole v naravi. Veselim se je, ker vem, da mi ves teden ne bo treba pisati domačih nalog in se učiti. Raje se vse dneve družim s prijateljicami, hodim na pohode, se ukvarjam z različnimi športi, se cele noči pogovarjam s sošolkami ter jem sladkarije.

Ko sem izvedela, da bomo letos preživel enotedensko šolo v naravi v ČŠOD Trilobit v Javornškem Rovtu, sem se zelo razveselila. Tam sem bila že v petem razredu in bilo je nepozabno. Predvidevala sem, da bo lepo tudi letos, kajti kot petošolci smo se udeležili zimske šole, tokrat pa naj bi šli v jeseni.

V ponedeljek zjutraj smo se učenci sedmih razredov zbrali na parkirišču pred šolo. Po nestrpnem čakanju na avtobus je ta končno prispel in nas odpeljal proti domu Trilobit. Po uri vožnje smo se ustavili na počivališču, kjer smo pojedli malico, nato pa se polni pričakovanj odpravili naprej. Zadnjih nekaj minut na avtobusu smo preživel v smehu in vreščanju, kajti imeli smo nekaj težav s strmo potjo in z ovinki.

Vsi smo bili veseli, ko smo prispeli pred dom. Kmalu smo odšli v sobe, kjer smo v omare zložili svoje stvari, nato pa se odpravili v jedilnico, kjer nas je že čakalo okusno kosilo. Pred nami so bile različne dejavnosti, tudi plezanje, ki se mi je zdelo dolgočasno. Zelo všeč mi je bilo veslanje na jezeru, čeprav sem bila zaradi dežja mokra do kože.

Ure so minevale in že je bila pred nami večerja, sledil pa je družabni večer v telovadnici. Ob 22.00 smo odšli v sobe, da bi zaspali, a smo se vso noč pogovarjali. Zjutraj smo pozajtrkovali in odšli na pohod ob potoku Javornik, se učili o pridobivanju električne energije, pridobivali nova znanja o

gozdu in prišli do rudnika manganove rude, v katerem smo videli tudi različne jamske žuželke. Pred rudnikom smo pomalicali in se nato vrnili v dom. Seveda ni šlo brez kosila in nato še učenja o pripravi oglene kope. Na žalost se tega dne nismo vozili s kanuji po jezeru, ker so delavci ob njem nekaj popravljali.

V naslednjih dneh so nas že zjutraj pozdravljale dežne kaplje, a ker nismo iz sladkorja, smo se podali na pohode, kjer smo prečkali potoke, videli konje in mušnice ter se na nekem pohodu celo izgubili. Na žalost smo našli pravo pot. Večina mojih sošolcev se je naveličala hoje, jaz pa sem si želela, da se nikoli ne bi vrnili v dom. Pred domom smo na igrišču igrali košarko, nogomet, badminton in se vozili z monociklom.

K potoku smo šli gledat vodne žuželke, se učili o kemijski analizi vode in v duplini našli krastačo. Nato smo odšli še na hrib in nabrali kremen ter ga odnesli domov kot spomin na šolo v naravi. Proti večeru smo še zaveslali. Različne dejavnosti so potekale ves teden in mi, sedmošolci, smo dokazovali, kaj vse zmoremo. Marsikaj smo izvedeli o izdelavi kurišč in uporabi ognja v naravi ter o nujenju prve pomoči.

Petek. Zadnji dan. Imeli smo pohod in tekmovanje v triboltonu. Tekmovali smo v skupinah. Tekli smo ob domu, dokazali hitrost in spretnost v veslanju okrog boje, hitro stekli do nosil, te sestavili, enega od ekipe odnesli na nosilih do označenega mesta, nato pa smo metali žogo na koš. Naša skupina je zasedla zadnje mesto.

Po pohodu in tekmovanju smo se pripravili za odhod proti domu. Nekateri so se tega veselili, jaz pa ne preveč, saj mi je bil Javorniški Rovt zelo všeč. Šola v naravi mi je bila zelo všeč, je pa res, da sem se ob prihodu domov zelo razveselila lepih Skok in svojih staršev, ki jih nisem videla ves teden.

Ko razmišljam o letošnji šoli v naravi, moram povedati, da je bila to moja zadnja šola v naravi. Bila je nepozabna. Najbolj všeč so mi bili pohodi in veslanje. Nič ni lepšega od veslanja na Javornškem Rovtu, obdanem z visokimi gorami in gozdovi. Preživela sem zelo lep teden. Želim si, da bi ta kraj še kdaj obiskala.

Zala Mohorko, 7. a

Avtorica risbe: Eva Imenšek, 3. b

TEHNIŠKI DAN NA SREDNJI LESARSKI ŠOLI MARIBOR

Učenci šestih razredov smo v mesecu marcu odšli na Srednjo lesarsko šolo. Ko smo prišli do šole, se mi je ta že na prvi pogled zdela zelo velika. Vstopili smo in zastal mi je dih. Šola je bila krasna.

Najprej smo odšli v učilnico, kjer nam je pedagoginja predstavila šolo in program izobraževanja. Bilo je zelo zanimivo.

Nato smo šli v avlo šole in tam nas je pričakal učitelj praktičnega pouka. Sledili smo mu v najsodobnejše opremljeno delavnico, kjer je bil postavljen tako imenovani CNC stroj, ki je računalniško voden in zelo velik. Učitelj je povedal, kaj vse so že naredili s tem strojem, in predstavil

še nekaj njegovih zanimivosti. Bilo je osupljivo. Nato smo se poslovili in odšli v drugo delavnico. Tam smo dobili razne kose lesa in lahko smo izdelali kozolec, sani, škatlo in majhen okvir s sliko iz lesa. Jaz sem se odločil, da izdelam škatlo. Delo mi je šlo dobro od rok in tako sem izdelek hitro naredil. V delavnici so bili tudi dijaki, ki so nam z veseljem kaj pokazali, pomagali in marsikaj povedali.

Ko so vsi končali z delom, smo za seboj pospravili in odšli iz delavnice. K nam je pristopila prijazna učiteljica in nas odpeljala še po ostalih učilnicah. Vse so bile velike in v vseh je bilo veliko dijakov, ki so vneto izdelovali izdelke. Kmalu smo končali z ogledom učilnic in ponovno odšli v avlo šole, nato pa še v telovadnico. Ura je neusmiljeno tekla in kmalu je prišel čas odhoda, mi pa bi še radi ostali. Igrali smo namreč šah, velik šah, ki so ga izdelali dijaki.

Naposled smo se le morali posloviti od prijaznih dijakov ter oditi na avtobus, s katerim smo se varno pripeljali pred šolo. Ta tehniški dan mi je bil zelo všeč, najboljši do sedaj. Upam, da bo tako zanimivih tehniških dni še več.

Rok Pahič, 6. a

Avtorica risbe: Ana Biškup, 3. b

ODRAŠČANJE

V četrtek, 8. novembra, smo imeli kulturni dan na temo Odraščanje. Najprej smo odšli v svoje matične učilnice. Čas smo preživel z razredniki in z drugimi učitelji. Pogovarjali smo se o obdobju odraščanja. Nato smo odšli v telovadnico, kjer smo si ogledali predstavo v izvedbi Društva za boljši svet. V predstavi sta se srečala Bojana in Mario, v starejših letih. Obujala sta spomine na njuno odraščanje. Igralci so predstavili več prizorov iz obdobja odraščanja in življenja. Spoznavali smo njihove življenjske vzpone in padce.

Po končani predstavi smo tudi mi, učenci, razmišljali o odraščanju, o obdobju v življenju, ki bi se mu včasih najraje izognili. Vendar tako hitro pač ne gre. V času najstništva se ubadamo z veliko problemi. Težave s prijatelji in podobne težave se nam zdijo zares ogromne, starši pa seveda razmišljajo popolnoma drugače.

Staršem se zdi zelo pomembno učenje in vse, kar je povezano s šolo, nam pa se to zdi potrata časa.

Čim več časa želimo preživeti za računalnikom in televizijo, kjer, po našem mnenju, izvemo veliko informacij. S tem mislimo predvsem na novice iz sveta glasbe in športa.

V času odraščanja se nam zdi, da so starši staromodni in nas sploh ne razumejo, kar je v bistvu res. Tako pride do prepиров, kjer se oboji ne predamo in vztrajamo pri svojem, prepričani, da ima vsak prav. Prepiri se pojavijo v trgovinah, kjer nas starši želijo prepričati, da kakšno oblačilo ni primerno za nas, ali po domače povedano, da je ta kos oblačila grd. Seveda jih ne poslušamo. Velikokrat je naš odziv na zahteve staršev zavijanje z očmi.

Najstništvo je tudi čas, ko smo obsedeni z določenim pevcem/pevko ali igralcem/igralko športa ali filmskim igralcem/igralko. Več časa želimo preživeti s prijatelji, saj se z njimi lahko sprostimo in zabavamo. Pojavijo se pa tudi prve

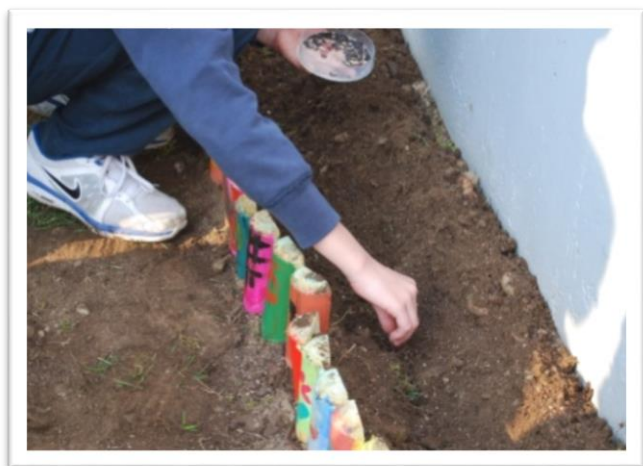
zaljubljenosti. Začnemo se ubadati s težo, lepoto, urejenostjo ... Skozi najstništvo nam pomaga glasba, v kateri najdemo uteho.

Vendar ta doba odraščanja, imenovana najstništvo, ni vedno tako slaba. Najdemo dobre prijatelje, ugotovimo, kaj nam resnično nekaj pomeni v življenju, spoznamo, kdo sploh v resnici smo in v čem smo dobri, tudi če kdaj dvomimo v sebe. Spoznamo, da ni vedno vse tako slabo, kot se zdi na prvi pogled. Naučimo se, da moramo včasih priznati poraz in sprejeti mišljenje drugih ljudi. Spoznamo, da življenje teče naprej.

Anja Marovt in Nejc Verbek, 7. b

EKODAN ZDRAVO ŽIVLJENJE

Naša šola ima naziv EKOŠOLA, zato smo 22. 4. 2013 pripravili poseben dan, in sicer EKODAN z različnimi ustvarjalnimi delavnicami na temo Zdravo življenje. Organizatorica dneva je bila učiteljica Dušanka Brumen. Semena in knjižnico semen je učencem predstavila gospa Metka Ternjak Gomboc, sodelavka društva Varuhi semen.

Vsak učenec je v šolo prinesel triintrideset semen iste avtohtone, tradicionalne vrste semen, z namenom, da enajst semen posejemo, enajst izmenjamo, enajst pa pošljemo v gensko banko. Učenci so izdelali kuverte in origami škatlice za izmenjavo semen. V lončke so posejali semena in jih označili. Semena so posejali tudi ob spomeniku in v korita.

Starejši učenci so ustvarjali v različnih delavnicah. V atriju so uredili cvetlično gredico, zeliščni vrt in ga ogradili z ograjo iz vej, gredice pa obložili s

kamni. S svojim delom so se lahko pohvalili tudi učenci, ki so izdelali lesena korita.

V kozmetični delavnici so izdelovali zobno pasto in kremo za kožo. Lončarji so izdelali lepe posode iz gline, peki so spekli pirin kruh in različne vrste slanega peciva, kuharski mojstri pa so skuhalili zelenjavno juho. V duhu ekodneva so učenci iz papirja in blaga izdelovali ekovrečke in se ob delu pogovarjali o recikliranju, o sanitarni vodi, o ekologiji, eko semenih in zdravju. V zeliščarski delavnici so učenci dopoldanski čas preživeli skupaj s člani društva Glog, ki so jim predstavili pomen in zdravilne učinke rastlin, zelišč. Pripravili so različne namaze.

V likovni delavnici je zaživel lik sejalec Ivana Groharja. Učenci so namreč na velik list s pomočjo projekcije naredili obris sejalec, nato pa s svinčniki obkrožili črne pike in jih zapolnili s črnim flomastrom. Ko so piktogram popestrili s semeni, je nastala prava mojstrovina.

Učenci so se tudi peš odpravili na Tezno. Ena skupina je nekaj časa preživela v družbi starostnikov v domu ostarelih, drugi pa so si ogledali zavetišče za živali. Dogajanje so s fotografijo, kamero in z besedo zabeležili v delavnicah novinarjev, fotografov ter snemalcev. V jezikovnih delavnicah so ustvarjali v slovenskem, angleškem, nemškem in francoskem jeziku na temo zelišč, semen. Lotili so se starih izrazov, izdelali slovar, igre s slikami semen – memory, pisali pesmi, zgodbe in celo dramsko besedilo, v katerem so bile glavne književne osebe korenček, motovilec, čebula, kumara, paradižnik, oskrbnik in pripovedovalec.

Ekodan se je zaključil z lepo prireditvijo, z izmenjavo semen ter s posaditvijo dreves v drevoredu miru.

V času nastajanja tega prispevka so tudi semena, ki so jih učenci posejali v lončke in na šolski zeliščni vrtiček, že lepo vzklija ter se začela spogledovati s sončnimi žarki in z dežnimi kapljami. Prav lepo je opazovati njihovo rast.

Ta ekodan nam je bil zelo všeč. Vse bolj se tudi mi, mladi, zavedamo vrednosti domačih avtohtonih

semen, pomembnih za naše zdravje in za zdravje bodočih rodov.

V novinarski delavnici smo spremljali delo in se trudili zapisati ter vam predstaviti nekaj utrinkov tega dne: Urška Bračko, Lara Rantuša, Goca Rečnik, Anja Marovt, Sara Tomič, Tonja Biškup, Urška Ploj, Aljaž Zelenik, Žan Luka Longar, Kristian Vrabec, Kristijan Zajšek in Benjamin Krasniči.

OBISK ZAVETIŠČA ZA ŽIVALI

V ponedeljek, 21. 4. 2013, smo v šoli imeli ekodan. Učenci smo se vpisali k različnim delavnicam, kot so kuhanje, likovno snovanje itd. Sama sem se vpisala v delavnico, pri kateri smo učenci obiskali azil za živali.

Ob 9.30 smo se učenci in učitelji peš odpravili proti azilu na Teznem. Pot je bila kar dolga in tudi naporna, saj je bilo zelo vroče in se nisi mogel odločiti, ali naj imaš jakno oblečeno ali ne.

Končno smo le ugledali azil in bili smo zelo veseli, da si po dolgi poti malo oddahnemo. Pred azilom smo odložili stvari in na kup zložili vso pasjo in mačjo hrano, ki smo jo prinesli s seboj, ter se nato fotografirali pred vrati azila. Gospa, ki tam dela, nam je predstavila različne stvari, kot na primer, kako dobijo vse te živali, kako skrbijo za njih, kako ravna v primeru, ko najdejo žival.

Razložila je tudi postopek posvojitve živali. Komaj smo čakali, da si bomo živali tudi ogledali. Sledili smo ji v notranjost zavetišča.

Prosila nas je, da naj bomo mirni, kajti drugače lahko živali razburimo. Nato nam je delavec pokazal kletko, ki se imenuje »živolovka«. Razložil nam je tudi, kako se v njo ulovi žival. Končno je prišel čas, ko smo si lahko ogledali živali. Najprej

nam je pokazala živali v karanteni. Potem smo si ogledali prelepe muce. Bilo je zelo veliko kužkov, ki smo si jih ogledali pozneje.

V karanteni sta bili dve lepi psički, ki sta s svojim igranjem pritegnili pozornost prav vseh učencev. Delavci iz zavetišča so ju našli zvezani v škatli. Ko smo to slišali, smo bili vsi zgroženi. Na koncu smo lahko šli v mačje "stanovanje" božat muce. Spet je sledila pot domov. V šolo smo prispeli polni novih vtisov in veliko smo se naučili o živalih.

Lea Ema Jakopin, 7. b
Avtorica risbe: Orijana Reš, 9. b

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

V torek, 14. 5. 2013, ob 8.00 se je pričelo predtekmovanje 8. OTROŠKE VARNOSTNE OLIMPIJADE na igrišču OŠ Draga Kobala na Pobrežju. Tekmovanje je organizirala Policijska postaja Maribor II. Sodelovalo je 21 skupin osnovnih šol iz Maribora in okolice. Našo šolo sta zastopali dve ekipi. Eno ekipo je sestavljalo deset učencev iz 4. b in 4. c razreda pod vodstvom učiteljice Darje Majhenič, drugo pa deset učencev iz 4. a s podružnične šole pod mojim vodstvom.

Tekmovali smo v štirih igrah, kjer smo pokazali znanje iz varnosti v prometu, pri naravnih nesrečah in v poznavanju pomembnih telefonskih števil. Spretni smo morali biti pri vožnji s kolesom in pri gašenju ter imeti nekaj sreče pri igri človek, ne jezi se. Med igrami je bilo dovolj časa, da smo si lahko ogledali razstavljenih vozila in pripomočke pri delu policije, reševalcev, carine in gasilcev. Policijski pes pa nas je navdušil s prikazanimi spretnostmi.

Čas nam je hitro minil in naenkrat je bilo konec prijetnega druženja z vrstniki. Učenci s centralne šole so zasedli 15. mesto, učenci s podružnice pa 13. mesto.

Mentorica: Darja Nerat

KAKŠEN JE MOJ RAZRED?

V našem razredu je super. Imamo najboljšo učiteljico. Deklice se med seboj dobro razumemo, dečki pa se preveč žalijo. Deklice se bolje razumemo z mirnimi dečki. Moja najboljša prijateljica je Tjaša.

Ana Gajzer, 4. c

Ne vem, zakaj dečki ne morejo biti mirni. No, včasih sem tudi jaz med njimi. Smo zelo delovni. Dva sošolca sta včasih površna. Deklice so mirne. Včasih se »deremo« kot velikani. Učiteljica se mi zdi zelo v redu.

Niko Fras, 4. c

Avtorica risbe: Nika M., 3. b

Avtorica risbe: Nika G., 3. c

Naš razred je v redu, le prevečkrat se skregamo. Veselim se, ko prihajam v 4. c, ker nočem, da se mi spet zgodi, kar se mi je v 3. razredu. Najraje se igram z Jurijem in Tilnom.

Tian Knezoci, 4. c

Matematika je zabavna. Rad hodim v šolo. Ukvarjam se s športom. Igram košarko. Nekateri dečki se žalijo. Meni se zdi naš razred zabaven.

Ediss Aliti, 4. c

V našem razredu je super. Želela bi, da se fantje ne bi toliko prepirali. Deklice se med seboj dobro razumemo. Moja najboljša prijateljica je Saša. Moj najljubši predmet je ŠVZ. Imamo najboljšo učiteljico.

Vanesa Lobenwein, 4. c

Avtor risbe: Tilen Brunec, 3. c

Rad prihajam v ta razred, a med odmorom se včasih stepemo. Igram karte. Moja najboljša prijatelja sta Tilen in Tian.

Jurij Zajšek Vuk, 4. c

Naš razred je super, zato ker imamo super učiteljico. Komaj tudi čakam, da grem v šolo.

Komaj čakam, da grem v šolo, v 4. c. Moj najboljši prijatelj je Rene.

Žan Seušek, 4. c

V razredu se mi zdi super. Spremenil bi le, da se dečki ne bi več kregali in topli. Moji najboljši prijatelji so Nejc, Rene, Matic, Timi in Niko. Moj najljubši predmet je angleščina. Učiteljica je super!

Uroš Lukačič, 4. c

Meni se zdi v razredu super fajn. Moti me le to, da ko zjutraj vstopim v razred, dečki kričijo, kot da bi bili v živalskem vrtu. Me, deklice, se dobro razumemo.

Michelle Bregant, 4. c

V našem razredu je včasih nemir, saj se vsi »derejo«. Imamo zelo dobro učiteljico. Veliko nas nauči. Najraje imam matematiko. Moja najboljša prijateljica je Vanesa.

Saša Kodba, 4. c

Naš razred je v redu. Imamo dobro učiteljico. V slabo voljo nas velikokrat spravita dva sošolca. Eden se prehitro razjezi, drugi pa nas izziva. Moj najboljši prijatelj je Matic. Najraje imam športno vzgojo, saj sem športnik.

Timi Zavec, 4. c

V našem razredu je super. Imamo super učiteljico. Dečki se prevečkrat skregajo. To bi spremenil. Ko sem doma, se najraje vozim s Tianom in Jurijem. Med odmorom kartamo.

Tilen Pečnik, 4. c

Mislim, da se dečki prevečkrat skregajo. Deklice pa se zelo dobro razumejo. Zelo rad hodim v šolo.

Nejc Đuran, 4. c

Moj razred se mi zdi super. Moti me to, da se dečki včasih prepirajo in tepejo. Zelo všeč mi je matematika. Moja najboljša prijateljica je Ana.

Tjaša Ekart, 4. c

V razredu me motijo dečki, ki ne ubogajo. Najbolj pridne so deklice. Najraje se družim z Žanom. Učiteljica Darja je zelo prijazna. Najraje imam angleščino.

Rene Družovec, 4. c

V našem razredu mi je prijetno. Dečki se preveč kregamo in tepemo. Deklice se ne prepirajo. Moj

najboljši prijatelj je Matic. Spremenil bi to, da se ne bi več kregali.

Mai Štiglic, 4. c

M L A D E P O T I

IZLET

FANI, ELA IN LANA SO SE ODPELJALI S STARŠI NA MORJE. MED POTJO SO SI PELI PESMI. PRISPELI SO V POREČ. OBLEKLI SO SI

KOPALKE IN ODŠLI NA PLAŽO. TAM SO PLAVALI IN GRADILI PEŠČENE GRADOVE.

ANA SMILJAN, 1. B

ZIMSKE POČITNICE

V ponedeljek so se začele počitnice. Odšli smo k teti v Bosno. Tam sem se igrala. Naredila sem snežaka in se sankala. Obiskala sem babico, ki me

je bila zelo vesela. Ko sem prišla domov, sem se igrala s punčkami.

Sedina Jahić, 2. b

VESELJE NA SNEGU

Avtorica risbe: Nika Milošič, 3. c

Nekega dne sem se zbudila in videla, da sneži. Komaj sem čakala, da se oblečem v kombinezon. Ko sem prišla ven, sem začela delati sneženega moža. Delala sem angelčke in igluje. Šla sem v gozd in zdelo se je kot v zimski pravljici. Ko sem prišla iz gozda, sem v igluju naredila posteljo, vzglavnik in stol.

Melisande Šneider-Duret, 3.c

Zjutraj sem se zbudila in šla k oknu pogledat, če sneži. Res je zunaj snežilo. Komaj sem čakala, da se oblečem in grem ven. V snegu sem naredila angela. Z mamico in atijem smo naredili snežaka.

Potem smo se ati, mama in jaz začeli kepati. Ko smo šli v hišo, je mami šla po Lano. Zvečer sem šla spat.

Lora Žavrlan, 3.c

Ko sem se zjutraj prebudil, sem se hitro oblekel. Snežilo je. Zunaj sem zgradil tri metre visok in širok grad, zraven njega pa štiri igluje. Nato sem ugotovil, da nekaj manjka. Naredil sem še snežne tobogane in se začel kepati s svojim bratom Mihcem. Kepanje in igranje na snegu je trajalo tako dolgo, dokler naju mama ni poklicala na kosilo. Po kosilu nama je rekla, da morava iti počivat. Zunaj se je hitro stemnilo, zato sva se popoldne igrala z lego kockami. Zgradila sva čolne, velike ladje ter kanuje. To je bil moj najboljši in najlepši dan.

Tilen Brunec, 3.c

Jaz sem Naj. Ko sem se zjutraj zbudil, sem se zelo razveselil, saj sem vedel, da se bom lahko igral na snegu. Umil sem se, oblekel ter šel ven. Najprej sem se sankal, zatem pa sem se odpravil k prijatelju, s katerim sva naredila velik tobogan. Pozimi komaj čakam, da pridem domov iz šole, saj se s prijateljem kepava ter delava iglu. Skupaj preživiva lep popoldan.

Naj Jelen, 3. c

KAJA IN SRNICE

Bil je vroč dan. Kaja je zato šla z babico v gozd na sprehod. Na jasi je videla srno, ki je kotila. Na svet je prišla mala srnica. Bila je rjave barve in po telesu je imela bele lise. Kaja je babico vprašala, kako je tej srnici ime. Babici je odgovorila: »Bambi«.

Babica in Kaja sta se potem tiho odpravili domov. Doma je mami in atiju povedala, kaj sta videli v

gozdu. Kaja je mamo spomnila, da ji je obljubila sladoled. Vsi so se smejali. Kaja pa je radovedno vprašala: »Kaj sem naredila, da se mi vsi tako smejete?«

Aneja Martan, 3. b

PRVOMAJSKE POČITNICE

V soboto ob 4.00 zjutraj smo se odpravili na pot na Hrvaško. Ko smo prispeli v Primošten, naš počitniški kraj, smo začeli postavljati prikolico, predšotor in kuhinjo. Prišel je večer in šli smo spat. Naslednje dni smo uživali na morju ob družabnih igrah, igranju odbojke in badmintona. V četrtek smo mami, Katja, botrca in jaz ter psička Aissa odšle domov. Drugi dan, v petek, sem šla k sestrični na praznovanje rojstnega dne. Ko sem prišla domov, sem šla spat, ker me je čakal v soboto naporen dan.

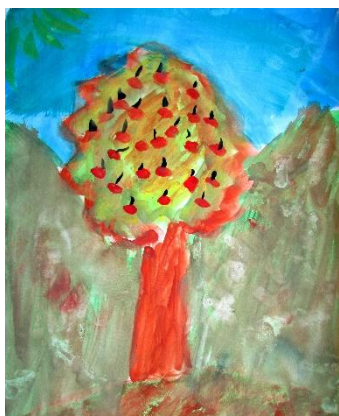
V soboto ob 7.00 uri smo šle mami, botrca in jaz v Dugo reso, kjer so že bili tudi ostali člani naše družine. Tam se nahaja ranč s konji, ki ga vodita naša prijatelja Marinko in Zorana. Prišla je tudi njuna prijateljica Milena. Pričakali so nas z lepo dobrodošlico. Konji so bili privezani za drevesa in se pasli na jasi. Marinko je Zorani rekel, naj pripelje dva konja - Fridoma in Grigio, da mene in mojo sestrično Niko odpelje na ježo. Skrtačili smo ju in se dogovorili, da na ježo gre prva Nika, nazaj pa jaz. Marinko je imel konja na vrvici, da se nama z Niko ne bi kaj zgodilo. Nika in Marinko sta prišla na vrh hriba in nato sem bila na vrsti jaz. Na začetku me je bilo malce strah, ampak po eni minuti se nisem več bala in z Marinkom sva šla v kas.

Avtorica risbe: Veronika, 3. c

Prišla sva do ranča in starši so bili ponosni name. Potem je bil čas, da očistimo hleve. Z Niko sva počesali dva psička. Moj botrček je spekel čevapčiče. Pojedli smo kosilo in nato smo Nika, Zorana, Milena in jaz igrale pikado. En konj je bil bolan, zato smo mu dali injekcijo. Bližal se je večer in odšli smo domov.

Eva Imenšek, 3. b

Med prvomajskimi počitnicami sem bil na Poljskem in v Nemčiji. V Nemčiji sem bil v berlinskem živalskem vrtu. Videl sem mešanico zebre, žirafe in antilope. Tudi na Poljskem smo bili, a tam nismo videli ničesar nenavadnega.

Lenart Peterin, 3. b

Za prvomajske počitnice sem bil v Albaniji. Zelo sem se veselil babice. Spekla mi je pito in pico. Ko smo se vračali v Slovenijo, je začela padati toča. Med vožnjo se nam je zlomila šipa. Vsi smo se prestrašili, razen atija.

Korab Totaj, 3. b

Avtor risbe: Alen Martan, 3. b

Avtorica risbe: Ana Smiljan, 1. b

Med počitnicami sem praznoval rojstni dan. Star sem bil 9 let. Na rojstni dan sem povabil babici, dedka, tete in strice. Ati je pekel na žaru. Dobil sem veliko daril. Med počitnicami smo šli tudi k babici na piknik. Bili smo tudi v Avstriji, kjer smo

nakupovali. Kupil sem si lego kocke. Drugače sem bil doma. S sestrico Lijo naju je čuval ati. Veliko smo kolesarili. Peljali smo se do Miklavža. Zjutraj sem lahko dolgo spal in gledal televizijo.

Luka Jaušnik, 3. a

Svoje počitnice sem preživela tako, da sem se veliko gibala na svežem zraku. Z družino smo hodili do Rač. Moja sošolka Urška je prišla k meni na obisk in skupaj sva se vozili s kolesi do moje tete. Sami sva šli gledat postavljanje majskega drevesa. Z majskega drevesa so padali dolgi pisani trakovi. Otroci smo si jih vezali okoli glave in se igrali Indijance. Med počitnicami sem prebrala dve knjigi. Mami sem pomagala kuhati kosilo. Imeli smo tudi piknik. Dedi je pekel na žaru. Tako so se počitnice prehitro končale.

Alina Martinčič, 3. a

ZAUPAJMO VASE IN SE NE PREDAJMO

Za vsako osebo se skriva zgodba, ki je naredila človeka takšnega, kakršen je. Tudi jaz sem v svojem življenju doživela vzpone in padce. Veliko stvari me je spravilo v smeh, zaradi nekaterih dogodkov pa sem tudi jokala. Rada bi vam zaupala svojo zgodbo.

Avtor risbe: Miha, 3. c

V naši družini se je zgodilo veliko lepega in hudega. Nekega dne se je brat slabo počutil in z njim smo se odpravili v bolnišnico. Prepričani smo bili, da mu bolečine povzroča slepič. Pa ni bilo tako. Zdravniki so nam povedali, da bo ostal v bolnišnici en teden. Zaradi preiskav. Vsak dan sem ga obiskovala. Smilil se mi je. Krivila sem sebe, da

se mu je to zgodilo. Čez nekaj dni je zapustil mariborsko bolnišnico in odšel na preiskave v Ljubljano. Odkrili so, da ima levkemijo. Pol leta je bil v Ljubljani. Z njim je ostala mama, zato sem veliko časa preživela pri babici.

Ko sta se mama in brat vrnila domov, sem bila zelo žalostna. Brat je bil brez las, bled. Nisem mogla zadrževati solz. Nisem si mogla predstavljati, da bi ga izgubila. Tudi mama in ata sta bila brez moči. Gledala sem, kako so ga zdravniki uničevali, kako se je moral boriti zase. V njegovih očeh sem videla trpljenje in žalost. Nisem ga več prepoznala. Včasih je bil vesel, razigran, drugič spet otožen. Upala sem, da ga ne izgubim, da bo vedno ob meni. Nisem si znala predstavljati, kakšni bi bili dnevi brez njegovega smeha. Na srečo se je njegovo stanje izboljšalo. Zdaj enkrat mesečno hodi na preglede v Ljubljano. Srečna sem, da na obrazu svojega bratca, ki ga imam zelo rada, spet vidim veselje in smeh.

Komaj pa smo si nekoliko oddahnili od dni negotovosti in trepetanja, nas je doletela še ena nesreča. Lansko leto sem prišla domov in videla, da ni mame, zato sem jo poklicala po telefonu. Na drugi strani sem zaslišala njen žalostni glas. Povedala mi je, da je v bolnišnici, kamor so pripeljali očeta, ki se je poškodoval. Odhitela sem k njemu. Ko sem vstopila v sobo, sem ga zagledala

in zajokala. Solze so mi lile po licih. Pomislila sem na vse najine prepire, v katerih sem izrekla tudi kaj takega, s čimer sem ga prizadela.

Povedal mi je, da je na njegovo nogo padla osemstokilogramska betonska kocka. Pravijo, da je imel srečo v nesreči, ker je preživel. Tudi on je nekaj časa preživel v bolnišnici, ob božičnih praznikih pa je prišel domov. Bila sem srečna, hkrati pa ga je bilo težko gledati, saj je moral ves čas ležati. Vem, da mu ni bilo prijetno, ko je moral mirovati, saj je moj oče zelo delaven mož. Sedaj se že nekoliko bolje počuti, a pred njim je še operacija.

Nikoli ne bom pozabila dni, ko sem v šoli zadrževala solze in takoj, ko sem prišla domov, stekla v svojo sobo in jokala, jokala. Solze so tekle v potokih. Včasih sem mislila, da se bom utopila v njih. Pred drugimi sem se vedno delala močno, se smejala in se trudila, da ne bi pokazala svojih

čustev, svoje žalosti. Nisem imela moči, da bi lahko vsakomur razlagala, kaj se je zgodilo.

Vsakdo, ki doživi takšne preizkušnje, se začne zavedati, kaj je smisel življenja.

Življenje me je naučilo, da je najpomembnejše zaupanje vase, in to da se nikoli ne predaš. Pravijo, da je solza sestavljena iz čustev, in spoznala sem, da to drži. Neki modrec je rekel: »Nikoli se ne smeješ isti šali. Zakaj bi se potem jokel za isto stvar?« Čepav sem se odločila, da ne bom več jokala, čustva premagajo razum.

Odločila sem se tudi, da bom živela polno, saj je življenje minljivo. Še vedno mislim, da imam priložnost za srečo, kajti dovolj je žalosti in solz. Vedno, ko pomislim na svoje težke trenutke, se spomnim, kako sem vsako noč zaspala v joku, zjutraj pa sem se pretvarjala, da sem srečna.

Zdravje se vrača v naše življenje, z njim pa tudi veselje, dobra volja in sreča.

Goca Rečnik, 8. a

ŽIVLJENJE SESTAVLJAJO VESELI, A TUDI ŽALOSTNI TRENUTKI

V življenju imamo veliko vzponov in padcev. Všeč nam je, ko smo uspešni, a tudi iz slabega se lahko naučimo kaj novega. Včasih pomislimo, da smo na koncu moči in da ne zmoremo več naprej. Toda, na srečo, imamo ob sebi ljudi, ki nam pomagajo stopati skozi težke čase. Včasih nas tudi starši ne razumejo, vendar nas kljub vsemu vedno spodbujajo in nam poskušajo pomagati hoditi po poti življenja.

Zavedam se, da imam dobre starše, ki mi resnično želijo le najboljše. Vem tudi to, da sem včasih zahteven otrok in da jim ni vedno lahko z menoj, a oni nikoli ne obupajo nad menoj. Izpolnjujejo mi tudi želje. Že deset let sem si namreč želela imeti konja. Pred približno štirimi meseci sem ga dobila.

Imam ga zelo rada. Ob njem pozabim na skrbi, slabo voljo, na težave in bolečine. Pred seboj imam velike cilje. Letos bi rada zmagala na državnem prvenstvu v preskakovanju ovir s konji. Zmage si zelo želim in prepričana sem, da s konjem zmoreva to doseči.

Na treningu sem preživela že tudi kakšen padec. Boleč, takšnega, ki ga čutiš še nekaj dni. Toda kmalu ni bilo več bolečin, kajti ob svojem konju sem se hitro potolažila. Postal je moj prijatelj. Pravi prijatelj, ki me ni še nikoli razočaral. Imela sem že veliko prijateljev, ki pa, žal, niso bili iskreni in so me pustili na cedilu.

Lahko rečem, da sem srečna in da moji problemi, v primerjavi s problemi drugih najstnikov, niso tako hudi. Nekateri moji vrstniki preživljajo drugačno mladost kot jaz in zato vedno bolj cenim vzpone v svojem življenju, ki me navdajajo z veseljem, z zadovoljstvom in s srečo.

Ko uresničim svoj cilj, pozabim na vsakdanje tegobe in uživam v tem trenutku. Lepi trenutki so pa tudi, kadar koga osrečim z dobrimi deli in ko sem jaz tista, ki izrabim nasmešek na obrazu drugih.

Zoya Tisaj, 8. b

Avtor risbe: Žan Kaučič, 3. c

PRIJETNO PRESENEČENJE

Zelo rad imam živali. Doma imam mačka Maksa, na vikendu pa jelene. Resnično čudovite živali. Hraniva jih oče in jaz. Moj najljubši jelen je Piki. Nekega dne me je oče presenetil in me odpeljal farmo jelenov. Lastnik je imel zelo veliko jelenov in košut. Vsaka žival je imela svoje ime. Najstarejšemu in največjemu jelenu je bilo ime Tone. Jeleni so svojega lastnika zelo ubogali. Gospod nam je ponudil malico. Nenadoma je pridrvela prelepa košuta. Dregnila me je v rebra, saj je želela moj kruh. Dal sem ji ga. V trenutku je izginil v njenem gobčku. Še večkrat je pogledovala proti meni. Najbrž je mislila, da bo kar naprej dobivala priboljške. Ime ji je bilo Zalika. Bil sem srečen in presenečen zaradi ravnanja te košute. Ves čas je bila zraven mene, saj je želela kruh. Zalika je bila najbolj prijazna srna, kar sem jih videl. Lahko sem jo božal in vlekel za ušesa. Lastniku farme sem dejal, da bi bila Zalika najboljša nevesta za mojega Pikija. Toda gospod je ne bi prodal za noben denar.

Poslovil sem se od prelepe Zalike in ji obljubil, da jo bom prišel še večkrat božat. To je bil zame zelo poseben in neverjeten dan. Oče me je ta dan prijetno presenetil. Želim si, da bi tudi mi imeli takšno prelepo srnico, čeprav je tudi naš Piki zelo poseben jelenček in ga imam zelo rad.

Adam Skaza, 6. a

Avtorica risbe: Alina Martinčič, 3. a

NOČNI POTEK PO MIKLAVŽU

Nekega dne sem prekršila pravila in zato sem dobila kazen - prepoved uporabe interneta. Joj, kaj je lahko še hujšega?!

Očim je želel omiliti situacijo in je v sobo prinesel računalnik, da bi si ogledala film. Ko je odšel, je postal internet bolj vabljuv in že kmalu sem se znašla na Facebooku. Začela sem pisati in dobivati sporočila prijateljev. Ob tem se je sprožil čuden zvok. Ta je pritegnil pozornost moje mame, ki je stopila pred računalnik in hotela iz mene izvabiti resnico. Seveda nisem priznala, da sem se pred nekaj minutami znašla na internetu. Mama in očim sta preverila in bila ob spoznanju, da lažem, zelo razočarana in jezna. Pravzaprav sem bila nase jezna tudi sama. Planila sem v jok in stekla v svojo sobo.

Ko je v sobo vstopil očim in se hotel pogovoriti z menoj, ga nisem hotela poslušati. Pograbila sem jakno in odšla v spodnje nadstropje, nato pa v klet, kjer je bila Viva, moja psička, ki se me je zelo razveselila. Čeprav sem bila žalostna, jezna, razočarana in tako besna, da bi lahko kričala, me je Viva s svojim milim in nedolžnim pogledom pomirila ter omilila mojo nejevoljo.

Avtorica risbe: Lucija Čander, 6. a

Vzela sem povodec in ga zapela psički okoli vratu. Odprla sem garažna vrata, si obrisala solze in z Vivo odšla na ulico. Bilo me je zelo strah, čeprav je bila ura šele sedem. Pozimi se pač hitro stemni. Z Vivo sem se sprehodila po naši dolgi ulici do avtobusne postaje. Med hojo sem razmišljala o filmu, ki sem ga gledala predvčerajšnjim. V njem so nastopali vampirji in to mi je še bolj pognalo

strah v kosti. Da je moje telo trepetalo in se treslo, ni bil kriv le strah, ampak tudi mraz.

Kmalu sva prišli na avtobusno postajo. Usedla sem se na klopec in mirila Vivo ter premišljevala o tem, kaj vendar počnem tu zunaj v tej mrzli noči. Nekaj je zašumelo in Viva je plašno poskočila. Ja, zdaj se me je strah še bolj oprijel. Kmalu se je psička pomirila in se ulegla na tla poleg mojih nog. Zagledala se je v steber. Medtem ko je ona nepremično zrla vanj kar nekaj minut, sem jaz pomislila na starše. Pričakovala sem, tako kot v filmu, da me bodo začeli iskati in da se bodo neizmerno razveselili, ko bodo na avtobusni postaji sredi mraza našli svojo izgubljeno deklico (četudi je bila ura šele sedem zvečer). Zaman sem upala, da se bo pojavil rešitelj. Starši sploh vedeli niso, da

sem se podala na »trmasti« nočni potep. Nekaj časa sem še čakala, a ker staršev ni bilo, sem se začela počasi odpravljati proti domu. Tudi Viva ni hotela več zmrzovati in mi je pridno sledila.

Ko sem se vrnila domov, je bila tišina in tema. Vstopila sem v svojo sobo, se vrgla v posteljo, se pokrila čez glavo in močno zaspala. Čez kakšni dve uri sem se prebudila in ker nisem mogla ponovno zaspati, sem začela razmišljati o svojem obnašanju. In kaj sem spoznala? Da sem ravnala zelo nezrelo, neodgovorno. Razočarala sem svojo družino in sebe. Odločila sem se, da se bom danes staršem opravičila in jim morda celo povedala za svoj nočni potep po Miklavžu.

Brina Recek, 8. a

TEDEN ZLOMLJENIH OČAL

V življenju se mi je zgodilo že veliko lepih in prijetnih dogodkov. Pa tudi slabih, ki se mi najbolj vtisnejo v spomin in jih težko pozabim. Eden najslabših dogodkov se je zgodil v mesecu maju, tako imenovani »Zlomljeni teden«. Povedal vam bom, zakaj.

Bilo je v drugem polletju sedmega razreda. Bil je odmor in bili smo v učilnici. Učiteljice še ni bilo v razredu, zato smo se odločili, da se gremo igrati slepe miši. Slepa miš je bil Žiga in iskal je druge tri sošolce, katerih imen se ne spomnim.

Avtorica risbe: Ema, 3. a

Skupaj z ostalimi v razredu sem sedel v zadnji vrsti in opazoval dogajanje. Zelo smo se zabavali, ko smo opazovali, kako se Žiga trudi z iskanjem. Zdelo se nam je zabavno, če smo ubogega Žigo pošiljali v napačno smer. Še danes obžalujem svojo odločitev. Videli boste, zakaj. Kot sem omenil, smo se odločili nekoliko pošaliti z Žigom.

Sprva je bilo zanimivo, a nam je počasi nehalo biti, saj je Žiga, verjetno zaradi hihitanja, ugotovil, da nekaj ni v redu. Snel je prevezo in videl, da smo ga usmerjali naravnost v omaro. To ga je tako razjezilo, da se je zapodil v prvega učenca, ki ga je zagledal. Seveda bi bil čudež, če se ne bi zakadil naravnost vame. Podrl me je na tla in mi pri tem zvil očala. To sem še nekako preživel in tako tudi naslednji dan, s popravljenimi očali, spet odšel v šolo.

Med odmorom so sošolci spet noreli po učilnici, a se jim tokrat nisem pridružil. Ko sem mislil, da bo končno minil odmor, ne da bi se zgodilo kaj neprijetnega, se je prikazal Alen. Snel mi je očala in jih pomerjal. Na srečo oziroma nesrečo se je prikazala učiteljica. Spustil je očala, ki so padla na tla. Razbil se je del desne leče. Plačal je devetdeset evrov za nova stekla in spet je bilo vse v redu. Za zdaj, saj se je naslednji dan spet zgodila nezgoda.

Bila je ura športne vzgoje in na igrišču smo igrali nogomet. Kot običajno sem bil v obrambi. Vse je bilo super, dokler se ni prikazal Kevin, ki je z žogo drvel proti meni. Kot obrambni igralec sem stekel proti njemu, da mu vzamem žogo. To se na žalost ni zgodilo. Ko je Kevin videl, da drvim proti njemu, in da ne bo mogel mimo mene, se je odločil za podajo. Edini prosti igralec je bil za menoj. Nameril je, da bi brcnil žogo preko moje glave oziroma tja je bila namenjena. A nameril je prenizko in žoga me je zadela naravnost v obraz. Očala so razpadla na več delov in uničena padla na tla, prav tako kot jaz. Prizor je bil kot iz filma. Žoga me je zadela v

obraz. Steklo je letelo na eno, stran, okvir na drugo, jaz pa s salto nazaj v travo. V trenutku trka je vse postalo črno in ko sem odprl oči, sem z obrazom navzdol ležal v travi. Pobral sem se in začel iskati očala, ki so ležala nekaj metrov vstran v kosih. Seveda se jih ni dalo popraviti in dobil sem nova. To je bilo tretjič zapored, da so se moja očala razbila.

Ker se je vse zgodilo v enem tednu, sem ga poimenoval »Zlomljeni teden«. Je pa v zgodbi tudi nekaj dobrega. Po tem tednu se mojih očal ne dotikajo več. Razen enkrat pozneje, ko so nova očala krstili s pravim zlomom, a to ne spada več v teden, ki sem ga želel opisati.

David Vabšek, 8. a

MIKLAVŽ JE LEP KRAJ

Nekega dne mi je ata rekel, da se bomo iz Bosne in Hercegovine preselili v Slovenijo, v Miklavž. Bil sem žalosten, saj sem vedel, da bom moral zapustiti svoj domači kraj, prijatelje, šolo ... Žalostni so bili tudi moji sorodniki.

Ko smo prišli v Slovenijo, sem imel en teden časa, da se navadim na življenje v Miklavžu.

Prišel sem v šolo, v 6. a razred. Sošolci in učitelji so bili prijazni in so me zelo lepo sprejeli. Na začetku mi je bilo težko, ker nisem razumel slovenskega jezika. Nisem vedel, kaj so govorili, čeprav so se trudili, da mi povedo vse, kar me je zanimalo. Sedaj je veliko bolje. Učim se slovenščino, zato že razumem veliko slovenskih besed. Tudi moj brat. Oba razumeva slovensko in tudi pogovarjava se že v tem jeziku.

V šoli se dobro počutim in hvaležen sem učiteljem, ker so me veliko naučili.

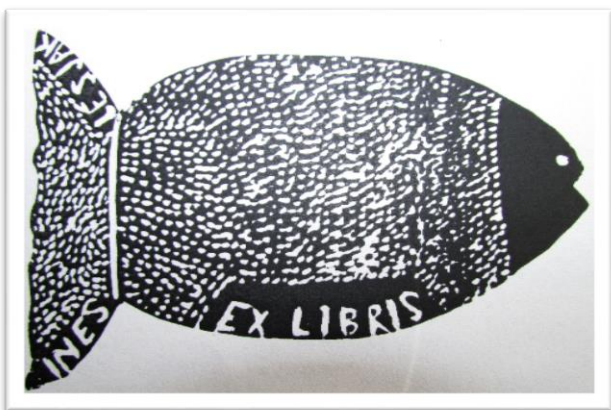
Spoznal sem, da je Slovenija lepa dežela. Rad živim v Miklavžu, saj je lep kraj in v njem živijo prijazni ljudje.

Fadil Halilović, 6. a

Avtor risbe: Luka Ekart, 9. a

V OMARI BERE KNJIGO

Bilo mi je okoli deset let, ko sem začela brati knjigo o Harryju Potterju. Knjiga se začne z zgodbo o dečku, ki še ne ve, da je čarovnik, stric in teta pa ga ne marata, zato živi v shrambi pod stopnicami. To se mi je, iz neznanega razloga, zdelo silno zanimivo.

Avtorica risbe: Ines Lesjak, 9. b

Prišla sem iz šole, naredila nalogo in se lotila branja. Ko sem tako s knjigo v roki sedela na kavču in brala, sem si zaželela, da bi tudi sama živela v shrambi. Ker pa takšne shrambe nimamo, sem se odločila za omaro. Šla sem v sobo, odprla omaro in zmetala ven vse jopice ter drugo kramo, ki je ležala po tleh omare. Nato sem v omaro znosila najnujnejše stvari, kot so stol, peresnica, zvezek, svetilka in, seveda, knjiga. Spomnila sem se uroka, pri katerem tvoja čarobna palica zasveti. Z lepilnim trakom sem svetilko prilepila na palico. Čez čas je prišel domov moj brat. Ko me je našel v omari, se je samo smejal ter me vprašal, če sem lačna. Srepa sem ga pogledala, češ, kaj se pa ti smeješ, in zavrnila hrano. Oče, ki je vaje mojih traparij, me je raje kar pustil v omari. Druga zgodba je bila z mojo mamo. Ko je prišla domov, me je poklicala v kuhinjo. Jaz, ki sem bila že čisto v svetu magije, je

seveda nisem slišala. Vsa nejevoljna je vstopila v mojo sobo. Ker me tam ni našla, je zaklicala: »Sandi! Kje je Sandra?« Iz dnevne sobe se je oglasil oče: »V omari bere knjigo!«

Vrata omare so se sunkovito odprla in prisiljena sem bila dvigniti pogled. Na sebi sem celo imela črno pregrinjalo, ki me je spominjalo na čarovniški plašč.

»Ja, kaj se pa greš?!« se je razjezila mama. Samo mirno sem vstala, uperila "čarovniško palico" v njo ter začela govoriti nesmiselne besede. Mama me

je najprej čudno gledala, nato pa izbruhnila: »Kaj pa misliš, da si? Skrivaš se po hiši in vame meriš to reč. Preobleci se in pridi v kuhinjo!«

Samo tiho sem stala in kimala. Njenega razburjanja nisem jemala resno. Mogoče je imela slab dan v službi ... Sicer pa, kako bi naj ona razumela čarovnijo?

Knjigo o Harryju Potterju sem prebrala, takšne bedarije pa sem prerasla.

Sandra Zidanšek, 7. b

MOJA SOBA

Moja soba je lepa. V njej imam posteljo, pisalno mizo in police. V sobi imam tudi televizijo. Na pisalni mizi imam računalnik. Moja soba je polna igrač.

Luka Dukarič, 2. b

Ko pridem v sobo, imam na desni strani omaro. Imam tepih Hello Kitty, posteljo, pisalno mizo in stol Miki Miško. Na steni visijo slike. Na eni polici imam plišaste igrače, na drugi knjige, na tretji pa CD-je.

Stene so pobarvane roza. Imam tudi svoj računalnik. V svoji sobi se učim in ustvarjam.

Alina Petrovič, 2. b

Moja soba ima stene, pobarvane z roza barvo. V njej je televizija, pisalna miza, igrače. Na polici imam CD-je, knjige. V omari imam oblačila. Imam posteljo roza barve in na njej spim. V svoji sobi se igram in delam domačo nalogo.

Zala Korže, 2. b

N A Š I S T A R Š I

MOJA MAMA

MOJI MAMI JE IME ANDREJA. IMA ČRNE LASE, MODRE OČI. JE UČITELJICA IN UČI ANGLEŠČINO. RADA SE LEPO OBLAČI, SE Z MENOJ IGRA, LIŽE SLADOLED IN PIJE VODO TER ČAJ. STARA JE 42 LET. NOSI NAKIT. V PROSTEM ČASU RADA BERE KNJIGE.

FILIP GRAČNER, 1. A

MOJI MAMI JE IME VALERIJA. IMA SVETLE LASE. NOSI HLAČE IN KRILA. RADA JE MESO. BERE KNJIGE, KUHA, PEČE PECIVA IN ČISTI. RADA SE SMEJI. PO TELEVIZIJI GLEDA FILME.

KIMI MESAREC, 1. A

MOJI MAMI JE IME IRENA. RADA NOSI NAKIT IN KAVBOJKE. JE SADJE IN PIJE VODO. IMA SVETLE LASE. JE UČITELJICA. V PROSTEM ČASU RADA BERE KNJIGE.

GAŠPER VARŽIČ, 1. A

MOJI MAMI JE IME SIMONA. IMA RJAVE LASE. RADA NOSI HLAČE. PIJE SOK. V PROSTEM ČASU BRSKA PO RAČUNALNIKU.

ENEJ EKART, 1. A

MOJI MAMI JE IME SIMONA. IMA MODRE OČI. NOSI HLAČE. JE UČITELJICA IN GOVORI TUDI ANGLEŠKI JEZIK. RADA JE ZELENJAVO. PIJE VODO IN SOK. V PROSTEM ČASU TELOVADI. RADA IMA ROŽE. BERE KNJIGE.

ŽAN LUKA LILEK, 1. A

MAMIN PRAZNIK

Za mamin praznik bom presenetil svojo mamo tako, da bom pospravil sobo, nabral rože in mamici zapel pesmico. Rad te imam zato, ker si moja mami.

Andraž Červek, 2. b

MOJA DRUŽINA

Moja družina šteje štiri člane. Moja mama nima službe. Dela po hiši, kuha, pere, čisti in skrbi za nas. Moj oče ima službo. Dela kot varilec. Moja sestra in jaz hodiva v šolo, se igrava in delava domačo nalogo.

Semina Jahić, 2. b

RADA IMAM SVOJE STARŠE

Avtor risbe: Rok, 3. a

Starši so zaklad našega življenja. So edini, ki jim lahko zaupaš. Vse bi naredili za nas. Zadnji cent, zadnji kos kruh, ki bi ga imeli, bi dali za nas. Za nas bi žrtvovali vse. Seveda vsi nimajo takšnih staršev. Žal. Tisti, ki jih pa imamo, pa tudi njihove dobre vedno, žal, ne znamo dovolj ceniti.

Svojim staršem lahko zaupam vse. Ponosna sem na njih, čeprav jim to le redko pokažem. Zelo rada imam mamo in atija. Včasih razmišljam o tem, kako naj jima pokažem, kako ju spoštujem, ju imam rada. Ne najdem pravega trenutka za to. Seveda se tudi skregamo. Mislim, da preveč, a to so prepri, na katere hitro pozabimo.

Zelo rada mi svetujeta, čeprav se mi zdi, da mi v vsakem trenutku to ni všeč, zato se na nasvete različno odzivam. Časi se spreminjajo, z njimi pa

tudi način razmišljanja, druženja z vrstniki, oblačenja ... Vem, da starši hočejo le dobro, vendar me vedno ne razumejo. Nekaterih njihovih zahtev nočem izpolniti, ker čutim, da se moram tudi prilagajati družbi. Ker sem pač v takih letih, mi druženje s sošolci in z vrstniki veliko pomeni. Mladi večkrat razmišljamo drugače kot starši, zato nastane konflikt. Takrat grem v svojo sobo in se zjočem ter razmišljam o tem, da me nihče ne razume. Jočem, ker mi je hudo zaradi kreganja. Velikokrat se mi v takih trenutkih pred očmi pojavi podoba, slika, razmišljanje o tem, da je življenje minljivo in da nič ni večno.

Avtorica risbe: Zala Mohorko, 7. a

Tudi čas hitro beži, zato moramo znano izkoristiti lepe trenutke življenja, pozabiti na neprijetne

besede, dogodke ter se spomniti časa, ko smo skupaj, ko se zabavamo, veselimo, smejemo. Nikoli ne bom pozabila pogovorov, zgodb in razpravljanj o vesoljih, zgodovini in veri, ki si jih deliva z atijem. Kako se smejim njegovim slovničnim napakam in njegovi angleščini. Pozabila ne bom »brezveznega« smejanja z mamo in najinega skupnega nakupovanja, naših skupnih lepih preživljanj počitnic, lepih dogodkov. Veliko mojih navad ne marata, a nekatera njuna

dejanja tudi meni niso všeč. Toda sprejeli smo se takšne, kot smo.

Brez svojih staršev si ne predstavljam življenja. Resnično ne vem, kaj bi brez njih. Mislim, da bi mama in ati morala vedeti, kaj mi pomenita. Hočem, da vesta, že zato, da se v prihodnje izognemo kakšnemu prepirčku. Ko bom prišla domov, jima bom povedala, da ju imam zelo rada, najraje.

Lara Rantuša, 8. a

MOJA BABA

Moja baba je stara 63 let. Živi v hiši v Pekrah. Ime ji je Miša. Ima rjave lase in sivozelene oči. Rad hodim k njej, ker dobro kuha. Pri njej najraje jem zrezke v omaki. Nima domačih živali.

Rada greva do Pohorja, kjer si odpočijeva in naročiva pico. Rada hodiha hranit račke k Dravi. Moja baba je najboljša na vsem svetu. Imam jo zelo rad.

Nik Urbas, 3. c

M L A D I P E S N I K I

Malim so všeč sladke reči,
kot recimo BONBONČEK,
kot recimo BALONČEK,
kot recimo, kot recimo ...

Liana Reyes in Živa Pivec, 2. a

Malim so všeč raznovrstne stvari,
kot recimo PICA,
kot recimo ŽLICA,
kot recimo, kot recimo ...

Malim so všeč sladke reči,
kot recimo HRUŠKA,
kot recimo BUŠKA,
kot recimo, kot recimo ...

Matic Pogorelec in Jure Franci, 2. a

Malim so všeč smešne stvari,
kot recimo BONBONČKI,
kot recimo TELEFONČKI,
kot recimo, kot recimo ...

Malim so všeč leteče stvari,
kot recimo LETALO,
kot recimo PADALO,
kot recimo, kot recimo ...

Vid Repnik, 2. a

Malim so všeč grozne reči,
kot recimo STRAŠILO,
kot recimo BERILO,
kot recimo, kot recimo ...

Urška Trafela in Tea Verdnik, 2. a

Malim so všeč grozne stvari,
kot recimo DUHEC,
kot recimo PUHEC,
kot recimo, kot recimo ...

Malim so všeč sladke stvari,
kot recimo SLADOLED,
kot recimo VELIK KORNET,
kot recimo, kot recimo ...

Lana Vindiš in Larisa Rihtar, 2. a

GROZNI POLŽ

Bil je enkrat hudi grozni polž,
dva rožička je imel,
je migal, migal,
tako hudo, da je čisto ponorel.

Rad se je prepiral,
prijatelje nadiral,
bil je ena grozna faca,
čisto prava grda raca.

Vid Repnik, 2. a

TEČNI POLŽ

Tečni polž je bil,
ki na vse se je jezil.
Zato ga živali druge
rade niso imele in
od njega so hitele.

Ker mu to všeč ni bilo,
se spomnil je tako,
da bo prijazen in vesel
ter bo tako veliko prijateljev
imel.

Urška Trafela, 2. a

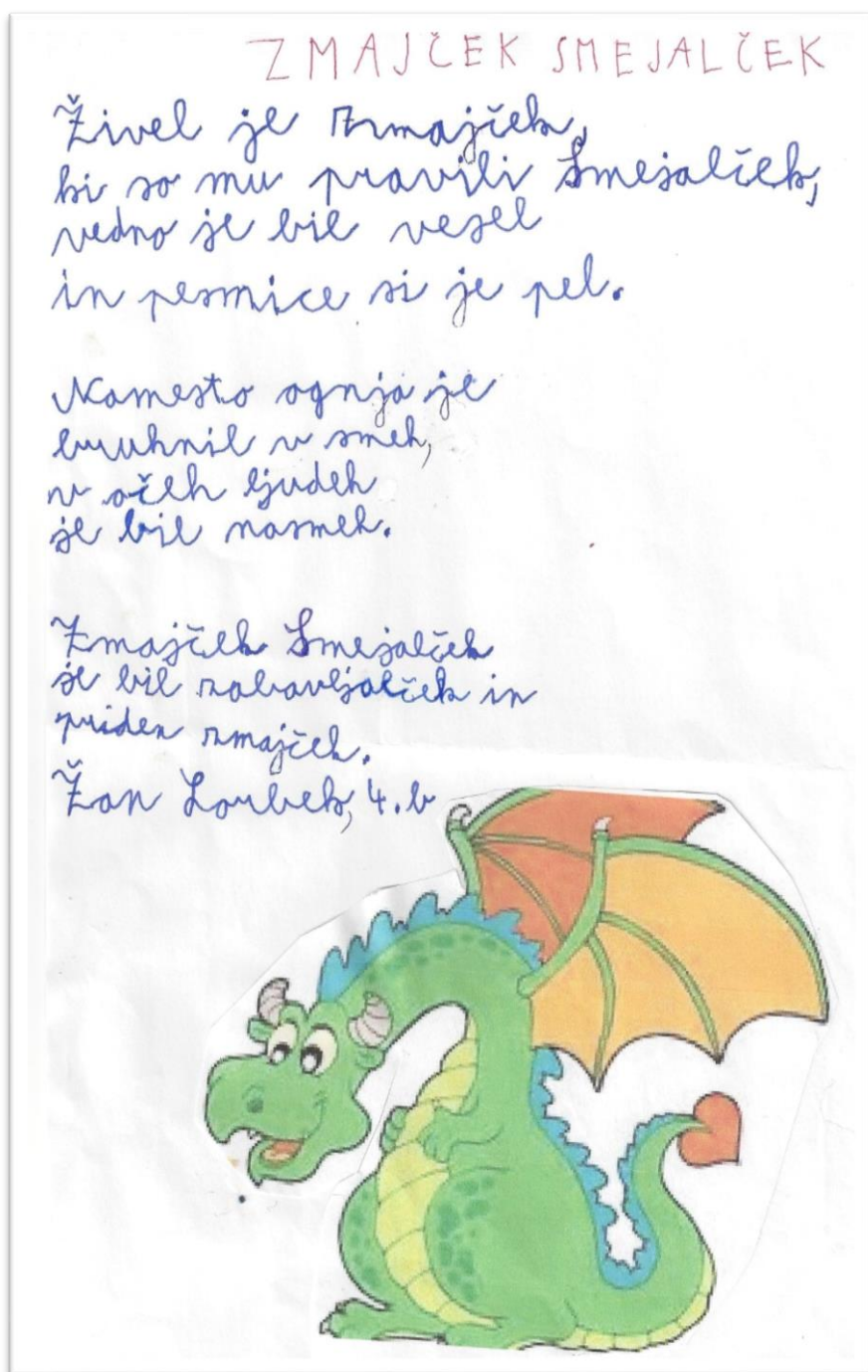
ORJAŠKA ČEBELA

Nekoč je živela orjaška
čebela.
Vsi so se je bali in proč
zbežali.

Nekoč en fant jo s svinčnikom
je pičil,
a orjaška ga je čebela kar
pojedla.

Če slišiš orjaško čebelo
brenčati,
skrij se pod odejo,
saj drugače ti zapiči orjaško
želo v čelo.

Matic Pogorelec, 2. a

Avtorica risbe: Melanie, 3. b

Avtorica risbe: Nika Žnidarič, 1. b

UČENCI DRUGEGA RAZREDA SO SE PRI INTERESNI DEJAVNOSTI DEŽELA PRAVLJIC – LITERARNO USTVARJANJE – PREIZKUSILI TUDI V VLOGI PESNIKOV. IZZIV JIM JE PREDSTAVLJALA PESEM DOPOLNJEVANKA Z NASLOVOM SLIKA.

SLIKA

To je Lenka, ki rada brenka.
To je Marko, ki rad igra košarko.
To je Maruša, ki je kot Nuša.
To je Betka, ki pleše kot baletka.
To je Dare, ki ima kitare.
To je Miško, ki ima hiško.
To je Nataša, ki je kot flaša.
Narisali smo sliko, ki jo imamo za piko.

Nina Gvardjančič, 2. c

SLIKA

To je Lenka, ki brenka.
To je Marko, ki rad igra košarko.
To je Maruša, ki rada hrano pokuša.
To je Betka, ki ima zelo rada dedka.
To je Dare, ki ima rad komarje.
To je Miško, ki išče hiško.
To je Nataša, ki se oglaša.
Narisali smo sliko, ki ima veliko piko.

Tinkara Kodrič, 2. c

SLIKA

To je Lenka, ki na opičji rep brenka.
To je Marko, ki lula na barko.
To je Maruša, ki ima rada svojega Juša.
To je Betka, ki rada z mucko petka.
To je Dare, ki lomi vesele omare.
To je Miško, ki lomi hiško.
To je Nataša, ki je kot vesela flaša.
Narisali smo sliko, ki ima eno piko.

Danej Fluher, 2. c

SLIKA

To je Lenka, ki na bas brenka.
To je Marko, ki jadra barko.
To je Maruša, ki jo je dobila suša.
To je Betka, ki jo kličejo Metka.
To je Dare, ki omaro maje.
To je Miško, ki ima rumeno hiško.
To je Nataša, ki žogo prenaša.
Narisali smo sliko, ki ima v sebi piko.

Andy Premzl, 2. c

PONAGALČEK

NA LUNINEM KRAJCU
SE ZIBLJE FAKIN
IN ZGANJA NORIJE,
DA SE MU VES SVET SMEJE.

STAVI SE NA GLAVO IN NA ROKE,
SE DVAKRAT OBRNE IN SPET SEDI.
TAK NAJ NEHA ŽE NEHA,
TA SMEŠEN FAKIN.
VSE ME ŽE BOLI – KO SE TAKO SMEJIM.

NASTNA MEDVED, 2. C

ACHIL

Achil ni krokodil.
Bel je in puhast,
skače rad,
tak je kot zajček,
a ne povsem enak.

Rad igra se,
mucek ni,
radi cartamo z njim se vsi.

V luno laja,
moja violina mu nagaja.
Prekratka zanj je reka Nil,
a še vedno
Achil ni krokodil.

Neli Pulko, 2. c

MUCEK IN NALOGA

Mucek nalogo piše
in sebe v njej
nariše.

Pomaga mu
še mama,
zato veliko bolje piše.

Končano nalogo
pospravi in se
spat odpravi.

Lina Dragšič, 2. c

POMLAD

Prišla je pomlad,
zvonček bi iz zemlje pokukal
rad.

A zunaj še sneži,
se snežinka mu smeji.

Zunaj je zelo mrzlo,
zato rožice ven ne pokukajo.
Komaj čakam, da bo sonce
posijalo
in bo vse po cvetju zadišalo.

Lana Ferčal, 2. c

MEDVED IN POMLAD

Ko zvonček zazvoni,
medved se zbudi.
Leno se preteguje,
toplo sonce ga ogleduje.

Medved iz brloga hiti
in že tri zajčke lovi.
Zajčki mu zbežijo
in se na travniku zgubijo.

Medved pa sprijazni se,
saj pomlad tukaj je.

Ema Staklenac,
Urška Bajrič, 3. a

DEŽELA LJUBEZNI

Nekje v oddaljeni deželi
je svet, kjer ni grdih besed.
Je svet življenja in lepih stvari,
od katerih se ti kar megli.

Nika Žokalj, 3. a

POMLAD

Cin, cin, cin, zvončki cingljajo.
Trob, trob, trob, trobentice trobijo.
Vijolice vonjam.
Prav tako delam šopek rož.

Svit Perko 2. b

MAČJA VAS

Na robu mesta
stoji ena cesta,
imenovana Mačja cesta.
Ob cesti teče maček Muri,
za njim pa kar cev duri.
Ena mačja šapa
lahko ulovi mišjega krapa.
Mačji kremplji
so na koži pravi štemplji.
Prva mačka je krempljetačka,
druga mačka je kratkohlačka.
Prva mačka plete kite,
zraven pa nakite.
Maček Muri,
konec duri.

Tina Skledar, 2. b

KOLESARSKI IZPIT

Že včeraj strah nas je bilo,
kaj danes zgodilo se bo.
Kolo, kolo, kolo.

Policist je oster bil, napak ni oprostil.
Kolo, kolo, kolo.
Učiteljica je vesela bila,
ker vožnja nam je dobro šla.
Kolo, kolo, kolo.

Zdaj hitimo varno domov,
da novico vsem razglasimo
in izpit proslavimo.
Kolo, kolo, kolo.

Učenke 5. a

EKODAN

Ob dnevu Zemlje
skrbimo za naš planet,
saj to nam z višav
govori ves svet.

Če semen ne bi bilo,
bi vse narobe šlo,
zato jih pridno vzgajamo.

Slovenska semena smo posejali,
da ponosno bi jih drugim kazali.

Semenska knjižnica
semena ima,
da bi jih ohranila.

Če semen ne bi bilo,
bi vse narobe šlo,
zato jih pridno vzgajamo.

Oktobrina Peterin in Manca Šerbinek, 5. a

POGUMNI SAMOROG ROGEC

Rogec, majhen samorog,
ima na glavi zlati rog.
Noge močne kakor kost
hitro tečejo v gozd.

Malce črn in malce bel
se z rogom ne bo v drevo zaletel.
Pogumen je za konje tri,
on se ničesar ne boji!

Preskakuje ovire iz lesa
in drevesna stebila vsa.
Če v gozdu bi srečal kakšno žival,
bi se ustavil in z njo klepetal.

Naj pada dež ali sonce sije,
naj mavrica čez nebo se zlije,
spomni se na zlati rog,
ki ima ga Rogec, naš pogumni samorog!

Nuša Kričej, 5. c

NA TRAVI

Tam na travi blizu bloka
stoka majhna pikapoka.
Ves dan tuli in kriči.
Kaj, le kaj jo pomiri?

Pa prišla sem na idejo,
na idejo genialno,
jo pokrila bom z odejo,
glavno vlogo tu imam stalno.

Glej, no, glej, neumno spako,
zdaj še bolj kot prej kriči,
naredila sem napako,
naj lepo naprej živi.

Nuša Kričej, 5.c

ŽIRAFa

Njen dolgi vrat,
ki sega do drevesa,
zadovoljno s hrasta liste stresa.

Nato se skloni vse do tal,
ker upa,
da bo njen dolgi vrat
vse liste pobral.

To žirafa je veliiiika,
res ni mala kakor pika,
ko pa je že končno sita,
gre spat, da bo spočita.

Nuša Kričej, 5. c

Avtor risbe: Nik Rebernak, 6. a

POKLICI

Poklic je služba,
v katerem te lahko
spremlja družba.

Lahko si gasilec,
veterinar,
arhitekt
ali lončar.

Obstajajo še drugi poklici,
zato do telefona steci,
se naroči
in kakšno pico speci.

Nuša Kričej, 5. c

OPISI

Rebeka je lepa,
Nina je slepa,
Ela je mala,
Sara bi spala.

Metuljček bi letal,
nebo nam prepletal,
muca bi predla,
zlata nam napredla.

Pustolovci bi potovali,
zlato bi iskali,
jaz pa bi hitela,
da bi pravočasno v šolo
prispela.

Nuša Kričej, 5. c

PLANET LJUBEZNI

V vesolju je planet,
ki poln je ljubezenskih besed.
Na njem vsi se imajo radi,
invalidi, stari, mladi.
Tam si vsi podarjajo poljube,
za srečo in oblube.
Vsi ljubijo vse,
pa pobijajo se ne.

Patrick Breznik, 4. a

POMLAD

Pomlad je prišla in zima odšla.
Oh, ta zima, nič ni fina!
Hej, pomlad!
Pomlad, pomlad, si pa res fina bolj kot zima!
Pomladi rože cveto in ptice pojo.
Oh, sonce, sonce, daj nam toploto,
da nam bo vedno lepo.

Lepo, lepo ptičica prepeva in mavrica jo gleda.
Barve modre, barve zelene, rumene, oranžne,
rdeče in vijolične barve pomladi!
Oh, to je res pomlad!
Spomladi lahko je sladoled kot kornet!

Melanie Štumperger, 3. b

RAČUNALNIK

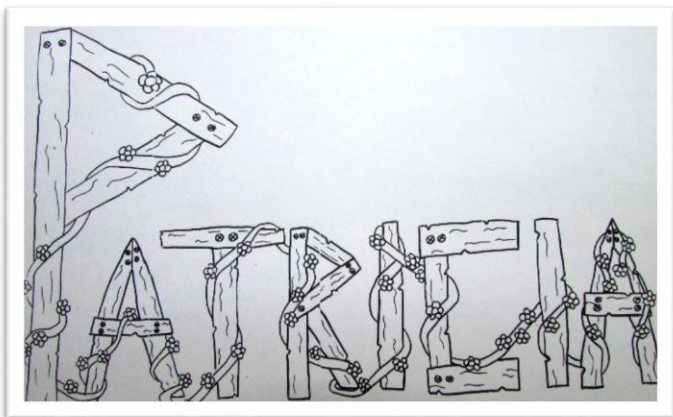
La, la, la, računalnik vse zna, le pisati ne zna.

Ko se po Googlu sprehajaš, ti računalnik znanje
pokaže.

Kdor ga nima, sam je kriv,
hitro naj kupi ga, da bo znanje lahko delil.

Računalnik blebe, blebe, blebета,
kot bomba poči, ko cede zmečka.

Nuša Krajnc, 3. b

Avtorica risbe: Patricia Nerat, 9. b

Avtorica risbe: Lara Droždek, 9. a

SNEG

Kaj je belo in
kaj je na njem veselo?

Ko pade na tla,
vse belo je,
ne trave, ne grma ne vidi se.

Lahko vas preseneti sredi maja
ali pa ga tudi decembra še ni.

Otrokom je v veliko veselje,
odraslim pa lahko v veliko trpljenje.

Ste že uganili, kaj je to?

Da, seveda, beli sneg.

Maša Pogorelec, 6. b

PESMI O BOŽIČKU

1.
Božiček k nam prihaja,
skupaj z jeleni raja.
Božiček je lep,
s snežno odejo je odet.

Božiček je prišel med nas,
prinesel je darila v vas.
Vsem ljudem jih je delil,
da bi jih razveselil.

Ljudje srečni so bili,
Božiček vpregel je sani.
Na Pohorju je pristal
in ljudem se je smejal.

ZOBNA VILA ROZI

Rozi je bila najboljša zobna vila,
ki pridnim otrokom nosila je darila.

Za zobek bel kovanček je delila,
za črnega pa ščetko je pustila.

Le pridno umivajte si zobke vsi,
da vila Rozi darilo vam pusti.

Nika Murko, 2. c

Avtor risbe: Staš, 3. a

2.
Otroci vidijo Božička,
z brado belega možička.
Božiček pa prihiti
in darila že deli.

Ko dobijo vsi darila,
vsa vas se je razvedrila.
Tam obeta se še smrečica,
pod njo pa polna z darili
vrečica.

3.
Ob pragu je mama zagledala
darila
in jih tam pustila.
Otrokom je dejala,
da nekaj jim bo dala.

Nato prišel je oče
in v darilih našel vse mogoče.
Na mrazu zagledal je Božička,
ki je prepeval kakor ptička.

Patricija Bračko, 6. a

Avtorica risbe: Nik, 3. a

PRAVLJIČNI SVET

TINKA DOBI NOVO URO

NEKOČ JE V MALI HIŠKI ŽIVELA PUNČKA, KI NI IMELA URE. NASLEDNJI DAN JE IMELA ROJSTNI DAN. ZA DARILO SO JI KUPILI URO. URA JE BILA ČAROBNA. KO SO JI DALI DARILO, JE BILA ZELO VESELA. URO JE DALA NA POLIČKO. DRUGI DAN JE TINKO ZBUDILA URA. URA JE ZAČELA GOVORITI. TINKA SE JE POGOVARJALA Z URO. POVEDALA JE SOŠOLCEM IN STARŠEM, DA IMA ČAROBNO URO. ZATO SO NAREDILI ZABAVO, POJEDLI SO TORTO IN BILI SO NASMEJANI. NA KONCU STA TINKA IN URA ODPRLI DARILA.

LIJA JAUŠNIK, 1. A

ZAJEC IN MEDVED

NEKOČ JE ŽIVEL ZAJEC, KI NI IMEL PRIJATELJA. ODŠEL JE V GOZD. ZA GRMOM JE VIDEL MEDVEDA. ZAJEC SE JE PRESTRAŠIL IN SE SKRIL ZA GRM. MEDVED JE PRIŠEL DO NJEGA IN MU REKEL, NAJ SE Z NJIM IGRA. ZAJEC SE JE Z NJIM IGRAL DO VEČERA. IN TUDI DRUGI DAN STA SE IGRALA. MEDVED JE POVABIL ZAJCA DOMOV. MAMA JE SPEKLA PIŠKOTE IN SKUPAJ SO JIH POJEDLI.

TARA KASTELEC, 1. A

O JEŽKU, KI NI IMEL PRIJATELJEV

NEKOČ JE ŽIVEL JEŽEK, KI NI IMEL PRIJATELJEV. NEKEGA DNE JE JEŽEK NAŠEL ZA DREVESOM SRNICO. POSTALA STA PRIJATELJA. JEŽEK IN SRNICA STA SE IGRALA DO VEČERA. DRUGI DAN STA ODŠLA NA SNEŽNI GRIČ. SRNICA IN JEŽEK STA ISKALA ZAKLAD. OB SONČNIH DNEVIH STA SE ZUNAJ IGRALA, OB DEŽEVNIH DNEVIH PA STA SE UČILA.

PATRIK KEREK, 1. A

PALČEK IN ZAJČEK

PALČEK JE ŠEL NA SPREHOD. V GRMOVJU JE VIDEL ZAJČKA. POSTALA STA PRIJATELJA. PALČEK JE ZAJČKA ODPELJAL V GOZD. POSLUŠALA STA PTIČJE PETJE. ODŠLA STA DOMOV IN POPILA ČAJ. DRUGO JUTRO STA POISKALA NOVE PRIJATELJE. Z ZAJČKI IN SRNICAMI STA SE IGRALA IN ODKRIVALA ZAKLAD. ZAJČEK IN PALČEK STA OSTALA PRIJATELJA ZA VEDNO.

NUŠA VEKUŠ, 1. A

IZGUBLJENI MEDO

MEDO JE ŠEL V GOZD. V GOZDU SE JE IZGUBIL. MEDO JE ZAKRIČAL IN NIHČE GA NI SLIŠAL. IN ŠE ENKRAT JE ZAKRIČAL. SLIŠALA GA JE MAMA. MAMA JE HITRO STEKLA K MEDVEDKU IN GA POTOLAŽILA. ŠLA STA DOMOV IN POPILA ČAJ.

JAKOB KRŠLJIN STOJIČ, 1. A

VELIKA REPA

BABICA IN DEDEK STA POSEJALA REPO. ZVEČER JE DEŽEVALO. ZJUTRAJ JE BABICA ODŠLA NA VRT. BABICA JE POKLICALA DEDKA IN DEDEK JE IZPULIL REPO. POTEM STA POVABILA SOSEDE. SKUPAJ SO POJEDLI REPO. IN DEDEK SE JE DOMISLIL, DA SE BODO IGRALI IGRO ČLOVEK, NE JEZI SE. KO JE DEDEK NEHAL IGRATI IGRO, JE VZEL LOPATO, PREKOPAL JE VRT IN POSEJAL KORENČEK.

PATRICK MARČIČ LAH, 1. A

PALČEK IN ZAJČEK

NEKOČ JE ŽIVEL PALČEK, KI SE JE SPREHAJAL PO GOZDU. V GRMU JE NEKAJ VIDEL. BIL JE ZAJČEK. IMEL JE DOLGE UHLJE IN VELIK SMRČEK. IMEL JE DOLGE TAČKE IN MAJHEN REPEK. IN TAKO STA POSTALA PRIJATELJA. SKUPAJ STA ODŠLA NA IZLET IN SE POROČILA.

VERONIKA ČANDER, 1. A

ROŽA IN METULJ

NEKOČ JE ŽIVELA ROŽA. BILA JE SPOMINČICA. KO JE OVENELA, JE ZRASLA NOVA ROŽA. KO JE TO IZVEDEL METULJ, JE TAKOJ ODLETEL K ROŽI. IN TAKO STA SE SKUPAJ IGRALA. POSTALA STA PRIJATELJA.

KLARA SPRINČNIK, 1. A

BELA SRNA

BELA SRNA SE JE SKOTILA NA LEPEM TRAVNIKU. NEKOČ JE ISKALA PRIJATELJA, A GA NI NAŠLA. NASTALA JE NOČ IN SRNICA SE JE IZGUBILA. NI NAŠLA POTI NAZAJ. MAMA IN OČE STA JO ISKALA. V TEMI JE ZAGLEDALA SRNO IN JO VPRAŠALA, ČE LAHKO PRI NJEJ SPI. SRNA JI JE DOVOLILA. ZAČELO JE DEŽEVATI IN HITRO STA STEKLI V HIŠO IN ZASPALI. DRUGO JUTRO JE BELA SRNA ODŠLA DOMOV. OČE IN MAMA STA JO OBJELA IN ODPELJALA NA SLADOLED.

ALJA LAH, 1. A

Avtor risbe: Teo, 3. a

HUDOBNI ŠKRAT

NEKOČ JE ŽIVEL HUDOBEN ŠKRAT. NEKEGA DNE JE V GOZDU SREČAL ZAJCA. ŠKRAT JE ZAJČKU REKEL, DA JE ZA GRMOVJEM KORENJE. ZAJČEK JE ŠEL POGLEDAT, A KORENJA NI NAŠEL. ŠKRAT SE MU JE SMEJAL IN ZAJČEK JE BIL UŽALJEN. ŠKRAT JE ŽELEL IMETI PRIJATELJA, ZATO SE JE Z ZAJČKOM SPOPRIJATELJIL. VSAK DAN STA SE DRUŽILA IN DOŽIVLJALA DOGODIVŠČINE.

ISABELA TERTINEK, 1. A

Avtorica risbe: Nejc, 3. c

ROBOT

Nekoč je bil robot, ki je bil velik falot in ki ni znal pisati in ne risati. Ko pa je prišel v šolo, je popil eno coca-colo. Ko je popil coca-colo, je zapustil šolo. Ko je popil še eno coca-colo, je začel plesati kolo.

Matic Mergeduš, 2. b

PIRATKI

Piratki so prijazni. Povsod, kamor gredo, je njihov zaklad in še rov. Toda ne pozabi. Če boš na ladji piratkov, pazi se jih. Tam veseli bodo, če te bodo opazili. Samo ne hodi tja, ker te lahko napadejo in hodi tiho mimo ladje. Zakaj? Vprašaj jih.

Žan Celcer, 2. b

MALI LEV S KRONICO

Živel je mali lev s kronico. Rad je igral nogomet in odbojko s prijatelji. Nekega lepega dne so se na nogometu spraševali, kdo gre v šolo. Zebra Zigbi je rekel, da gredo v šolo Luka, Lucija, Lučka in Žan. Lev Leon ni vedel, kdaj gre v šolo. Ko je prišel domov, je starše vprašal, kdaj gre v šolo. Starša sta mu odgovorila, da dobi učitelja na dom. Lev Leon je bil žalosten, ker ne gre v šolo. Ko je učitelj prišel na dom, se mu je predstavil. Vsa leta se je z njim učil. Ko sta končala, si je lev Leon poiskal nevesto in prevzel očetovo delo. Čez eno leto sta dobila mladiče, a Leon nikoli ni pozabil svojega otroštva.

Laura Velički, 2. b

LASTOVICA S KRONICO

Nekoč je živela lastovica, ki je imela čarobno krono. Nekega dne je prišla v hišo in otroci so ji dali pšenico. Lastovica jim je v zahvalo, ker so bili tako dobri z njo, stresla čarobno krono. Otroci so čarobno kronico dali v omaro z oblačili in imeli so vedno več oblačil.

Lucija Hudin, 2. b

ŽABA S KRONICO

Vsak sončen dan so se otroci igrali ob potoku. Zraven so imeli suho sadje in mama je bila zelo srečna, ker so otroci vse pojedli. Otroci so govorili, da k njim hodi žaba. Mama jim ni verjela, zato se je drugi dan skrila v grm in počakala. Takrat je priskakljala žaba s kronico in ko se je najedla, je vsakemu otroku dala eno kronico. Kronico so pokazali mami in mama je kronico skrila v predal.

Mia Štiglic, 2. b

BELA MUCA S ČAROBNO KRONICO

Nekoč je živela mati, ki je imela tri otroke. Mati je morala zelo trdo delati. Vsak dan je vsakemu otroku nastavila kos kruha in kozarec mleka. Mati je šla delat. Ko se je vrnila domov, je na okenski polici zagledala muco s kronico. Odnesla jo je v hišo in imeli so vedno dovolj hrane.

Žiga Gradišnik, 2. b

KAČICA S KRONICO

Kačica je bila žalostna, ker ni našla kronice. Odšla je domov, kjer je iskala kronico. Iskala je in iskala, a je ni našla. Šla je nazaj na kmetijo in tam malo pogledala. Iz skrinje se je nekaj zasvetilo. Šla je v skrinjo in našla kronico.

Erazem Valentinčič, 2. b

ŽELVICA S KRONICO

Nekoč je živela revna mama, ki je imela štiri otroke. Dala jim je hrano in odšla delat. Ko je odšla, so otroci poklicali želvico. Mama pa ni odšla, želela je videti, kaj delajo otroci. Prišla je zelo mala želva, ki je na majhni glavici imela majhno kronico. Mama ni mogla verjeti svojim očem. Ko se je želva najedla, je šla in se zahvalila tako, da jim je dala kronico. Potem so kronico dali k denarju.

Leon Horvat, 2. b

Avtorica risbe: Tonja Čižić, 6. a

ZAČARANA HIŠA

Mojo hišo je začaral čarovnik. Notri so sladkorni bojevniki. Moja hiša je iz slaščic, kot so keksi, čokolada ... Kralj ti izpolni tri želje. Ta hiša je za pojesti.

Svit Perko, 2. b

ZAČARANA HIŠA

Nekoč je bila začarana hiša. Legenda je govorila, da v njej živijo kače, pajki in netopirji. Lastnica hiše je bila čarovnica Pia, ki je bila zelo prijazna čarovnica.

Gaja Siničič Rodeš, 2. b

ZAČARANA HIŠA

Nekega dne so ljudje gradili hišo. Prijazna čarovnica jo je začarala v grdo in strašljivo hišo. V njej so prebivale muce, hrčki, prijazni volkovi, medvedi in lisice. Samo čarovnica si je upala iz te hiše, ker so pred hišo bili levi, tigri in volkovi.

Tijan Pečnik 2. b

ZAČARANA HIŠA

V moji začarani hiši živi čarovnica. Notri živijo duhovi, netopirji in zombiji. Moja začarana hiša ima zlomljena okna in vrata.

Ana Livija Partljič, 2. b

ZAČARANA HIŠA

V moji začarani hiši živi čarovnica in veliko duhov. V hiši so skrite skrinje. V njej se skriva zombi. Hiša je zunaj strašna in ima zlomljena okna. Začaral jo je Jaka. Uuuuuuuuuu.

Tamara Jelen, 2. b

ZAČARANA HIŠA

Mojo začarano hišo je začarala čarovnica. V njej živijo duhovi, pajki, druge čarovnice in miši. Moja začarana hiša je črne barve in nima oken. Je strašna.

Melisa Berbič, 2. b

Avtorica risbe: Valerija Vabšek, 6. a

ZAČARANA HIŠA

Moja začarana hiša je roza barve, znotraj pa je cela vijugasta. Stene so pobarvane z rumeno in vijolično barvo. V njej živijo pajki in zombiji. Začarala jo je čarovnica, ki ji je ime Sonja.

Rene Rajh, 2. b

PRAVLJICA O BRVI IN OVCI

Nekega dne so bile vse ovce na drugem bregu in bila je težava. Na nobenem travniku niso mogli pasti ovc, vsi so bili zasedeni in bili so predaleč. Izgubili so se v gozdu. Drugo noč v gozdu je vse ovce in pastirja prebudilo hreščanje v goščavi. Bil je medved. Pastir in ovce so bežali pred medvedom. Prišli so do brvi in joj! V tistem trenutku je začelo deževati. Medved je prestopil skalo in zdirjal je proti čredi, čreda se je razpodila. Medved je stopil na brv, brv se je podrla in medved je padel v vodo.

Lenart Peterin, 3. b

MUCA PIKA NA POHODU

Muca Pika je kot vsako jutro odšla v vas na sprehod. Nekega dne se je izgubila. Jokala je in smrkala. Obupana je šla dalje. Ko je že mislila, da ne bo nikoli več videla svojih gospodarjev in domačega vrta, je zagledala domačo hišo. Tako je stekla pred vrata, kjer jo je že čakala velika posoda mleka.

Urška Trafela, 2. a

OTROCI, KI NISO RADI POSPRAVLJALI IGRAČ

V majhni vasi so živeli otroci, ki niso pospravljali igrač. Zvečer, ko so se igrali, jih niso hoteli pospraviti. In tako jih drugo jutro niso več našli. »Mama, kje so moje igrače?« so spraševali svoje mame. »Če jih nisi zvečer pospravila, ti jih je odnesel kuža Igračkar,« so odgovarjale mame. »Poiščimo kužkov dom! Ja, poiščimo ga!« so klicali otroci. In tako so šli iskat kužkov dom. Po dolgem iskanju so ga končno le našli. Vzeli so igrače, se zahvalili in odšli proti domu. Kdo ve, ali bodo otroci danes pospravili svoje igrače, preden bodo šli spat.

Liana Reyes, 2. a

ZAJČEK V TEMNEM GOZDU

Bližala se je noč in zajček je na njivo šel iskat korenje. Izgubil se je in zašel v gozd. Skakal je naokrog in zašel globoko v gozd. Postalo ga je strah in zaželel si je, da bi bil pri svoji družini. Videl ga je volk, ki je bil zelo lačen. Mislil si je, kako dobra večerja bi bil ta zajček. Volk ga je napadel. Zajček ga je pravi trenutek zagledal in pobegnil. Našel je svojo hiško, starša sta ga že čakala. Povedal jima je, da je pobegnil volku in vsi so bili srečni in veseli.

Alen Martan, 3. b

ČUDEŽNO SEME

Nekega sobotnega jutra se zbudim, pojem zajtrk, se umijem in preoblečem. Nato me mama pokliče k sebi in reče: "Pojdi v trgovino in prinesi mleko." Poletje je, zato si obujem natikače in se odpravim v trgovino. Kupim natanko tri litre mleka in odidem domov. Na poti domov srečam našo staro sosedo in vidim, kako težko nosi vrečke s kruhom, mlekom, jogurti in tako dalje. Ponudim ji, da ji do doma nesem vrečke. Ko prideva do njene hiše, ji vrnem vrečke, ona pa meni da seme in reče: "Na to seme pazi in ga skrbno zalivaj, ker to ni navadno seme." Seme odnesem domov, ga posejem, skrbno zalijem in odidem v hišo.

Naslednji dan, ko se zbudim, pogledam skozi okno in vidim prelepo drevo, kako miglja z listi. Na njem so vse mogoče sladkarije, vse vrste sadja in sokovi. Fruc ter vse, kar si srce poželi. Joj, kako sem vesel! Ne bo mi več treba v trgovino in sladkarij mi ne bo več primanjkovalo. Stečem do drevesa, ki mi reče: "Zraslo sem tako veliko, lepo in močno, ker si vame podaril košček srca." Stečem do sosede, jo objamem in rečem: "Kakšno lepo drevo ste mi podarili! Res najlepša hvala." Ona pa mi odgovori: "Ti me vedno tako lepo pozdraviš, ko greš v šolo. Ko sem potrebovala pomoč, si mi takoj pomagal." Potem stečem do mame, ji povem, kako lepo drevo mi je podarila sosedka in jo odpeljem do tistega čarobnega drevesa.

Od takrat mi ni treba več hoditi v trgovino, a naši sosedi kljub temu priskočim na pomoč vedno, ko to potrebuje. Vsako jutro jo tudi lepo pozdravim.

Domen Raušl, 5. c

Z ŽELEZNIMI ŠKORNJI V SVET

Bilo je lepo jutro na enem izmed otokov sredi morja. Vaščani so bili mirni in pripravljali stojnice, kjer bi prodajali domače pridelke.

Nato pa BUM in TRESK, pirati napadajo. V vasi je izbruhnil preplah, nekaj hiš je zagorelo, pirati so vse strašili. Ko so se vaščani razbežali na bližnji breg, so pirati začeli prazniti mesto. Kapitan, ki mu je bilo ime kapitan Đil, je šel v kovačnico pogledat, kaj lahko zapleni. V kotu je zagledal železne škornje. Od navdušenja je kar zašepetal: »Železni škornji.« Njegova papiga je ponovila: »Železni škornji.« Kapitan si jih je obul. Bili so mu čisto prav in zakričal je: »Poberite še kaj dragocenega, potem pa na ladjo, ker bomo odpluli!« Pirati so mu odgovorili: »Aj, aj, kapitan!« In so odpluli. Kapitan je rekel: »Danes smo veliko zaplenili in dobil sem nove škornje, železne škornje, zato bomo imeli pojedino.« Pirati so se začeli veseliti in pripravljati hrano. Kapitan je naročil slugi, ki je bil poleg njega: »Zlošči te škornje, da se bodo svetili kot najlepši dragulji,« in odšel. Na gostiji so se veselili, jedli, plesali in igrali. Drugo jutro, ko so se zbudili, so zagledali ladjo njihovega največjega sovražnika kapitana Rdečeokega. Začeli so polniti topove. Fant, to je bila bitka! Posadka Rdečeokega je pobrala vse, kar so do zdaj zaplenili, ker kapitan Đil ni mogel poveljevati posadki z železnimi škornji, saj so bili pretežki. Kapitan se je tako razjezil, ker je izgubil vse svoje imetje, da je vrgel železne škornje v morje.

Tako se zgodnica konča. Pirati so odpluli naprej ropat vasi, železne škornje pa še mogoče lahko najdemo zdaj v globini morja, če že niso zarjaveli.

KONEC

Tim Pongrac, 5. c

PASTIR IN ZMAJ

Nekoč je živel pastir. Ni imel dovolj denarja in se je odpravil po svetu. Na poti je na tleh našel uro, ki je lahko ustavila čas. Pastir je uro pobral in odšel naprej. V daljavi je zagledal grad. Ko je prišel do njega, je opazil, da v njem živi zmaj. Vstopil je v ogromen grad in odšel po hodniku. V grajskem stolpu je našel zaprtega kralja in njegovo hči. Kar naenkrat se je pojavil veliki zmaj, ki ga je s taco udaril, in pastirček je padel na tla. Zmaj je proti njemu začel bruhati ogenj, vodo, zemljo in strup. Toda pastirček je še pravi čas pritisnil na uro in s tem ustavil čas, da ni dobil vsega v glavo. Premaknil se je za zmaja in ponovno pritisnil na

uro, da je čas spet normalno tekel. Zmaju ni bilo jasno, kam je izginil pastir. Pastirček je vzel meč, planil na zmaja in ga ubil ter s tem rešil kralja in njegovo hčer.

Za zahvalo sta se kraljična in pastir poročila in za sedmimi gorami sta živela srečno do konca svojih dni.

Nace Siter, 4. a

Avtor risbe: Žak Gorjup, 1. b

PASTIR IN ZMAJ

Za devetimi gorami je v majhni hiški živel pastir. Čeprav je bil reven, je imel zlato in dragoceno uro. Vedel je tudi, kje v gozdu se nahajajo diamanti. Nekega dne je pastir pasel živino in v gozdu zagledal nekaj velikega in zelenega. Bil je zmaj in pastir se ga je ustrašil. Toda bil je še mladi zmaj in zelo prijazen. Tako sta takrat zmaj in pastir postala prijatelja.

Toda za goro je živela hudobna čarovnica, ki je imela čarobno kroglo. Z njo je opazovala pastirja in tako videla, s kom se družijo, kaj dela in da ima zlato uro. Šla je do pastirja in mu rekla: »Ugrabila bom tvojega prijatelja zmaja, če mi ne daš zlate ure.« Pastir ji je brez razmišljanja dal zlato uro, samo da je zmaja pustila na miru. Vendar čarovnica še ni bila zadovoljna. Spet je šla do njega in mu rekla: »Če mi ne pokažeš, kje so diamanti, bom ubila tvojega prijatelja.« Pastir je šel v gozd, čarovnica pa vsa vesela za njim. Prišla sta do prepada in pastir je hudobni čarovnici pokazal, da so diamanti na robu prepada. Čarovnica je bila navdušena in zdirjala proti prepadu. Ker pa je bila nerodna, je padla v prepad in pastirček ter zmaj je nikoli več nista videla. Tako sta ostala skupaj in srečno živela do konca svojih dni.

Gregor Smiljan, 4. a

MATEVŽ JE SLADKOSNED

Nekoč je živel deček, ki je rad jedel sladkarije. Mama se je zaradi tega vedno jezila. Govorila mu je, da sladkarije niso zdrave in naj jih ne je preveč. Komaj je izgovorila te besede, že se je Matevž spremenil v liziko. Mama se je zelo prestrašila. Matevž se je poslovil od matere in odhitel v svet. Kmalu je zagledal majhno hišo. Vstopil je in zagledal sladoled, sladko vodo, sladkorno peso in sladoledarja. Prosil je, če lahko dobi sladoled. Sladoledar mu je odgovoril, da tukaj dajejo le druge sladice. Matevž je nato prišel do gospe Sladke. Vprašal jo je, če lahko dobi sladoled. Gospa mu je ponudila dober sladoled. Medtem ko se je Matevž v hiši sladkarij sladkal s sladoledom, je doma mama izgovorila lepo besedo in Matevž se je spremenil v starega, pravega Matevža. Iz hiše sladkarij so ga spodili. Ko je prišel domov, se ga je mama zelo razveselila. Matevž ni bil več sladkosned.

Nika Milošič, 3. c

PRAVLJICA

Za devetimi gorami in sedmimi vodami je živel prebrisan palček zaspanček. Ime mu je bilo

Sanjavček. Imel je posebno, zlato, svetlikajočo trobento. To je bila čudežna trobenta, ki je otrokom ponoči kradla sanje. Otroci so bili zjutraj nenaspani, pod očmi so imeli tri temne kolobarje. Nekega pravljичnega večera, ko so vsi že spali, je devet majhnih otrok zalotilo Sanjavčka pri kraji sanj. Sanjavčka so napodili nazaj za devet gora in sedem voda. Palček se nikoli več ni vrnil in od takrat dalje so otroci naspani.

Miha Brunec, 3. c

VITEŠKI BOJ

Nekoč je živel fant, ki je želel postati vitez. Ime mu je bilo Luka. Bil je prijazen, a reven fant. Služil je tako, da je pripravljaval opremo za viteze. Dobil je pet evrov na dan.

Nekega dne, ko se je sprehajal, je videl palčka. Palček mu je uresničil sanje in v hipu je imel svetleč oklep. Potem je dobil še konja v oklepu in palico ter meč v roko. Luka je bil ponosen in ponosno se je prikazal pred drugimi vitezi. Najboljši vitez ga je povabil na tekmo. Pričela sta se spopadati. Zmagal je Luka in postal glavni vitez.

Nik Vauhnik, 3. c

M E D B E S E D A M I

ZELENJAVČKI je dramsko besedilo, ki je nastalo v času projekta EKODAN v jezikovni delavnici. Avtorji besedila so: Aljaž Jager, Žiga Seušek, Žan Baranašič, Brina Recek, Rene Breznik, Severina Kotnik, Melisa Aliti; mentorica: učiteljica Katarina Fink.

ZELENJAVČKI

Pripovedovalec: Predavnimi časi so bila semena zelo srečna, vesela in zadovoljna. Živela so svojih gredicah na polju, se predajala dotikom sonca, polzenju kapljic, vztrajno dvigovala svoje vratove k nebu in dozorevala.

Čebula (*jokajoče, vendar veselo*): Joj, kako je danes lep dan!

Korenček (*veselo*): Meni že frizura ven iz zemlje gleda!

Motovilec (*posmihajoče*): Glejte, paradižnik je že celi rdeči!

Paradižnik: To se ti samo zdi, jaz sem vedno takšen.

Kumara: Poglejte, naš skrbnik že prihaja. Komaj čakam, da nas osveži.

Oskrbnik (*ponosno*): Kako ste, moji zelenjavčki?

Kumara: Danes si nas pa nekam dolgo pustil čakati.

Čebula: Ja, prav imaš, ura je že deset.

Mimo se pripelje avto ...

Zelenjave zakašljajo ...

Oskrbnik (*razočarano, misleče na glas*): Ahh, to je gradbeni avtomobil, tukaj bodo gradili cesto, ki bo ogrožala mojo pošteno in s trdom pridelano zelenjavo.

Motovilec (*veselo*): Kaj pa govori?! Pa saj to bo super, takoj bomo lahko prišli do tržnice, ko nas bodo rabili, kajne?

Kumara (*zgroženo*): Kaj ti si zmešan, ti bi rad, da vsi umremo zaradi bolezni, ki jih povzročajo plini in dim iz cevi, ki gledajo iz premikajočih se škotel?

Korenček: Se strinjam! Ta siva stvar res ne more biti tukaj, saj nas bo pokončala, pa še sonca ne bomo videli skozi ves dim.

Čebula (*ponosno*): Meni je vseeno, jaz sem zdrava in trdoživa, mene že ne bo uničila neka stvar ob polju. Če se mi bo kdo približal, se bo zjokal do smrti.

Paradižnik: Tebi je lahko, ko nisi rdeča in ne rabiš svetlobe, jaz pa skozi to dimno zaveso ne morem rasti.

Oskrbnik (*zaskrbljeno*): Dal bom vse od sebe, da bo mojim zelenjavčkom boljše.

Oskrbnik: Zaupajte mi, tokrat vas ne bom razočaral!

Pripovedovalec: In res, oskrbnik je šel do občinskih veljakov in se dogovoril za obvoz tako, da njegova zelenjava ne bo poškodovana. Zelenjavčki se zdaj veselo sončijo in oskrbnik jih veselo zaliva.

POMLAD SE ZAČENJA, CVETOVI SE ODPIRAJO, ŽIVLJENJE JE ...

Učenci 2. c so pri uri slovenskega jezika spoznali pesem Srečka Kosovela KJE?. Svoja razmišljanja o nadaljevanju pesmi so strnili v zgodbo, v kateri tudi sami nastopajo.

V našo deželo je prišla pomlad. Jaz sem zvonček. Zibljem se na mahu in mirno poležavam. Tam me grejejo sončni žarki. Vsako pomlad vedno mirno zrastem. Sploh pa vedno malo zaspim in vedno se nazaj zbudim. Vsako pomlad vedno uživam.

Andy Premzl, 2. c

V našo deželo je prišla pomlad. Jaz sem vijolica. Ne vem, kje so moje sestrice, ojooj! Ojooj! Nato pa zaslišim: »Kje je naša sestrice?« Jaz pa rečem: »Tukaj sem!« Tako sem jih našla.

Nina Gvardjančič, 2. c

V našo deželo je prišla pomlad. Jaz sem vijolica. Strah me je, zato se skrivam v grmu pred medvedom. Iščem tudi svoje sestrice, ker so se tudi one skrile pred njim. Zraven mene raste zvonček, malo vstran pa je trobentica. Vsi se pogovarjamo o medvedu.

Tinkara Kodrič, 2. c

V našo deželo je prišla pomlad. Jaz sem zvonček in na mahu spim. Deček zraven mene se igra. Ko me zbudi, se igrava skupaj. Žogava se, loviva in igrava skrivalnice. Ko mora deček zaspiti, se posloviva. Deček nato v miru zaspi.

Lina Dragšič, 2. c

V našo deželo je prišla pomlad. Jaz sem vijolica in rasti sem začela. Moje prijateljice na izlet so hodile, a mene so doma pustile. Zdaj osamljena sem

doma. Potem presenetile so me in s sabo na izlet me vzele.

Lana Kastelic, 2. c

V našo deželo je prišla pomlad. Jaz sem zvonček na mahu, sonce me greje. Sanjam o lepi deželi. Jaz sem zvonček, na mahu se zibam.

Blaž Meško, 2. c

JAZ SEM VIJOLICA

Ko je prišla pomlad, sem pokukala iz zemlje. Bil je mraz. Stiskala sem se k mahu. Zraven mene so rastle trobentice. Bilo me je strah, dokler ni en zvonček pokukal iz zemlje. Ni me bilo več strah, zato sem se družila z zvončkom. Zraven mene je zrastle vijolica Neža. Bila je enaka kot jaz. Družila sem se z vijolico Nežo. Minilo je veliko dni, zapadel je sneg. Midve sva se začudili, še vedno sva bili na svetu. Zelo naju je zeblo, ker sva bili pod snegom. Stiskali sva se. Minila je zima in prišla je pomlad. Prebujale so se živali in rože. Midve sva se zbudili zadnji. Nad nama je priletel orel in naju hotel zgrabiti. Še preden sva se zavedeli, sva bili na varnem.

Tina Skledar, 2. b

Avtor risbe: David Vabšek, 8.a

JAZ SEM VIJOLICA

Ko se je začela prebujati pomlad, sem prišla izpod zemlje. Vse druge rastline so prišle prej na svet. V pisanih barvah so krasile travnike. Takoj, ko sem prišla, so se iz mene začele norčevati. V hipu sem se spomnila, kako je bilo, ko sem se začela prebujati. Takrat sem se spomnila, da sem bila vijolična. Na svojo barvo sem bila zelo ponosna. Ljudem sem bila všeč.

Neža Novak, 2. b

VIJOLICA

Jaz sem vijolica. Zelo rada imam, da me kdo zalije. Ko me kdo utrga, mu zapojem pesmico. Ko posije sonce, krasno zažarim.

Brina Drobež, 2. b

DESA MUCK: NEBO V OČESU LIPICANCA

Knjiga Nebo v očesu lipicanca, ki jo je napisala sodobna slovenska pisateljica Desa Muck, nam pove veliko. Že sam naslov odseva veselje, jok, zaupanje in navezanost.

Pisateljica nam predstavi zgodbo treh najstnikov, katerih poti se srečajo v Lipici. Mislijo, da so si med seboj zelo različni, vendar ni tako. Kmalu namreč ugotovijo, da jih pestijo podobne težave. Nimajo prijateljev, se ne razumejo s starši ..., a povezuje jih ljubezen do konjev.

Almira je najstnica, ki je skregana z vsem svetom. Z družino se v času vojne preselijo iz Bosne v Slovenijo. Boji se spoznavati nove ljudi, vrstnike, saj misli, da je ne bodo sprejeli medse zaradi telesne hibe in zaradi rahlega bosanskega naglasa, ki se komaj opazi. Tudi z očetom nista najboljša prijatelja. Ne mine dan, da se ne bi sporekla, zato se Almira zapira v svojo sobo in tam ždi vse dni. Le tam zares uživa ob svoji glasbi, se samopomiluje, a tudi samouničuje.

Nekega dne pobegne od doma, laže o svojih starših, odkriva nočno življenje, alkohol in drogo. Na koncu le najde svoj smisel življenja. Čeprav prej sovraži Lipico, je sedaj drugače. Njeni prijatelji postajajo tudi konji. S svojo najboljšo prijateljico Andrejo in Medeo spozna, da so konji zelo plemenite in ljubeče živali. Nekega dne jo uspejo celo prepričati, da prvič sede v sedlo, kjer se kasneje počuti božansko.

Medea je vitka najstnica, ki prihaja iz Italije v Lipico s svojo mamo. Pred nekaj leti je bila mladinska svetovna prvakinja v preskakovanju ovir. Da bi bila

Medea znova uspešna, ji mama vsiljuje dieto. Medea svojo mater sovraži, hkrati pa jo tudi nadvse občuduje. V Lipici pa občuduje tudi konja svojih sanj, ki ima prav čudno italijansko ime, zato ga preimenuje v Angela. Mama v igralnici spozna moškega, s katerim se namerava poročiti in se preseliti v München. Ko to izve Medea, je zelo žalostna, saj mora zapustiti Lipico in Angela. Obljubi mu, da se bo vrnila. Ko dopolni osemnajst let, uresniči svojo obljubo.

Zapusti München in se preseli v Lipico. Želi, da Angel postane samo njen. Zaposli se kot hlevarka v Kobilarni in služi denar za odkup konja. Toda ne uspe ji, saj je tudi nekdo drug zelo zainteresiran za nakup in ponuja višjo ceno. Na koncu se tudi njena zgodba srečno konča, kajti drugi kupec je Medejina mama, ki ji Angela podari.

Tudi Aljaž se že od majhnih nog srečuje s konji in jih obožuje. Vsak dan mu pogled obstane na prečudovitih lipicancih, ki tečejo v ubranem galopu. Tudi on se nenehno prepira z očetom, ki je glavni konjar v lipiški kobilarni.

Nekega dne se z očetom močno sporečeta, saj Aljaž želi oditi na morje s svojimi prijatelji in z dekletom. Oče ni najbolj navdušen nad to idejo, saj se je pričelo veliko dela in pričakuje, da mu bo sin pomagal. Toda Aljaž je zelo trmast in svojeglav, zato očeta ne posluša in je odide. Odloči se tudi, da se ne bo vrnil več domov. Preseli se v Ljubljano, kjer dobi službo pri tesarju.

Velika ljubezen do konjev se pokaže še posebej takrat, ko zboli njegov najljubši konj Miško in mora na operacijo. Takrat spozna, da je njegov sanjski poklic veterinar. Tako Mišku ves čas stoji ob strani, tako dolgo, dokler si ne opomore in se lahko vrne v Lipico. Z njim pa domov odhaja tudi Aljaž, ki mu je nekoliko žal, da ni poslušal očeta. Tudi on sedaj v Lipici najde prijatelje in svojo pravo ljubezen, Medeo.

Knjiga skriva v sebi veliko čustev. Pisateljica želi predstaviti konje, njihovo lepoto.

V zgodbi je uspelo konjem to, česar ljudem ni. Spraviti ljudi in jih pobotati med seboj.

Knjigo bi priporočal vsem, ki še je niso prebrali, tudi odraslim, saj nam ponuja možnost razmišljanja o sebi, drugih, o človeških slabostih, krivicah, ljubezni, sebičnosti, sprejemanju drugačnosti in dobroti. Res sem zelo vesel, da sem jo prebral, saj se sedaj trudim gledati na svet z drugačnimi očmi.

Aljaž Verbek, 8. a

O STARKI ZIMI IN NJENIH POMOČNIKIH (poljska pravljica)

STARKA ZIMA JE ŠIVILJA. STANUJE V BELI HIŠI. OBLEČENA JE V BELO OBLEKO, NA GLAVI PA IMA BELO KITO, KI SI JO ZAPENJA Z BELIM GLAVNIKOM.

PO SVETU SE JE IZVEDELO, DA IŠČE POMOČNIKA ZA 31 DNI, KI SE DOBRO SPOZNA NA SVOJO OBRT. ZA TO NOVICO JE IZVEDEL GRUDEN, KI SE ŽE 11. MESEC POTIKA BREZ DELA. IMEL JE BELE HLAČE, BELO ČEPICO. ŠIVATI PA JE ZNAL RES ZELO DOBRO. POTRKAL JE NA VRATA STARKE ZIME IN REKEL: »MENDA IŠČETE POMOČNIKA, VZEMITE MENE!« »PRAV,« JE DEJALA IN GA TAKOJ ODPELJALA V DELAVNICO. POKAZALA MU JE BLAGO IN DEJALA: »PRI MENI BOSTE ŠIVALI SAMO IZ BELEGA BLAGA, VEZALI PA S SREBROM IN Z ZLATOM.«

ŠIVAL JE DO POZNE NOČI. ŠIVAL JE PLAŠČE, RUTE, JOVICE, ČEPICE RAZLIČNIH KROJEV. STARKA JE VSE LEPO ZAVILA IN ODNESLA. KO JE MINILO 31 DNI, JE POMOČNIKA IZPLAČALA. NA VRATA JE POTRKAL PROSINEC. IMEL JE PODLOŽENO KUČMO, SUKNJIČ IN ŠKORNJE.

STARKA JE DEJALA: »IMELA SEM POMOČNIKA, DOBRO JE DELAL, SAMO

PRETANKO. VSE MORA BITI DEBELO IN PODLOŽENO.« TAKOJ JE ZAČEL ŠIVATI, DA JE SREBRNA ŠIVANKA KAR ŠVIGALA. ŠIVAL JE VES DAN TJA DO POZNE NOČI. VSE JE BILO NATANKO TAKO, KOT JE ŽELELA STARKA. VSE JE LEPO ZAVILA IN ODNESLA. KO JE MINILO 31 DNI, JE PROSINEC DOBIL PLAČILO. SPET JE STARKA ISKALA POMOČNIKA. PRIŠEL JE SVEČAN. STARKI JE BIL ZELO VŠEČ IN TAKOJ GA JE ODPELJALA V DELAVNICO. BIL JE MAJHNE RASTI. ŠKORNJE IN SUKNJIČ JE IMEL LEDENE. A TO NI BIL VEČ PUH, BIL JE PROSOJEN LED. »IZ TEGA LEDU BI RADA IMELA ČIPKE, LEDENE ROŽE,« JE REKLA STARKA. SVEČAN JE PRIDNO IZDELOVAL. MINILO JE 28 DNI, DOBIL JE PLAČILO IN BREZ BESED ODŠEL.

STARKA JE ISKALA NOVEGA POMOČNIKA. NA VRATA JE POTRKAL SUŠEC. BIL JE UMAZAN, A NI GA MOGLA ZAVRNITI. PELJALA GA JE V DELAVNICO. NEKAJ DNI JE PRIDNO DELAL, NATO PA JE VSE, KAR JE NAREDIL, UMAZAL. STARKA TEGA NI MOGLA VEČ ZDRŽATI IN JE REKLA: »TVOJE DELO JE ZANIČ!« SUŠEC JE ODŠEL BREZ PLAČILA.

STARKA ZIMA JE ODŠLA POČIVAT ZA DEVET MESECEV IN PRIŠLA JE POMLAD.

Obnovila in zapisala Nika Želimorski, 5. c

ZA BISTRE GLAVE

ALI VESTE?

KOALA

Koala preživi večino življenja na evkaliptusih. Je ponočnjak, ki za hranjenje porabi štiri ure. Med parjenjem se živali sporazumevajo z oglašanjem. Parjenje je kratko. En sam mladič se skoti po petintridesetih dneh in ostane v vreči celih šest mesecev. Njegova prva hrana so materini iztrebki, s katerimi dobi mikroorganizme, potrebne za prebavo in odpornost proti boleznim.

Nika Gačnik, 3. c

KONJ

Konj je domača žival. Konje delimo v dve skupini: konje višje rasti in konje nižje rasti ali ponije. Konj potrebuje velike količine hrane. Je seno, jabolka, kruh, korenje, travo, koruzo, oves in ječmen. Je rastlinojeden. Ne smemo mu dajati umazane, gnile in strupene hrane. Konji so plašne živali. Ne smeš se jim približati od zadaj, ker te lahko brčnejo. Najmanjši konj na svetu je visok 76 cm, najvišji pa več kot 2 m. Konji se med seboj negujejo in čistijo.

Melisande Šneider-Duret, 3. c

DLAKAVI PASAVEC

Dlakavi pasavec je srednje velik in rjave barve. Živi v Južni Ameriki. Spada med sesalce in mladiči pri materi kar 6 tednov pijejo mleko. Posebnost dlakavega pasavca je njegov oklep, ki je sestavljen iz 18-ih delov. Ko mu grozi nevarnost, se hitro zvije v oklep ali pobegne v zemljo. Dlakavi pasavec je samotar in se prehranjuje z rastlinami, žuželkami in majhnimi vretenčarji. Dlakavi pasavec zna celo stati na samo dveh nogah.

Miha Brunec, 3. c

ČRNI NOSOROG

Nosorog se hrani z listjem in grmičevjem. Ta črni nosorog je najhitreje izumirajoči sesalec. Dolg je 3 m in 70 cm. Živi v Afriki in ima močan rog. Črni nosorog je samotar. Slabo vidi, vendar pa odlično sliši in voja. Ima debelo sivo kožo, ki mu s telesa visi v kožnih gubah. Je zelo napadalna žival in je druga največja kopenska žival. Ima široka usta. Velikokrat je plen divjih lovcev.

Tilen Brunec, 3. c

DELFIN

Delfin živi v morju. Je zelo pametna žival. Spada v skupino sesalcev. Delfini imajo podolgovato telo, kljunaste podaljšane čeljusti, gladko močno kožo in nahrbtno plavut. Dolgi so 2,6 metra. Delfini vedno plavajo v skupinah. Plavajo izredno hitro in spuščajo piskajoče glasove. Zelo radi jedo ribe.

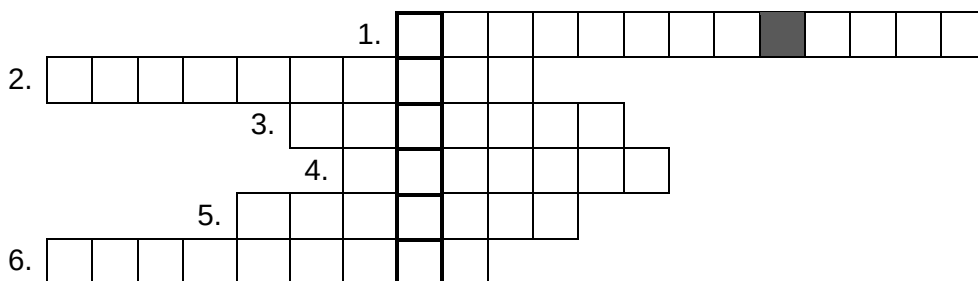
Matic Žalek, 3. c

Vir:

1. fotografija (koala) - <http://www.icis.com/blogs/asian-chemical-connections/2008/10/would-you-pass-the-koala-bear.html>
2. fotografija (konj) - <http://www.romagazine.eu/wp-content/uploads/2013/01/horse-1.jpg>
3. fotografija (dlakavi pasavec) - <http://www.firststryke.com/Hairy%20armadillo.jpg>
4. fotografija (črni nosorog) - <http://www.gambassa.com/public/project/2769/JacobDaviesSpringResearchPaper.html>
5. fotografija (delfin) - <http://theoriginaldolphinwatch.com/>

MATEMATIČNA KRIŽANKA

Pravilno vpisana gesla bodo dala matematični pojem. Gesla vpisuj vodoravno.

1. $\frac{12}{5}$ ←

2. Številka pod ulomkovo črto.

3. Eksponent ali _____.

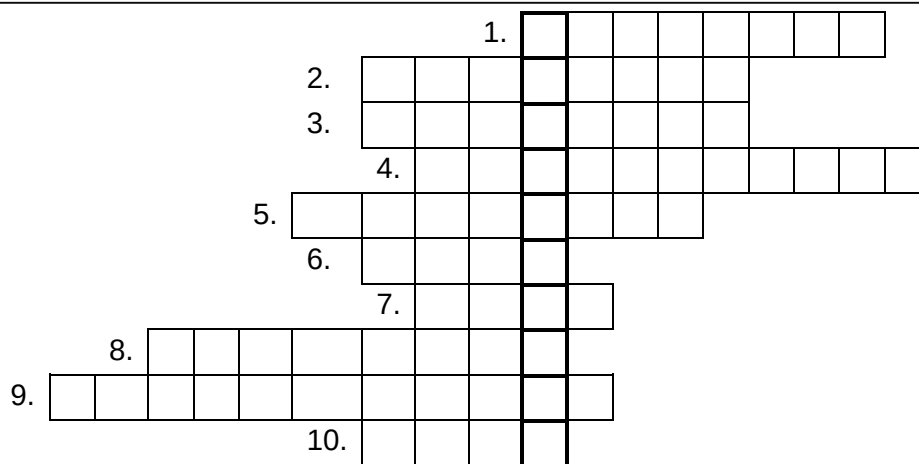
4. Rezultat množenja.

5. Krajši zapis samih enakih faktorjev.

6. Mesta za decimalno vejico.

(rešitev: ULOMEK)

Sestavil: Rene Breznik, 6. a

1. Produkt je rezultat operacije, ki se imenuje _____.
2. Enakostranični pravokotnik.
3. 5^8
4. Plus (+) je znak za _____.
5. Neomejena ravna črta je _____.
6. Prvo in najmanjše naravno število.
7. $10^2 =$ _____
8. Števila z ulomkovo črto so _____.
9. Števke za decimalno vejico so _____.
10. $1^6 =$ _____

(Rešitev: MATEMATIKA)

Sestavil: Rok Pahič, 6. a

GOBELIN

	1	2	5	2	1
	1	2		2	1
5					
3					
1					
3					
5					

Sestavila: Lucija Čander, 6. a

Avtorica risbe: Ines Sekač, 6. b

Avtor risbe: Staš, 3. a

Avtor risbe: Lka, 3. a

DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH

MATEMATIKA

Vodja tekmovanja: Nevenka Gselman

Šolsko tekmovanjeDosežena priznanja: **bronasta**

Filip Gračner	1. a
Lija Jaušnik	1. a
Tara Kastelec	1. a
Tia Kunstič	1. c
Gašper Varžič	1. a
Nik Ivančič	1. c
Tim Lenart	1. c
Anej Breznik	1. c
Patrik Kerep	1. a
Veronika Maguša	1. c
Vanesa Muršec	1. b

Tinkara Kodrič	2. c
Neli Pulko	2. c
Tina Skledar	2. b
Kristjan Čeh	2. c
Matic Mergeduš	2. b
Andy Premzl	2. c
Nika Murko	2. c
Gašper Kamplet	2. a
Mia Štiglic	2. b

Melisande Šneider Duret	3. c
Nika Krstič	3. a
Aljoša Podkrajšek	3. b
Urška Bajrič	3. a
Lenart Peterin	3. b
Nika Žokalj	3. a
Teo Rižnar	3. a
Melanie Štumperger	3. b
Matic Žalek	3. c

Nace Siter	4. a
Nik Čoh	4. b
Vanesa Lobenwein	4. c
Patrick Breznik	4. a
Mai Štiglic	4. c
Rok Rozman Marinčič	4. b
Jakob Berglez	4. a
Niko Fras	4. c
Žiga Zagoranski	4. a

Matevž Šavora	5. b
Katarina Hlede Jelen	5. c
Rok Kušar	5. c
Aljaž Bračko	5. b
Staš Kačičnik Hasanovič	5. a
Tin Miložič	5. b
Tadej Bračko	5. c
Luka Kalšek	5. c

Tonja Čižič	6. a
Luka Verbič	6. b
Adam Skaza	6. a
Andraž Valentinčič	6. a
Lucija čander	6. a
Tina Ulaga	6. a
Tia Vičar Bertoncelj	6. a

Gašper Šerbinek	7. b
Aljoša Flajšman	7. b
Klemen Kuri	7. a
Zala Mohorko	7. a
Tilen Plošinjak	7. a

Žiga Stopinšek	8. a
Aljaž Visinski	8. b
Jan Alojz Gačnik	8. b
Mia Sinovec	8. b
Tilen Milojevič	8. b
Lara Rantuša	8. b

Nika Breznik	9. b
Patricija Nerat	9. b
Žan Baranašič	9. a
Urška Bračko	9. a

Področno tekmovanje

Dosežena priznanja: **srebrna**

Nika Breznik, 9. b

Jan Alojz Gačnik, 8. b

Gašper Šerbinek, 7. b

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

Predsednik komisije: Marjan Veček

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

Nuša Kričej, 5. r., mentorica: Leja Miljančič

Katarina Hlede Jelen, 5. r., mentorica: Leja Miljančič

Andraž Kores, 5. r., mentorica: Lidija Vinter

Nino Mešič, 5. r., mentorica: Blanka Širovnik

Mirko Pejčič, 5. r., Lidija Vinter

Staš Kačičnik Hasanovič, 5. r., mentorica: Lidija Vinter

Zoja Šprah, 5. r., mentorica: Blanka Širovnik

Peter Donko, 9. r., mentorica: Lilijana Zdunič

Državno tekmovanje

Doseženo priznanje: **srebrno**

Lara Droždek, 9. a

FIZIKA

Mentorja: Marjan Veček, Zvonko Trstenjak

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

Lara Rantuša, 8. a

Jan Alojz Gačnik, 8. b

Mia Sinovec, 8. b

Max Malajner, 8. b

Lara Droždek, 9. a

Nika Breznik, 9. a

Področno tekmovanje

Doseženo priznanje: **srebrno**

Nika Breznik, 9. b

SLOVENŠČINA – CANKARJEVO PRIZNANJE

Vodja tekmovanja: Marija Kolarič

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

2. razred – Liana Reyes, Tinkara Kodrič, Nika Murko, Nejc Flamiš, Nina Gvardjančič, Matic Pogorelec, Kristjan Čeh

3. razred – Urška Bajrič, Staš Romih, Melanie Štumperger, Miha Brunec, Nuša Krajnc, Nika Žokalj, Luka Jaušnik, Alen Martan, Tadej Plošinjak

LOGIKA

Mentorica: Lilijana Zdunič

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

Rene Breznik, 6. a, Tonja Čižič, 6. a, Maša Pogorelec, 6. b, Rok Pahič, 6. a, Zala Mohorko, 7. a, Klemen Kuri, 7. a, Gašper Šerbinek, 7. b, Tilen Ploj, 7. b, Maja Pernek, 7. a, Mia Sinovec, 8. b, Žiga Stopinšek, 8. a, Lara Rantuša, 8. b, Zoya Tisaj, 8. b, David Vabšek, 8. a, Patricia Nerat, 9. b, Lara Droždek, 9. a, Nika Breznik, 9. b, Aljaž Jager, 9. a

Državno tekmovanje

Dosežena priznanja: **srebrni**

Mia Sinovec, 8. b

Patricia Nerat, 9. b

zlato:

Zala Mohorko, 7. a

ASTRONOMIJA

Mentor: Marjan Veček

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

Gašper Šerbinek, 7. b

Ela Viher, 7. b

Tobija Štrucl Rojko, 8. b

David Vabšek, 8. a

Matija Pečnik, 9. b

- 4. razred - Lara Rudl, Patrick Breznik, Erik Čižič, Timotej Leich, Matic Terzer, Saša Kodba, Nace Siter
- 5. razred - Luka Kalšek, Manca Šerbinek, Manuela Ema Štifter, Nuša Kričej, Ana Sporiš, Zoja Šprah
- 6. razred - Rok Pahič, Aleks Tašner, Maša Pogorelec, Tonja Čižič, Ines Sekač, Adam Skaza, Rene Breznik
- 7. razred - Gašper Šerbinek, Maja Pernek, Matic Brunec, Anja Marovt
- 8. razred - Aljaž Verbek, David Vabšek, Daša Sprinčnik, Mia Sinovec, Lara Rantuša
- 9. razred - Matija Pečnik, Nika Breznik

Področno tekmovanje

Dosežena priznanja: **srebrna**

Aljaž Verbek, 8. a
David Vabšek, 8. a
Lara Rantuša, 8. a
Daša Sprinčnik, 8. b
Matija Pečnik, 9. b
Nika Breznik, 9. b
Urška Bračko, 9. a

Državno tekmovanje

Doseženo priznanje: **zlato**

Aljaž Verbek, 8. a

ANGLEŠKI JEZIK - 8. razred

Mentorica: Jöbstl Jyoti

Šolsko tekmovanje

Doseženi priznanji: **bronasti**

Mia Sinovec, 8. b
Jan Alojz Gačnik, 8. b

Državno tekmovanje

Doseženi priznanji: **srebrni**

Mia Sinovec, 8. b
Jan Alojz Gačnik, 8. b

ANGLEŠKI JEZIK - 9. razred

Mentorica: Špela Mesarič

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

Nika Perger, 9. a
Mitja Štefanec, 9. a
Žan Baranašič, 9. a
Matija Pečnik, 9. b
Doroteja Stojkovski, 9. b
Tonja Biškup, 9. a

Regijsko tekmovanje

Doseženo priznanje: **srebrno**

Nika Perger, 9. a

NEMŠKI JEZIK - 9. razred

Mentorica: Ines Pečnik

Šolsko tekmovanje

Doseženi priznanji: **bronasti**

Nika Perger, 9. a
Žan Baranašič, 9. a

Državno tekmovanje

Doseženo priznanje: **srebrno**

Nika Perger, 9. a

ODDAJA "1, 2 ODER 3" NA NEMŠKI TELEVIZIJI ZDF V MÜNCHNU

Mentorica: Ines Pečnik

Doseženo priznanje: 1. mesto

Anja Topolovec, 5. b

Matic Terzer, 4. c

Lara Čvan, 4. c

BRALNO TEKMOVANJE »DER BÜCHERWURM«

Mentorica: Ines Pečnik

Tekmovanja se je udeležilo 7 učencev iz 7. in 8. razreda, ki so vključeni v projekt nemščina kot drugi tuji jezik.

Tekmovali so naslednji učenci:

Zap. št.:	Ime in priimek:	Razred:
1.	Jan Alojz Gačnik	8. b
2.	Gašper Šerbinek	7. b
3.	Matej Muršec	8. b
4.	Lara Rantuša	8. b
5.	Zoya Tisaj	8. b
6.	Mia Sinovec	8. b
7.	Nina Pahič	8. b

Pohvalo prejme vseh sedem sodelujočih učencev. Učenec Jan Alojz Gačnik iz 8. b razreda, pa sodeluje v žrebanju in se poteguje za knjižno nagrado.

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA

Mentorica: Ines Pečnik

Tekmovanje v nemški bralni znački je potekalo od 5. 3. do 14. 3. 2013, na OŠ Miklavž na Dravskem polju. Tekmovanja se je udeležilo 96 učencev od 4. do 9. razreda, ki obiskujejo tečaj nemškega jezika in so vključeni v projekt nemščina kot drugi tuji jezik.

Učenci so bili na tekmovanju zelo uspešni in so osvojili 60 zlatih priznanj, 32 srebrnih in 4 priznanji za sodelovanje.

4. RAZRED

zlata priznanja: Živa Ornik, Tian Knezoci, Matic Terzer, Vanesa Lobenwein, Jurij Zajšek Vuk, Rene Družovec, Michelle Bregant, Lana Žunec Kozel, Nik Čoh, Nina Gangl, Timotej Zavec, Patrick Breznik, Stella Brvar, Nace Siter, Gregor Smiljan, Nejc Hedl, Žiga Zagoranski, Maša Jeza, Jakob Berglez, Vita Kajšler, Rok Rozman Marinčič, Marko Cimeša, Urban Kamplet, Uroš Lukačič, Rasina Bajsič

srebrni priznanji: Domen Vučina, Nejc Žibret

5. RAZRED

zlata priznanja: Tjaša Jakopović, Aleksander Oberleit, Andraž Kores, Mirko Pejčič, Tin Miložič, Matevž Nerat, Staš Kačičnik Hasanović, Kristjan Sagadin, Samo Staklenac, Žan Sprinčnik, Gašper Pečnik, Hana Viher, Nuša Kričej, Jan Kovačič, Tomaž Ulaga, Ana Sporiš, Manca Šerbinek, Ana Divjak

srebrna priznanja: Blaž Bole, Rok Kušar, Matevž Šavora, Luka Kalšek, Nino Mešič, Aljaž Bračko, Lučo Polenik, Nino Franci, David Jurenec, Nejc Kerhe, Manuela Ema Štifter, Blaž Cvikl

6. RAZRED

zlata priznanja: David Kraljič, Simon Ploj, Lucija Čander, Maša Pogorelec, Laura Uršnik Žuran

srebrna priznanja: Tilen Brodnik, Tim Slana, Tea Rutnik, Tjaša Gomolj, Luka Stopinšek, Aleks Tašner, Larisa Černejšek, Marko Colnarič, Lara Hutter

priznanje za sodelovanje: Nuša Tušek, Tjaša Seljak, Mia Markuž

7. RAZRED

zlato priznanji: Robert Wochl, Gašper Šerbinek

srebrno priznanje: Beno Gangl

8. RAZRED

zlata priznanja: Jan Alojz Gačnik, Lara Rantuša, Nina Pahič, Matej Muršec, Nuša Radoha

srebrna priznanja: Žiga Stopinšek, Daša Sprinčnik, Zoya Tisaj, Mia Sinovec, Živa Sovič, Max Malajner, Sergej Podkrajšek, David Vabšek

priznanje za sodelovanje: Alex Premzl

9. RAZRED

zlata priznanja: Maša Brumen, Žan Baranašič, Nika Perger, Žan Majhenič, Lara Droždek

BIOLOGIJA - PROTEUSOVO PRIZNANJE

Mentorica: Marjetka Breznik

Šolsko tekmovanje

Doseženo priznanje: **bronasto**

Matija Pečnik, 9. b

Državno tekmovanje

Doseženo priznanje: **zlato**

Matija Pečnik, 9. b

KEMIJA – PREGLOVO PRIZNANJE

Mentorica: Leandra Mernik

Šolsko tekmovanje

Doseženo priznanje: **bronasto**

Lara Droždek, 9. a

ZGODOVINSKI KVIZ (v Muzeju Narodne osvoboditve na temo »*Slovenci v obdobju med obema vojnama*«)

Mentorica: Leonida Gavez Šerbinek

Osnovno šolo Miklavž na Dravskem polju sta predstavljali dve ekipi učenk 9. razredov. V prvi ekipi so tekmovali učenke: Patricija Nerat, Lara Droždek in Lara Rampre. Za drugo ekipo so tekmovali: Urška Bračko, Ines Lesjak in Nika Breznik. Obe ekipi sta osvojili **srebrni priznanji**.

VESELA ŠOLA

Mentorica: Metka Lovišček

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

4. razred: Niko Fras, Ana Gajzer, Saša Kodba, Vanesa Lobenwein, Živa Ornik, Nik Perko, Pika Sovič in Matic Terzer

5. razred: David Jurenec, Andraž Kores, Leon Sovič, Samo Staklenac, Tjaša Jakopovič, Nino Mešič, Matevž Nerat, Aleksander Oberleit, Zoja Šprah, Tomaž Ulaga, Aljaž Bračko, Tin Miložič, Luka Kalšek, Katarina Hlede Jelen in Lučo Polenik

6.razred: Adam Skaza, Rok Pahič, Marko Colnarič, Tilen Brodnik, Andraž Valentinčič, Tina Ulaga, Tim Slana, Rene Breznik, Maša Pogorelec in Simon Ploj

ZGODOVINA

Mentorica: Leonida Gavez Šerbinek

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

Matija Pečnik, 9. b

Žiga Stopinšek, 8. a

Doroteja Stojkovski, 9. b

Živa Sovič, 8. b

Državno tekmovanje

Doseženo priznanje: **zlato**

Matija Pečnik, 9. b

GEOGRAFIJA

Mentorica: Irena Rajbar

Šolsko tekmovanje

Dosežena priznanja: **bronasta**

Nika Breznik – 9. b

Ines Lesjak – 9. b

Daša Sprinčnik – 8. b

Urška Bračko – 9. a

Žiga Stopinšek – 8. a

Območno tekmovanje

Doseženi priznanji: **srebrni**

Nika Breznik, 9. b

Ines Lesjak, 9. b

8.razred: Mia Sinovec in Žiga Stopinšek

9.razred: Nika Breznik in Matija Pečnik

Državno tekmovanje

Dosežena priznanja: **srebrna**

4.razred: Ana Gajzer, Saša Kodba, Vanesa Lobenwein, Živa Ornik, Nik Perko, Pika Sovič in Matic Terzer

5. razred: Aleksander Oberleit, Zoja Šprah in Tomaž Ulaga

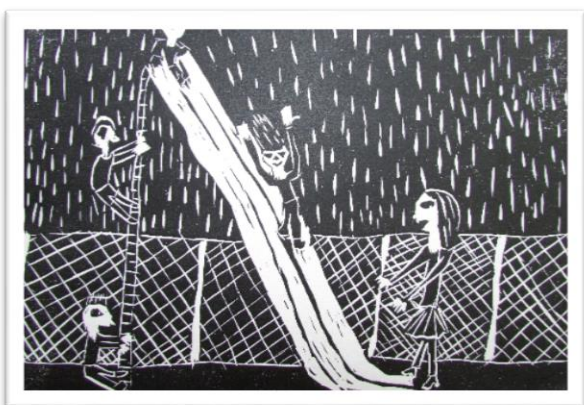
6. razred: Maša Pogorelec in Simon Ploj.

Zlato priznanje in naslov državne prvakinja: Tjaša Jakopović, 5. r.

USTVARJALNI NATEČAJ »POVEJ Z MAJICO«

Mentorica: Ana Koritnik

DAVID VABŠEK - priznanje so mu podelili v Državnem zboru.

Avtorica risbe: Valerija vabšek, 6.a

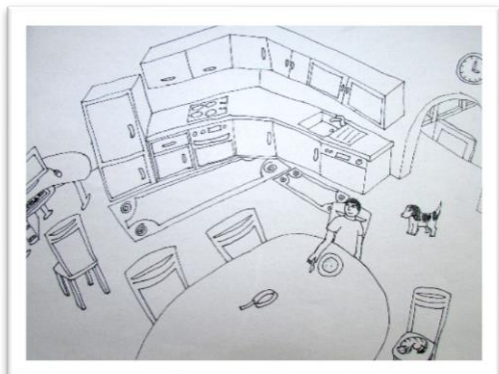
Avtor risbe: Peter Donko, 9. a

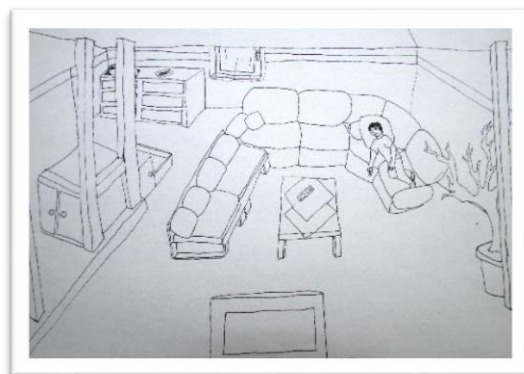
Avtor risbe: Gašper Šerbinek, 7. b

Avtor risbe: David Vabšek, 8. a

Avtor risbe: Sergej Podkrajšek, 8. b

Avtor risbe: Sergej Podkrajšek, 8. b

ŠPORTNA TEKMOVANJA

JESENSKI KROS 2012, Poljane

Pripravila: Andreja Kolander, prof. ŠVZ

Našo šolo je zastopalo 5 učencev: Anej Breznik (1. r.), Julija Sagadin (2. r.), Luka Verbič (6. r.), Rene Breznik (6. r.) in Maša Pogorelec (6. r.).

3. mesto: Luka Verbič

4. mesto: Anej Breznik

K O Š A R K A - FINALNI TURNIR- STAREJŠI PIONIRJI – MARIBOR OKOLICA

Turnir je bil odigran v petek, 7. 12. 2012, v telovadnici OŠ Ruše.

OŠ RUŠE : OŠ MIKLAVŽ 33: 35

OŠ ŠENTILJ : OŠ SELNICA 21: 37

za 3. mesto - OŠ ŠENTILJ : OŠ RUŠE 25: 20

FINALE - OŠ MIKLAVŽ : OŠ SELNICA 37 : 27

Končni vrstni red MB okolica

1. OŠ MIKLAVŽ

2. OŠ SELNICA

3. OŠ ŠENTILJ

4. OŠ RUŠE

Šolska ekipa: 1. Fatmir BERISHA, 2. Mavricij ŽELIMORSKI, 3. Avdyl HALITI, 4. Timotej HRENIČ, 5. Nino LEPEJ, 6. Tilen PLOŠINJAK, 7. Franko FRANKIČ, 8. Alex PREMZL, 9. Gašper ŠERBINEK, 10. Adam SKAZA, 11. Matic BRUNEC, 12. Marko GUTMAN, 13. Aljaž VISINSKI, 14. Timotej TAJHMAN

Trenerja ekipe: Miro KALEZIČ, Rok OZMEC

ODBOJKA – STAREJŠE DEKLICE

Področno tekmovanje

Šolo so zastopale naslednje učenke: Tonja Čižič, Emina Aziri, Maja Pernek, Urša Polše, Špela Žgajner, Maša Brumen, Lara Drodžek, Blanca Koren in Urška Ploj.

Rezultati:

OŠ Miklavž : OŠ Starše = 2:0 (25:3, 25:16)

OŠ Miklavž : OŠ Fram = 0:2 (11:25, 18:25)

OŠ Miklavž : OŠ J. G. Ruše = 0:2 (14:25, 12:25)

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ Fram

2. mesto – OŠ J. G. Ruše

3. mesto – OŠ Miklavž

4. mesto – OŠ Starše

Učenke so dosegle 3. mesto.

ATLETSKA OLIMPIJADA - PODROČNO TEKMOVANJE

V četrtek, 16.5.2013 so najboljši atleti naše šole sodelovali na Področnem prvenstvu mesta Maribora na atletskem stadionu Poljane. Rezultati:

Učenec - učenka	Disciplina	kategorija	rezultat	uvrstitev
Jan KRIVEC	Tek na 1000 m	starejši dečki	2:53,99	2. mesto
Gašper ŠERBINEK	Skok v višino	mlajši dečki	1,35	3. mesto
Tjan SENTIČ	Skok v višino	starejši dečki	1,50	4. mesto
Marko GUTMAN	Met Vortexa	mlajši dečki	53,03	4. mesto
Špela ŽGAJNER	Met Vortexa	mlajše deklice	39,74	4. mesto
Luka EKART	Tek na 300 m	starejši dečki	42,91	5. mesto
Žan KOSEDNAR	Skok v višino	starejši dečki	1,45	5. mesto
Timotej TAJHMAN	Tek na 300 m	mlajši dečki	49,36	7. mesto
Tilen PLOŠINJAK	Skok v višino	mlajši dečki	1,30	7. mesto
Štafeta (Krivec, Plajnšek, Ekart, Munda)	4x100m	starejši dečki	52,64	8. mesto
Mitja ŠTIFTAR	Met Vortexa	mlajši dečki	44,65	8. mesto
Nuša PEČLIN	Tek na 300 m	starejše deklice	53,23	9. mesto
Nika REPNIK	Tek na 1000 m	starejše deklice	5:14,45	9. mesto
Klemen RADISLAV	Met Vortexa	starejši dečki	55,41	10.mesto
Maša BRUMEN	Met Vortexa	starejše deklice	35,43	10.mesto
Fatmir BERISHA	Skok v višino	mlajši dečki	1,40	11. mesto
Nina ŠUBERNIK	Met Vortexa	mlajše deklice	32,33	11. mesto
Štafeta (Sagadin, Bohl, Pečlin, Repnik)	4x100m	starejše deklice	1:04,61	12. mesto
Blanca KOREN	Met Vortexa	starejše deklice	34,58	13.mesto
Nina PAHIČ	Met Vortexa	starejše deklice	33,25	15.mesto
Ajda PLOHL	Skok v daljino	starejše deklice	3,75	15.mesto
Janez VODUŠEK	Skok v daljino	mlajši dečki	3,62	15. mesto
Aljoša MUNDA	Tek na 60 m	starejši dečki	8,34	16. mesto
Damjana BOHL	Tek na 60 m	starejše deklice	9,49	16. mesto
Rene PLAJSNŠEK	Tek na 60 m	starejši dečki	8,37	18. mesto
Timotej KOS	Met Vortexa	starejši dečki	51,12	18.mesto
Benjamin KRASNIČI	Tek na 300 m	mlajši dečki	56,54	19. mesto
Lucija ČANDER	Tek na 600 m	mlajše deklice	2:24,44	21. mesto
Alex PREMZL	Tek na 300 m	starejši dečki	50,58	22. mesto
Kevin KOROŠEC	Tek na 60 m	starejši dečki	8,93	26. mesto

Šolsko ekipo sta spremljala : Miro Kalezič in Andreja Kolander

OSVAJALCA MEDALJ

Jan Krivec – 2. mesto v teku na 1000m

Gašper Šerbinek – 3. mesto v skoku v višino

KOŠARKA, STAREJŠI DEČKI – PODROČNO PRVENSTVO

OŠ Ludvika Pliberška : **OŠ Miklavž** 27: 39

OŠ Bojana Illica : OŠ Lenart 24: 39

za 3. mesto: OŠ Ludvika Pliberška : OŠ Bojana Illica 27: 26

finale: OŠ Lenart : **OŠ Miklavž** 30: 27

Končni vrstni red:	1. OŠ Lenart	2. OŠ Miklavž	3. OŠ Pliberška	4. OŠ Illica
---------------------------	---------------------	----------------------	------------------------	---------------------

Šolska ekipa: Fatmir BERISHA, Mavricij ŽELIMORSKI, Avdyl HALITI, Timotej HRENIČ, Nino LEPEJ, Tilen PLOŠINJAK, Franko FRANKIČ, Alex PREMZL, Gašper ŠERBINEK, Timotej TAJHMAN, Matic BRUNEC
Trenerja ekipe: Miro KALEZIČ, Rok OZMEC

JUDO

Trenerka: Natalija Kotnik

V soboto, 22. decembra 2012, je v športni dvorani Ljudski vrt potekal 1. krog judo šolske lige za leto 2012/13, ki se je je udeležilo 108 otrok iz 22 osnovnih šol v Mariboru in okolice.

Za osnovno šolo Miklavž na Dravskem polju so tekmovali:

- I. 1. Jamina Pavlinek – podružnica, OŠ Dobrovce - 3. mesto
- II. 2. Patrik Kerep – podružnica, OŠ Dobrovce - 3. mesto
- III. 3. Nino Mešič – 3. mesto
- IV. 4. Nejc Duran - 1. mesto
- V. 5. Danej Fluher – 2. mesto
- VI. 6. Jurij Zajček Vuk – 3. mesto
- VII. 7. Nika Milošič – ni tekmovala, bila pa je na tekmovanju
- VIII. 8. Nik Perko- 1. mesto
- IX. 9. Svit Perko – 1. mesto

Skupno so osnovnošolci iz OŠ Miklavž na Dravskem polju in s podružnico Dobrovce zasedli 3. mesto.

KOŠARKA – STAREJŠI DEČKI - ČETRTRFINALE DRŽAVNEGA PRVENSTVA

OŠ POLJČANE : OŠ MIKLAVŽ	48 : 40
OŠ BREZNO : OŠ MIKLAVŽ	58 : 35
OŠ POLJČANE : OŠ BREZNO	46 : 56

Končni vrstni red:

1. OŠ Brezno Podvelka

2. OŠ Poljčane

3. **OŠ Miklavž**

Šolska ekipa: Fatmir BERISHA, Mavricij ŽELIMORSKI, Avdyli HALITI, Timotej HRENIČ, Nino LEPEJ, Tilen PLOŠINJAK, Franko FRANKIČ, Alex PREMŽL, Gašper ŠERBINEK, Adam SKAZA, Matic BRUNEC, Aljaž VISINSKI, Robert WOCHL
Trenerja ekipe: Miro KALEZIČ, Rok OZMEC

NOGOMET – OBMARIBORSKO IN PODROČNO PRVENSTVO - STAREJŠI DEČKI

Rezultati:

OŠ MIKLAVŽ	: OŠ Lovrenc na Pohorju	5 : 0
OŠ MIKLAVŽ	: OŠ Rače	3 : 2
OŠ Rače	: OŠ Lovrenc na Pohorju	5 : 2

Igrano v četrtek, 31.1.2013, v Draš centru :

OŠ MIKLAVŽ	: OŠ Starše	6 : 2
Polfinale - OŠ MIKLAVŽ	: OŠ Jarenina	10 : 5
Finale - OŠ MIKLAVŽ	: OŠ Rače	1 : 6

Končni vrstni red: 1. OŠ Rače 2. **OŠ Miklavž** 3. OŠ Selnica 4. OŠ Jarenina

Šolska ekipa: Jan KRIVEC, Aljaž JAGER, Aljoša MUNDA, Žan BARANAŠIČ, Aljaž ČERVEK, Timi KERHE, Tilen PLOJ – G, Žan KOSEDNAR, Timi HRENIČ, Žan Majhenič – G.
Vodja ekipe: Miro Kalezič, prof. ŠVZ

OSVOJENE SREBRNE MEDALJE

NOGOMET, ST. – PODROČNO PRVENSTVO

Rezultati:

Polfinale - OŠ MIKLAVŽ	: OŠ P. Voranca	4 : 3
Finale - OŠ MIKLAVŽ	: OŠ F. Prešerna	2 : 3

Končni vrstni red: 1. OŠ F. Prešerna 2. **OŠ MIKLAVŽ** 3. OŠ Rače 4. OŠ P. Voranca

Ekipa se je uvrstila na **DRŽAVNO PRVENSTVO**.

MALA ODBOJKA - MLAJŠE DEKLICE
Predtekmovanje za območnega prvaka

Šolo so zastopale naslednje učenke: Tonja Čižič, Emina Aziri, Maja Pernek, Urša Polše, Špela Žgajner, Tadeja Pečenik, Tjaša Gomolj, Nika Imenšek, Tea Rutnik, Ines Sekač in Amadea Peršuh.

Rezultati: OŠ Miklavž : OŠ Selnica = 0:2 (19:25, 10:25)

OŠ Selnica : OŠ Fram = 2:0

OŠ Miklavž : OŠ Fram = 2:0 (25:3, 25:5)

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ Selnica

2. mesto – OŠ Miklavž

3. mesto – OŠ Fram

Učenke so dosegle 2. mesto in se uvrstile na območno tekmovanje.

KOŠARKA – MLAJŠI DEČKI - PODROČNO PRVENSTVO

Turnir je bil igran v telovadnici OŠ Leona Štuklja.

OŠ L. Štuklja : **OŠ MIKLAVŽ** 21 : 27

OŠ Tabor I : **OŠ MIKLAVŽ** 25 : 24

OŠ Tabor I : OŠ L. Štuklja 30 : 24

Končni vrstni red: 1. OŠ Tabor I 2. OŠ Miklavž 3. OŠ L. Štuklja

Šolska ekipa: 1. Beno GANGL, 2. Tilen PLOŠINJAK, 3. Matic BRUNEC, 4. Gašper ŠERBINEK, 5. Timotej TAJHMAN, 6. Bobo WOCHL, 7. Adam SKAZA, 8. Tim SLANA, 9. Luka STOPINŠEK, 10. Andraž VALENTINČIČ, 11. Enej ŠERCER, 12. Til REGODA, 13. Leon DREGARIČ

Trenerja: Miro Kalezič, Rok Ozmec

Osvojene srebrne medalje in UVRSTITEV NA DRŽAVNO PRVENSTVO

MALA ODBOJKA - MLAJŠE DEKLICE
Finale za območnega prvaka

Mentorica: Andreja Kolander

Šolo so zastopale naslednje učenke: Tonja Čižič, Emina Aziri, Maja Pernek, Urša Polše, Špela Žgajner, Tjaša Gomolj, Nika Imenšek, Tea Rutnik, Ines Sekač in Amadea Peršuh.

Rezultati: OŠ Miklavž : OŠ Selnica = 2:1 (25:18, 10:25, 25:20)

OŠ Miklavž : OŠ D. Flisa Hoče = 0 : 2 (23:25, 14:25)

OŠ D. Flisa Hoče : OŠ Selnica = 2:0

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ D. Flisa Hoče

2. mesto – OŠ Miklavž

3. mesto – OŠ Selnica

4. mesto – OŠ J. Glazerja Ruše (niso nastopale)

Učenke so dosegle 2. mesto.

KOŠARKA – MLAJŠI PIONIRJI - DRŽAVNO PRVENSTVO - ČETRTRFINALE 2. SKUPINA

Turnir je bil igran v telovadnici OŠ Pohorskega odreda v Slovenski Bistrici v petek, 5. aprila:

OŠ Poh. odreda : **OŠ MIKLAVŽ** **45 : 41**

OŠ Mislinja : **OŠ MIKLAVŽ** **45 : 42**

OŠ Poh. odreda : OŠ Mislinja 43 : 35

Končni vrstni red: 1. OŠ Poh. odreda 2. OŠ Mislinja 3. **OŠ Miklavž**

Ekipa OŠ Miklavž:

Beno GANGL, Tilen PLOŠINJAK, Matic BRUNEC, Gašper ŠERBINEK, Bobo WOCHL, Timotej TAJHMAN, Adam SKAZA, Tim SLANA, Luka STOPINŠEK, Enej ŠERCER, Andraž VALENTINČIČ, Til REGODA, Leon DREGARIČ, Marko GUTMAN

Trenerja: Miro Kalezič, Rok Ozmec

POLFINALE DRŽAVNEGA TEKMOVANJA V MALEM NOGOMETU ZA STAREJŠE DEČKE

V OŠ Leskovec pri Krškem - športna dvorana. Rezultati:

OŠ Leskovec :	OŠ Franceta Prešerna (MB)	3 : 0 (2:0)
OŠ Miklavž :	OŠ Lava (Celje)	3 : 3 (2:1)
OŠ Miklavž :	OŠ Leskovec	2 : 3 (1:0)
OŠ Lava (Celje) :	OŠ Franceta Prešerna (MB)	6 : 2 (3:0)
OŠ Miklavž :	OŠ Franceta Prešerna (MB)	4 : 3 (1:0)
OŠ Lava (Celje):	OŠ Leskovec	1 : 1 (0:1)

Vrstni red:

1. OŠ Leskovec pri Krškem	7 točk	(7:3)
2. OŠ Lava Celje	5 točk	(10:6)
3. OŠ Miklavž na Dravskem polju	4 točke	(9:9)
4. OŠ F. Prešerna Maribor	0 točk	(5:13)

Najboljše tri šole so prejele priznanja za osvojena mesta, najboljši strelec turnirja je bil naš **Jan Krivec (OŠ Miklavž)**.

Ekipa OŠ Miklavž na Dravskem polju:

Jan KRIVEC, Aljaž JAGER, Aljoša MUNDA, Žan BARANAŠIČ, Aljaž ČERVEK, Timi KERHE, Tilen PLOJ, Žan KOSEDNAR, Timi HRENIČ, Aljoša FLAJŠMAN, Luka EKART
Vodja ekipe: Miro KALEZIČ, prof. ŠVZ

MALA ODBOJKA - MLAJŠE DEKLICE
Finale področnega tekmovanja

V ponedeljek, 15. 4. 2013, so se učenke naše šole pomerile na finalu za področnega prvaka v mali odbojki za deklice. Šolo so zastopale: Tonja Čižič, Maja Pernek, Urša Polše, Tjaša Gomolj, Nika Imenšek, Tea Rutnik, Ines Sekač, Amadea Peršuh, Tina Ulagain Tadeja Pečenik.

Rezultati: OŠ Miklavž : OŠ D. Flisa Hoče = 0:2 (15:25, 1: 25)

OŠ R. Robiča Limbuš : D. Flisa Hoče = 0 : 2

OŠ Miklavž : OŠ R. Robiča Limbuš = 2:1(25:5, 5:25, 25:23)

Končni vrstni red: 1. mesto – OŠ D. Flisa Hoče
2. mesto – OŠ Miklavž
3. mesto – OŠ R. Robiča Limbuš
4. mesto – OŠ B. Iliča (niso nastopale)

Učenke so dosegle 2. mesto in tako v letošnjem šolskem letu zaključile s tekmovanji.

Pripravila: Andreja Kolander, prof. ŠVZ

MINI ODBOJKA
Finale za območnega prvaka

V torek, 14. 5. 2013, smo se z učenkami pomerile na finalu za območnega prvaka v mini odbojki za deklice. Tekmovanje je potekalo v dvorani OŠ Dušana Flisa Hoče. Šolo so zastopale naslednje učenke: Ana Sporiš, Nastja Stubičar, Katarina Hlede Jelen, Živa Ornik, Teja Kokol, Lora Ferčal, Eva Hudin in Edissa Aliti.

Rezultati:

OŠ Miklavž : OŠ D.F.Hoče = 1:2 (14:25, 25:3, 9:25)

OŠ Miklavž: OŠ Fram = 3:0 (25:11, 25:7, 25:7)

OŠ Miklavž : OŠ Selnica = 1:2 (24:26, 24:26, 25:11)

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ Dušana Flisa Hoče
2. mesto – OŠ Selnica
- 3. mesto – OŠ Miklavž**
4. mesto – OŠ Fram

Učenke so dosegle 3. mesto in izpadle iz nadaljnjega tekmovanja.

Drage bralke in dragi bralci!

Obrnili ste zadnji list našega in vašega MIK-a. Upamo, da ste ob branju uživali in da so vam zgodbe segle v srce ter da ste pri predstavitvi šolskih utrinkov prepoznavali našo ustvarjalnost. Predstavili smo vam le nekaj utrinkov iz šolskega življenja, kajti tudi v tem letu je bilo dejavnosti veliko, tako da vseh ni bilo mogoče vključiti v glasilo. Šolsko leto se še ni končalo in pred nami je še veliko dogodkov, zgodbe o teh pa boste lahko prebrali v naslednjem glasilu.

Veselim se že naslednjega šolskega leta, ko bomo znova z vami.

